

F. t. l. om radiofrekvenser

Lovforslag nr. L 193. Fremsat den 4. april 2002 af videnskabsministeren (Helge Sander)

Forslag

til

Lov om radiofrekvenser¹⁾

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på anvendelse af radiofrekvenser samt modtagning af radiosignaler.

Stk. 2. Ved tilsyn finder loven endvidere anvendelse på forstyrrelser af apparater forårsaget af

- 1) frekvensanvendelse, og
- 2) andre elektromagnetiske fænomener.

Stk. 3. Ved radiofrekvenser forstås elektromagnetiske bølger i frekvensområdet op til 3000 GHz, der udbredes uden kunstig afskærmning.

Kapitel 2

Overordnede rammer for frekvensplanlægning

Frekvenspolitisk rammemandat

§ 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter et frekvenspolitisk rammemandat efter forslag fra IT- og Telestyrelsen, jf. stk. 3. Det frekvenspolitiske rammemandat indeholder retningslinier for IT- og Telestyrelsens overordnede prioritering af den danske frekvensanvendelse.

Stk. 2. Et frekvenspolitisk rammemandat er gældende, indtil det erstattes af et nyt frekvenspolitisk rammemandat.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen forelægger senest 1. november hvert år ministeren for videnskab,

teknologi og udvikling forslag til det frekvenspolitiske rammemandat.

Stk. 4. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ved fastsættelsen af det frekvenspolitiske rammemandat fravige IT- og Telestyrelsens forslag.

National frekvensplan

§ 3. IT- og Telestyrelsen fastsætter en frekvensplan, som indeholder en samlet oversigt over rammerne for anvendelse og indbyrdes prioritering af de samlede radiofrekvenser.

Stk. 2. Fastsættelse af frekvensplanen sker inden for rammerne af det frekvenspolitiske rammemandat, jf. § 2, på grundlag af det internationale frekvenssamarbejde og samarbejdet i EU samt på grundlag af administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

Kapitel 3

Udstedelse af tilladelser

Krav om tilladelse

§ 4. Anvendelse af radiofrekvenser kan alene ske på grundlag af tilladelse udstedt af IT- og Telestyrelsen, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fastsætter nærmere regler om, at radiofrekvenser uanset stk. 1 kan anvendes uden tilladelse, herunder begrænsninger for anvendelsen.

¹⁾ Loven indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan efter drøftelse med forsvaret fastsætte regler om forsvarets anvendelse af radiofrekvenser, herunder at forsvarrets anvendelse af radiofrekvenser uanset stk. 1 kan ske uden tilladelse.

Stk. 4. Anvendelse af radiofrekvenser i radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning, kan uanset stk. 1 ske uden tilladelse.

Udstedelse af tilladelser efterhånden som ansøgninger herom modtages

§ 5. IT- og Telestyrelsen udsteder tilladelser efterhånden som ansøgninger herom modtages, jf. dog stk. 2 og § 6. I tilfælde af samtidig modtagelse af flere ansøgninger til samme tilladelse udstedes tilladelsen efter lodtrækning.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan udsætte udstedelse af tilladelser efter stk. 1 med henblik på undersøgelse af, om der foreligger frekvensknaphed, jf. stk. 3.

Stk. 3. Frekvensknaphed foreligger, når IT- og Telestyrelsen vurderer, at den samlede efterspørgsel efter radiofrekvenser i et givent radiofrekvensbånd, der er afsat til en konkret anvendelse,

- 1) ikke kan imødekommes (aktuel frekvensknaphed), eller
- 2) kan forventes inden for et kortere tidsrum ikke at ville kunne imødekommes (fremtidig frekvensknaphed).

Udstedelse af tilladelser efter offentligt udbud eller auktion

§ 6. Når IT- og Telestyrelsen har konstateret, at der er frekvensknaphed, jf. § 5, stk. 3, indstiller IT- og Telestyrelsen til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, at ministeren træffer beslutning om gennemførelse af offentligt udbud eller afholdelse af auktion som grundlag for udstedelse af tilladelser.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan på baggrund af IT- og Telestyrelsens indstilling i medfør af stk. 1 træffe beslutning om at

- 1) IT- og Telestyrelsen gennemfører offentligt udbud af tilladelser, jf. § 7, eller
- 2) IT- og Telestyrelsen afholder auktion over tilladelser, jf. § 8.

Stk. 3. Hvis ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har truffet beslutning efter stk. 2, udsteder IT- og Telestyrelsen tilladelser efter at

have gennemført et offentligt udbud eller afholdt en auktion, jf. §§ 7 og 8.

§ 7. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler for det offentlige udbud, jf. § 6, stk. 2, nr. 1. Sådanne regler kan blandt andet omfatte

- 1) hvilke typer og antal tilladelser, der skal være omfattet af udbudet,
- 2) varighed og fornyelse af tilladelserne,
- 3) udbudsformen, herunder afholdelse af en interesselitkendegivelsesrunde, udbudsmaterialet, gennemførelse af udbudet og regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet,
- 4) minimumskrav,
- 5) de kriterier, der kan tillægges vægt ved vurdering af de indkomne tilbud, herunder indbyrdes sammenligning af tilbudene,
- 6) fordeling af tilladelserne,
- 7) tilbudsgivernes adfærd, der kan begrænse eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med udbudet,
- 8) erstatning og sanktioner for overtrædelse af regler fastsat for udbudet i form af bortvisning fra udbudet, tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser og bod,
- 9) at reglerne i §§ 22-25 i en nærmere afgrænset periode ikke finder anvendelse på tilladelser udstedt efter offentligt udbud,
- 10) at deltagerne i det offentlige udbud skal betale for de omkostninger, der er forbundet med IT- og Telestyrelsens forberedelse og gennemførelse af udbudet samt udstedelsen af tilladelserne, og
- 11) depositum.

Stk. 2. Indkommer der ved et offentligt udbud færre end eller samme antal tilbud som det antal tilladelser, der er udbudt, udsteder IT- og Telestyrelsen umiddelbart tilladelser til den eller de parter, der har afgivet et tilbud, som opfylder de fastsatte regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet.

§ 8. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler for auktionen, jf. § 6, stk. 2, nr. 2. Sådanne regler kan blandt andet omfatte

- 1) hvilke typer og antal tilladelser, der skal være omfattet af auktionen,
- 2) varighed og fornyelse af tilladelserne,
- 3) auktionsformen, auktionsmaterialet, afholdelse af auktionen og regler om forudsætninger for deltagelse i auktionen,

- 4) minimumskrav,
- 5) depositum og bankgaranti,
- 6) minimumsbudsum og mindstepris,
- 7) fordeling af tilladelserne,
- 8) vilkår for betaling af tilladelserne,
- 9) budgivernes adfærd, der kan begrænse eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med auktionen,
- 10) erstatning og sanktioner for overtrædelse af regler fastsat for auktionen i form af bortvisning fra auktionen, tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser og bod,
- 11) at reglerne i §§ 22-25 i en nærmere afgrænset periode ikke finder anvendelse på tilladelser udstedt efter auktion, og
- 12) at deltagerne i auktionen skal betale for de omkostninger, der er forbundet med IT- og Telestyrelsens forberedelse og afholdelse af auktionen samt udstedelsen af tilladelserne.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at auktionen gennemføres på grundlag af auktionsvilkår, der affattes af IT- og Telestyrelsen og aftales mellem IT- og Telestyrelsen og budgiverne. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter nærmere regler for IT- og Telestyrelsens virksomhed i forbindelse med en sådan auktion. Herunder kan der blandt andet fastsættes regler om de i stk. 1 omhandlede forhold samt om

- 1) indholdet af auktionsaftalen,
- 2) erstatning og sanktioner for overtrædelse af auktionsaftalen i form af bortvisning fra auktionen, tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser og bod, og
- 3) fraskrivning af retten til at kræve anden form for erstatning end pengekrav.

Ventelister

§ 9. IT- og Telestyrelsen fastsætter regler om anvendelse af ventelister i forbindelse med ansøgninger om tilladelser.

Forsøgs- og udviklingstilladelser

§ 10. IT- og Telestyrelsen kan udstede forsøgs- og udviklingstilladelser til at afprøve en nærmere specificeret teknologi eller tjeneste.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan ved udstedelse af tilladelser til forsøg og udvikling tillade frekvensanvendelse, som ikke er i overensstemmelse med frekvensplanen, jf. § 3.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen fastsætter vilkår for forsøgs- og udviklingstilladelser.

Stk. 4. IT- og Telestyrelsen kan for at sikre imod uacceptable forstyrrelser af eksisterende tjenester ændre vilkår fastsat i medfør af stk. 3.

Stk. 5. IT- og Telestyrelsen kan afsætte specifikke radiofrekvenser til forsøg og udvikling i frekvensplanen, jf. § 3.

Stk. 6. IT- og Telestyrelsen fastsætter nærmere regler for anvendelsen af de i stk. 5 nævnte radiofrekvenser, herunder om radiofrekvenserne kan anvendes uden tilladelse.

Kapitel 4

Tilladelser og anvendelse af radiofrekvenser

Vilkår for anvendelse af tilladelser

§ 11. IT- og Telestyrelsen fastsætter ved udstedelse af tilladelser vilkår for anvendelsen af tilladelser. Sådanne vilkår kan blandt andet omfatte:

- 1) Radiotekniske krav, herunder:
 - a) Maksimal sendestyrke.
 - b) Maksimal antennehøjde og antennekarakteristika.
 - c) Modulationstyper og spektralbredde.
 - d) Frekvensstabilitet.
- 2) Forhold begrundet i forstyrrelsesmæssige forhold.
- 3) Krav med sigte på gennemførelsen af det internationale frekvenssamarbejde og samarbejdet i EU.
- 4) Indskrænkninger vedrørende den geografiske udstrækning af anvendelsesområdet for de udstedte tilladelser.
- 5) Krav med sigte på opfyldelse af bredere samfundsmæssige behov.

§ 12. IT- og Telestyrelsen fastsætter ved udstedelse af tilladelser efter offentligt udbud, jf. § 6, stk. 3,

- 1) vilkår som nævnt i § 11,
- 2) vilkår i overensstemmelse med de afgivne tilbud, og
- 3) vilkår svarende til de i medfør af § 7, stk. 1, fastsatte minimumskrav.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan ved udstedelse af tilladelser efter offentligt udbud, hvor der er færre tilbud end det antal tilladelser, der er udbudt, alene fastsætte vilkår som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 3.

Stk. 3. Hvis IT- og Telestyrelsen har udstedt færre tilladelser end det antal, der er afsat til gen-

nemførelse af et offentligt udbud eller afholdelse af en auktion, skal IT- og Telestyrelsen efterkomme anmodninger fra tilladelsesindehavere til tilladelser udstedt på baggrund af et tidligere afholdt offentligt udbud over tilladelser i samme radiofrekvensbånd afsat til samme konkrete anvendelse om, at vilkårene for de pågældende tilladelsesindehavere fastsættes til minimumskravene, der var gældende for det oprindelige offentlige udbud.

§ 13. Vilkår som nævnt i § 12, stk. 1, nr. 2, kan maksimalt udstrækkes til at gælde i 1 år efter, at det i tilladelsen fastsatte dækningskrav eller udbygningskrav er opnået. Sådanne vilkår skal dog minimum gælde i 2 år efter udstedelse af tilladelsen.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan uanset stk. 1 ved udstedelse af tilladelserne fastsætte vilkår for hele tilladelsesperioden, hvis det samlede antal tilladelser, som udstedes til en bestemt anvendelse, sammen med det øvrige udbud af eventuelle konkurrerende tjenester ikke efter IT- og Telestyrelsens skøn sikrer tilstrækkelig konkurrence på det relevante marked.

Stk. 3. I offentlige udbud, hvor der er fastsat vilkår i medfør af stk. 2, kan IT- og Telestyrelsen i løbet af tilladelsesperioden træffe afgørelse om, at vilkårene ophæves. En ophævelse af vilkårene forudsætter, at den i stk. 1 fastsatte periode er forløbet, og at IT- og Telestyrelsen skønner, at udviklingen i den samlede konkurrencesituation berettiger ophævelsen.

§ 14. IT- og Telestyrelsen fastsætter ved udstedelse af tilladelser efter auktion, jf. § 6, stk. 3, 1) vilkår som nævnt i § 11, og 2) vilkår svarende til de i medfør af § 8, stk. 1, fastsatte minimumskrav.

§ 15. IT- og Telestyrelsen kan med et års varsel fastsætte nye vilkår for anvendelse af en tilladelse efter § 11.

Stk. 2. Udover stk. 1 kan IT- og Telestyrelsen på baggrund af et påbud efter § 39, stk. 1, fastsætte nye vilkår for anvendelse af en tilladelse.

Varighed, fornyelse og overdragelse

§ 16. IT- og Telestyrelsen fastsætter regler om varigheden af de enkelte kategorier af tilladelser, medmindre andet er fastsat i regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1.

§ 17. Ved en tilladelses udløb må tilladelsesindehaveren, såfremt frekvensudnyttelsen ønskes fortsat, indgive en ny ansøgning, medmindre andet er fastsat i regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan uanset stk. 1 fastsætte forenklede procedurer for fornyelse af tilladelser, medmindre andet er fastsat i regler udstedt i medfør af § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1.

§ 18. Tilladelser kan overdrages, hvis tilladelsesindehaveren inden overdragelsen har indhentet IT- og Telestyrelsens godkendelse heraf.

Stk. 2. Overdragelser efter stk. 1 omfatter også indirekte overdragelser, herunder overdragelser af aktier, anpartar eller andre ejerinteresser, der medfører ændringer med hensyn til den bestemmende indflydelse over tilladelsesindehaveren.

Anvendelse af radiofrekvenser

§ 19. IT- og Telestyrelsen fastsætter regler om tavshedspligt i forbindelse med anvendelse af radiofrekvenser og modtagning af radiosignaler.

§ 20. Der må ikke anvendes radiofrekvenser til rundspredning af radio- og fjernsynsprogrammer på det åbne hav eller i lufrummet derover.

Frekvensadministrative metoder

§ 21. Når IT- og Telestyrelsen har konstateret, at der er frekvensknaphed, jf. § 5, stk. 3, kan de i §§ 22-25 nævnte frekvensadministrative metoder tages i anvendelse på allerede udstedte tilladelser.

Stk. 2. Anvendelse af en frekvensadministrativ metode forudsætter,

- 1) at det sker i overensstemmelse med det frekvenspolitiske rammemandat, jf. § 2, og
- 2) at metoden gennemføres på klare, objektive og ikke-diskriminerende vilkår.

Stk. 3. De frekvensadministrative metoder kan anvendes i geografisk afgrænsede områder.

Stk. 4. De frekvensadministrative metoder kan anvendes inden for dele af de til en anvendelse afsatte radiofrekvenser.

§ 22. IT- og Telestyrelsen kan stille krav til tilladelsesindehavere om overgang til mere frekvens effektive udnyttelsesmetoder eller teknologier.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fastsætter tidsrammer for gennemførelse af krav om overgang til mere frekvens effektive udnyttelsesmetoder, der

som minimum sikrer tilladelsesindehavere 1 års varsel. IT- og Telestyrelsen kan undtagelsesvis, når der foreligger aktuel frekvensknaphed, der på væsentlige områder hindrer offentligt udbud af tjenester, som der er en væsentlig efterspørgsel efter, eller når der foreligger aktuel frekvensknaphed, som begrænser eller forvrider konkurrencen, fastsætte et kortere varsel end 1 år.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan forud for krav om overgang til mere frekvenseffektive udnyttelsesmetoder og teknologier fastsætte nærmere regler for anvendelse af denne metode.

§ 23. IT- og Telestyrelsen kan stille krav til tilladelsesindehavere om begrænsninger i anvendelsen af radiofrekvenser.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fastsætter tidsrammer for gennemførelse af krav om begrænsninger i anvendelsen af radiofrekvenser, der som minimum sikrer tilladelsesindehavere 1 års varsel. IT- og Telestyrelsen kan undtagelsesvis, når der foreligger aktuel frekvensknaphed, der på væsentlige områder hindrer offentligt udbud af tjenester, som der er en væsentlig efterspørgsel efter, eller når der foreligger aktuel frekvensknaphed, som begrænser eller forvrider konkurrencen, fastsætte et kortere varsel end 1 år.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan forud for krav om begrænsninger i anvendelsen af radiofrekvenser fastsætte nærmere regler for anvendelse af denne metode.

§ 24. IT- og Telestyrelsen kan omfordele allerede udstedte tilladelser.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fastsætter tidsrammer for gennemførelse af omfordeling, der som minimum sikrer tilladelsesindehavere 1 års varsel. IT- og Telestyrelsen kan undtagelsesvis, når der foreligger aktuel frekvensknaphed, der på væsentlige områder hindrer offentligt udbud af tjenester, som der er en væsentlig efterspørgsel efter, eller når der foreligger aktuel frekvensknaphed, som begrænser eller forvrider konkurrencen, fastsætte et kortere varsel end 1 år.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan forud for omfordeling fastsætte nærmere regler for anvendelse af denne metode.

§ 25. IT- og Telestyrelsen kan inddrage allerede udstedte tilladelser.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen fastsætter tidsrammer for gennemførelse af inddragelse, der som minimum sikrer tilladelsesindehavere 1 års varsel. IT- og Telestyrelsen kan undtagelsesvis, når

der foreligger aktuel frekvensknaphed, der på væsentlige områder hindrer offentligt udbud af tjenester, som der er en væsentlig efterspørgsel efter, eller når der foreligger aktuel frekvensknaphed, som begrænser eller forvrider konkurrencen, fastsætte et kortere varsel end 1 år.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan forud for inddragelse fastsætte nærmere regler for anvendelse af denne metode.

Bortfald og tilbagekaldelse af tilladelser

§ 26. En tilladelse bortfalder, hvis tilladelsesindehaveren træder i likvidation eller kommer under konkurs.

§ 27. IT- og Telestyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse, hvis tilladelsesindehaveren ikke betaler forfaldne frekvensafgifter, jf. § 48.

§ 28. IT- og Telestyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse, hvis tilladelsesindehaveren groft og gentagne gange overtræder loven eller de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår for tilladelsen.

Prøver

§ 29. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler, hvorefter anvendelse af radiofrekvenser forudsætter, at en prøve er bestået. IT- og Telestyrelsen fastsætter regler for sådanne prøver.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler, hvorefter prøver afholdt af andre offentlige myndigheder, herunder udenlandske myndigheder, og private anerkendes.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen kan fastsætte særlige regler for fravigelse af prøveform for handicappede personers aflæggelse af prøver.

Kaldesignaler

§ 30. IT- og Telestyrelsen fastsætter regler om udstedelse og brug af kaldesignaler og andre former for identifikationsnumre til brug ved frekvensanvendelse.

Anvendelse af radiofrekvenser til radio- og tv-formål

§ 31. Reglerne i §§ 32 og 33 finder anvendelse på radiofrekvenser, der i frekvensplanen, jf. § 3, er afsat til radio- og tv-formål (broadcast).

§ 32. IT- og Telestyrelsens udstedelse af en tilladelse til radio- eller tv-formål forudsætter, at ansøgeren har adgang til at udøve programvirk-

somhed efter lov om radio- og fjernsynsvirk-somhed.

Stk. 2. En af IT- og Telestyrelsen udstedt tilladelse til radio- eller tv-formål bortfalder, såfremt tilladelsesindehaverens adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed er bortfaldet eller inddraget tidsubegrænset.

§ 33. IT- og Telestyrelsen kan for tilladelser til radio- eller tv-formål efter forhandling med kulturministeren udover vilkår som nævnt i § 11 fastsætte vilkår begrundet i mediepolitiske hensyn.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan for tilladelser til radio- og tv-formål efter forhandling med kulturministeren anvende de i §§ 22-25 nævnte frekvensadministrative metoder med henblik på at varetage mediepolitiske hensyn.

Radiokommunikation under særlige forhold

§ 34. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.

§ 35. Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling forbyde anvendelse af radiofrekvenser. Sendeanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges afleveret til offentlig myndighed til deponering.

Kapitel 5

Afgivelse af oplysninger

§ 36. IT- og Telestyrelsen kan af brugere af radiofrekvenser kræve alle oplysninger og alt materiale, som skønnes relevant med henblik på administration af denne lov.

§ 37. IT- og Telestyrelsen kan af tilladelsesindehavere kræve oplysninger og materiale om økonomiske, statistiske, frekvensmæssige og øvrige forhold med henblik på udarbejdelse af rapporter, statistikker m.v.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan kræve, at oplysningerne afgives regelmæssigt på forud fastsatte tidspunkter.

Kapitel 6

IT- og Telestyrelsen som tilsynsmyndighed m.v.

§ 38. IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven og de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår.

§ 39. IT- og Telestyrelsen kan ved konstatere af overtrædelser af loven, af de i medfør heraf fastsatte regler, af de i tilladelsen fastsatte vilkår eller med henblik på at afhjælpe forstyrrelser af apparater eller af frekvensanvendelse meddele ejeren eller brugeren af et apparat:

- 1) Påbud om for egen regning at foretage de for afhjælpningen nødvendige foranstaltninger, herunder reparation, montering af ekstra filtre og afhjælpning af fejl, der skyldes mangelfuld eller fejlbehæftet installation eller forkert drift af apparater.
- 2) Påbud om at bringe frekvensanvendelsen i overensstemmelse med loven eller med de i tilladelsen fastsatte vilkår.
- 3) Påbud om standsning af driften af apparater.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan ved konstatere af forstyrrelser som nævnt i stk. 1 på stedet

- 1) foretage undersøgelse af apparater, og
- 2) foretage afbrydelse af apparater, herunder plombering af apparater, såfremt det pågældende apparat forstyrrer andre apparater, hvis funktion er afgørende for menneskers liv og helbred eller for samfundsmæssig forsyningsvirksomhed.

§ 40. IT- og Telestyrelsen har med sigte på at standse forstyrrelser som nævnt i § 39, stk. 1, forårsaget af frekvensanvendelse eller af andre elektromagnetiske fænomener, hvor det skønnes nødvendigt, mod behørig legitimation og uden forudgående retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af adgang til offentlige og private ejendomme som nævnt i stk. 1. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. IT- og Telestyrelsen skal snarest muligt, og senest inden 24 timer fra IT- og Telestyrelsen tvangsmæssigt har skaffet sig adgang, jf. stk. 1, forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til

ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

§ 41. IT- og Telestyrelsen kan foretage monitorering af konkrete radiofrekvensbånd med henblik på

- 1) at opklare konkrete forstyrrelser forårsaget af frekvensanvendelse eller af andre elektromagnetiske fænomener,
- 2) at sikre overholdelse af loven og de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår, og
- 3) at sikre overholdelse af internationale forpligtelser.

Kapitel 7

Delegation og instruktions- og dispensationsadgang

§ 42. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler, hvorefter andre offentlige myndigheder og private bemyndiges til helt eller delvist at udføre opgaver, som IT- og Telestyrelsen i medfør af §§ 29 og 30 kan fastsætte regler om.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi, og udvikling kan fastsætte regler, hvorefter offentlige myndigheder, der i medfør af stk. 1 er bemyndiget til at udføre opgaver, kan fastsætte regler som nævnt i § 29, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, og § 30.

§ 43. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ikke give IT- og Telestyrelsen tjenestebefaling om IT- og Telestyrelsens varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkeltssager, om IT- og Telestyrelsens udstedelse af administrative forskrifter på områder, hvor IT- og Telestyrelsen er bemyndiget hertil, eller om IT- og Telestyrelsens øvrige tilsynsaktiviteter med henblik på at sikre overholdelsen af denne lov og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ikke dispensere fra administrative forskrifter udstedt af ministeren i medfør af denne lov.

Kapitel 8

Klageregler

§ 44. Klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf, herunder klager over IT- og Tele-

styrelsens sagsbehandling, kan indbringes for Teleklagenævnet, jf. dog §§ 45 og 46.

Stk. 2. Klager over afgørelser i medfør af administrative forskrifter udstedt i medfør af loven, truffet af offentlige myndigheder, der er bemyndiget hertil i medfør af § 42, kan indbringes for Teleklagenævnet.

Stk. 3. Teleklagenævnet kan af parterne kræve alle oplysninger, som skønnes relevante med henblik på behandling af sagerne.

Stk. 4. Teleklagenævnet kan, når det træffer afgørelse, meddele påbud til tilladelsesindehaveren.

§ 45. IT- og Telestyrelsens afgørelser truffet i medfør af regler, udstedt i medfør af §§ 7 og 8, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 46. Klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser vedrørende overholdelse af vilkår for udbud af tjenester til slutbrugere samt overholdelse af vilkår vedrørende priserne herfor, jf. § 12, stk. 1, og § 13, stk. 1, herunder klager over IT- og Telestyrelsens sagsbehandling, kan indbringes for Telebrugernævnet.

Stk. 2. Telebrugernævnet kan af parterne kræve alle oplysninger, som skønnes relevante med henblik på behandling af sagerne.

Stk. 3. Telebrugernævnet kan, når det træffer afgørelse, meddele påbud til tilladelsesindehaveren.

§ 47. Klager over afgørelser truffet af private, der i medfør af regler udstedt i medfør af § 42, stk. 1, er bemyndiget til at udføre opgaver, som IT- og Telestyrelsen i medfør af §§ 29 og 30 kan fastsætte regler om, kan påklages til IT- og Telestyrelsen.

Kapitel 9

Afgifter m.v.

§ 48. IT- og Telestyrelsen opkræver en frekvensafgift hos tilladelsesindehavere.

Stk. 2. Størrelsen af de i stk. 1 nævnte afgifter fastsættes årligt i finansloven og bekendtgøres af IT- og Telestyrelsen.

§ 49. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter regler om gebyrer for

- 1) afholdelse af prøver og udstedelse af certifikater, herunder genparter af certifikater,

- 2) udstedelse af kaldesignaler og andre former for identifikationsnumre, og
- 3) udsendelse af rykkere i tilfælde af manglende betaling af gebyrer, jf. nr. 1 og 2, og frekvensafgift, jf. § 48.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen samt de offentlige myndigheder og private, der efter § 42, stk. 1, er bemyndiget til at udføre opgaver, opkræver gebyrer, som er fastsat i medfør af stk. 1.

Kapitel 10

Sanktions- og straffebestemmelser

§ 50. IT- og Telestyrelsen kan pålægge tilladelsesindehavere tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, det i henhold til tilladelsens vilkår påhviler tilladelsesindehaveren at foretage.

Stk. 2. IT- og Telestyrelsen kan pålægge enhver, der efter §§ 36 og 37 har pligt til at give IT- og Telestyrelsen oplysninger, tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge afgivelsen af oplysningerne.

Stk. 3. Der er udpantningsret for tvangsbøderne, som tilfalder statskassen.

§ 51. Teleklagenævnet kan pålægge tilladelsesindehavere tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge påbud som nævnt i § 44, stk. 4.

Stk. 2. Der er udpantningsret for tvangsbøderne, som tilfalder statskassen.

§ 52. Telebrugernævnet kan pålægge tilladelsesindehavere tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge påbud som nævnt i § 46, stk. 3.

Stk. 2. Der er udpantningsret for tvangsbøderne, som tilfalder statskassen.

§ 53. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 1, § 18, stk. 1, og § 20,
- 2) ikke overholder vilkår fastsat i medfør af § 10, stk. 3, og §§ 11-15,
- 3) ikke efterkommer påbud udstedt i medfør § 39, stk. 1, § 44, stk. 4, og § 46, stk. 3,
- 4) ikke afgiver oplysninger i medfør af §§ 36 og 37, eller
- 5) overtræder EF-forordninger på radiofrekvensområdet.

Stk. 2. I forskrifter udstedt i medfør af denne lov kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 54. For så vidt angår overtrædelse af § 20, finder straffelovens regler om medvirken kun anvendelse med hensyn til

- 1) den, der medvirker til oprettelse eller økonomisk eller teknisk drift af den station, der bruges eller er bestemt til at bruges til radiospredning for den pågældende station,
- 2) den, der i ejerens eller brugerens tjeneste medvirker til radiospredning for den pågældende station, og
- 3) den, der medvirker til radiospredning ved økonomisk eller teknisk bistand, ved bestilling af udsendelser over stationen, ved optagelse eller formidling af ordrer herpå, ved at lede optagelsen af programmer, ved deltagelse på fartøjet i udsendelser, ved at stille lokaler eller tekniske hjælpemidler til rådighed eller ved levering eller transport af betydning for radiospredningen.

Stk. 2. Overtrædelse af § 20 hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt. Handlinger, foretaget uden for den danske stat er dog kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt

- 1) radiospredningsstationen oprettes eller drives med henblik på eller bruges til radiospredning, som må antages bestemt til modtagning på dansk område, eller som forstyrrer radiomodtagning på dansk område, eller
- 2) gerningsmanden har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat eller har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige og opholder sig her i landet.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 55. Loven træder i kraft den 1. juli 2002.

§ 56. Følgende love ophæves:

- 1) Lov nr. 394 af 10. juni 1997 om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser.
- 2) Lov nr. 468 af 12. juni 1996 om offentlig mobilkommunikation.

§ 57. Bekendtgørelser udstedt i medfør af de i § 56 nævnte love eller lov om radiokommunikation, jf. lovekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2. Tilladelser udstedt i medfør af de i § 56 nævnte love eller lov om radiokommunikation,

jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer, forbliver i kraft.

Stk. 3. Tilladelser udstedt i medfør af den i § 56, nr. 2, nævnte lov (mobiltilladelser) bortfalder, hvis tilladelser udstedt i medfør af den i § 56, nr. 1, nævnte lov eller lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer, (frekvenstilladelser) ikke længere er i kraft.

Stk. 4. Denne lov og regler udstedt i medfør heraf finder anvendelse på tilladelser udstedt i medfør af de i § 56 nævnte love og lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer.

Stk. 5. Uanset stk. 4 løber tilladelser udstedt efter offentligt udbud gennemført i medfør af de i § 56 nævnte love uden ansøgning videre i perioder svarende til det antal år, som tilladelsen oprindeligt er udstedt til at gælde, medmindre IT- og Telestyrelsen tilbagekalder tilladelsen med et varsel på et år før periodens udløb. En tilladelse kan dog højst løbe videre i perioder af 10 år.

§ 58. I lov nr. 232 af 5. april 2000 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften til §§ 10-12, affattes således:*

»Brug af apparater og tilslutning af teleterminaludstyr«.

2. *§ 10, stk. 1, affattes således:*

»Apparater må kun bruges

- 1) i overensstemmelse med de formål, hvortil de er bestemt,
- 2) når de til stadighed overholder kravene i § 5 og regler udstedt i medfør heraf, og

3) når de er forsynet med overensstemmelsesmærkning og anden mærkning fastsat i henhold til § 6, stk. 2.«

3. Efter § 10 indsættes som § 10a:

»§ 10a. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om brug af apparater og tilslutning af teleterminaludstyr i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid.«

4. I § 17, stk. 1, udgår: »og kontrol«.

5. § 17, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) Meddele påbud om standsning af driften af apparater«

6. I § 17, stk. 2, nr. 3, udgår: »eller ibrugtagning«.

7. I § 17, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »indsendelse«: »og offentliggørelse«.

8. I § 18, stk. 1, udgår 3. pkt.

9. § 19 ophæves.

§ 59. I lov nr. 1266 af 20. december 2000 om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, affattes således:

»§ 3. §§ 10 og 11, § 15, stk. 1, §§ 36-41, § 43, § 44 stk. 1, 2 og 4, § 48, §§ 50 og 51 og § 53 i lov nr. xxx af yy. zzz 2002 om radiofrekvenser finder tilsvarende anvendelse.«

§ 60. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Nærværende lovforslag udgør anden del af en samlet revision af den i 1996-98 gennemførte telelovgivning og dermed anden del af udmøntningen af den politiske principaftale af 8. september 1999 om "Sigtelinjer for telepolitikken – danskernes adgangsbillet til netværkssamfundet". Aftalen er indgået mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti (herefter forligskredsen) som opfølgning på den tidligere telepolitiske principaftale fra december 1995 om totalliberalisering af telesektoren.

Første del af lovrevisionen blev gennemført med vedtagelsen af lov nr. 418 af 31. maj 2000 om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, der indeholder en gennemskrivning og sammenlægning af reglerne om forbrugerbeskyttelse, forsyningspligt samt nummer- og samtrafikforhold. I denne anden del af lovrevisionen sker der parallelt hertil en gennemskrivning og sammenlægning af reglerne om mobil- og frekvensforhold. Samtidig foretages visse indholdsmæssige ændringer. De væsentligste af disse er, at

- tilladelsessystemet forenkles, sådan at drift af offentlige mobilkommunikationsnet kun kræver én tilladelse,
- kompetencefordelingen mellem ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og IT- og Telestyrelsen ændres, sådan at rent telefaglige beslutninger træffes af IT- og Telestyrelsen, og
- auktion indføres som generel metode og alternativ til offentligt udbud ved udstedelse af tilladelser til frekvensanvendelse i situationer, hvor ressourcerne er knappe.

Samlet set vil der - efter gennemførelsen af denne anden og sidste del af lovrevisionen - være tilvejebragt en mere sammenhængende regulering på teleområdet bestående af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og den her foreslåede lov, der samler reglerne for anvendelse af radiofrekvenser.

Masteloven og graveloven er ikke omfattet af lovrevisionen, som det ellers er omtalt i bemærkningerne til lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Der synes ikke at være en sådan sammenhæng mellem på den ene side området for mobilloven og frekvensloven og på den anden side området for masteloven og graveloven, at en sammenskrivning af reglerne i alle fire love ville medføre et mere overskueligt og sammenhængende regelsæt på teleområdet. En sammenskrivning af alle fire love kunne ligefrem medføre, at lovrevisionens sigte med at øge overskueligheden af reglerne gik tabt. Endvidere er der ikke opstået behov for indholdsmæssigt at ændre reglerne i masteloven og graveloven.

I den gældende regulering af mobil- og frekvensområdet er de samme emner behandlet i to love. Dette medfører en risiko for fejlfortolkninger og indebærer herudover et uoverskueligt og uigennemsigtigt regelgrundlag. Derudover har reglerne på frekvensområdet medført en langsom beslutningsproces. Endelig har de overordnede politiske rammer for frekvensadministrationen ikke været fastlagt på den mest hensigtsmæssige måde.

Hovedprincippet bag lovforslaget er at sikre en effektiv udnyttelse af radiofrekvenser og en smidig frekvensadministration og dermed sikre alle brugere lige og hurtig adgang til disse ressourcer. De overordnede målsætninger med lovforslaget er i øvrigt beskrevet i afsnit C.1.

Herudover tilsigter lovforslaget at forenkle regelsættet samt at gøre det muligt at fastlægge de overordnede politiske rammer for frekvensadministrationen på en mere hensigtsmæssig måde i form af et frekvenspolitisk rammemandat. Dette indebærer en øget gennemsigtighed, idet de frekvenspolitiske prioriteringer hermed synliggøres.

Frekvenspolitikken skal som hidtil gennemføres i overensstemmelse med og inden for rammerne af det internationale frekvenssamarbejde, herunder samarbejdet i EU og NATO.

Herudover udgør lovforslaget første del af implementeringen af en ny EU-direktivpakke. Lovforslaget

gennemfører dele af to af pakkens direktiver – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (Rammedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester (Tilladelsesdirektivet). Anden del af implementeringen vil ske i folketingsåret 2002/2003.

A. Gældende regler

Forligskredsen indgik den 7. oktober 1999 en aftale om nye frekvenspolitiske initiativer. Baggrunden var et ønske om meget hurtigt at kunne iværksætte initiativer med henblik på indførelse af en række fortrinsvis nye teknologier (FWA, UMTS, GSM og TETRA). På baggrund af aftalen blev lov nr. 1096 af 29. december 1999 om ændring af lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser og lov om offentlig mobilkommunikation vedtaget. Loven udgjorde det regulatoriske grundlag for udbudene af radiofrekvenser til FWA og TETRA og yderligere radiofrekvenser til GSM.

I forlængelse af ovennævnte indgik forligskredsen den 28. april 2000 en tillægsaftale, der omhandlede anvendelse af auktion ved udstedelse af tilladelser til 3. generations mobilnet (UMTS m.fl.). På baggrund af denne aftale blev lov nr. 1266 af 20. december 2000 om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet (3G-loven) vedtaget.

1. Radiokommunikation og anvendelse af radiofrekvenser

Radiokommunikation og anvendelse af radiofrekvenser reguleres af frekvensloven (lov nr. 394 af 10. juni 1997 om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser, som ændret ved lov nr. 1011 af 23. december 1998, lov nr. 1096 af 29. december 1999 samt lov nr. 232 af 5. april 2000 om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold (R&TTE-loven)). Hertil kommer den nærmere udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

Det overordnede formål med lovgivningen er at sikre brugerne adgang til et bredt, varieret og billigt udbud af telenet og teletjenester, herunder at sikre et udbud af telenet og teletjenester, der tilgodeser bredere samfundsmæssige behov, blandt andet sådan, at der er velfungerende og tidssvarende radiokommunikationssystemer til rådighed for nød- og beredskabssystemet, og at der med udgangspunkt i mediepolitiske målsætninger afsættes radiofrekvenser til radio- og tv-formål m.v. Dette skal nås gennem en aktiv, objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og forholdsmæs-

sigt afpasset frekvensadministration med henblik på dels at fremme reel konkurrence, dels at sikre en effektiv udnyttelse af de samlede radiofrekvenser.

Reguleringen omhandler rammer for frekvensallokering, frekvensadministrative metoder og udstedelse af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser. Herudover indeholder reglerne rammerne for IT- og Telestyrelsen som tilsynsmyndighed m.v.

2. Offentlig mobilkommunikation

Offentlig mobilkommunikation er reguleret af mobilloven (lov nr. 468 af 12. juni 1996 om offentlig mobilkommunikation, som ændret ved lov nr. 396 af 10. juni 1997, lov nr. 1096 af 29. december 1999 og lov nr. 418 af 31. maj 2000) samt 3G-loven. Hertil kommer den nærmere udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

Mobilloven finder anvendelse på offentlige mobilkommunikationsnet med tilhørende basale tjenester. Som det er tilfældet med regulering af radiokommunikation og udstedelse af tilladelser til frekvensanvendelse, er formålet at sikre brugerne adgang til et bredt, varieret og billigt udbud af telenet og teletjenester, herunder at sikre et udbud af telenet og teletjenester, der tilgodeser bredere samfundsmæssige behov.

Reguleringen indeholder regler for gennemførelse af offentligt udbud af tilladelser samt regler om varighed, tilbagekaldelse og overdragelse af de pågældende tilladelser. Derudover indeholder reguleringen nogle generelle vilkår for tilladelsesindehaveres virksomhed.

3G-loven fastsætter regler for afholdelse af den auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet, der blev gennemført i efteråret 2001. Formålet var at afprøve auktion som en metode til udstedelse af tilladelser til 3G i Danmark, jf. afsnit C.2.4.1.

B. Baggrunden for lovforslaget – den telepolitiske aftale og direktivpakken

Baggrunden for lovforslaget er som nævnt indledningsvis den telepolitiske principaftale af 8. september 1999 og dele af den nye direktivpakke.

Nedenfor angives de hovedelementer i principaftalen, som er væsentlige for nærværende lovforslag. Derefter følger en kort beskrivelse af direktivpakken.

1. Den telepolitiske aftale

Principaftalen fastslår, at målene for frekvenspolitikken er at fremme en markedsudvikling, der fører til innovation og vækst, og som derigennem sikrer alle danskere adgang til moderne kommunikationsteknologi. En øget innovation vil herudover være en for-

udsætning for at opnå en sammensmeltning af teknologier (konvergens indenfor IT-området). Det skal derfor sikres, at lovgivningen i størst mulig omfang er teknologineutral, således at teknologivalg overlades til markedet.

I medfør af principaftalen skal aftalens mål opfyldes gennem lovgivning, som sikrer, at teknologiske landvindinger uden videre kan finde vej til forbrugerne, at forbrugerne kan gennemskue markedets tilbud, og at prisudviklingen fortsat hviler på princippet om ”bedst og billigst”.

Af principaftalen fremgår det herudover, at det optimale er, at der i lovgrundlaget opstilles så klare politiske målsætninger for den samlede frekvensadministration, at det som udgangspunkt kan undgås, at Folketinget og/eller ministeren for videnskab, teknologi og udvikling skal inddrages i beslutninger om, hvordan de enkelte radiofrekvenser udnyttes.

2. Direktivpakken

Direktivpakken består af en række direktiver, herunder Rammedirektivet og Tilladelsesdirektivet, som er de direktiver, der har relevans for radiofrekvensområdet. Rammedirektivet fastsætter generelle bestemmelser og overordnede politiske målsætninger, der gælder for alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i hele EU. Den mere specifikke regulering (om f.eks. samtrafik, forsyningspligt, tilladelser m.v.) er fastsat i de specifikke direktiver. Det væsentligste formål med Tilladelsesdirektivet er på europæisk plan at fjerne de administrative barrierer for at kunne udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

C. Lovforslagets målsætninger og indhold

Målsætninger

1.1 Den telepolitiske aftale

I overensstemmelse med den telepolitiske principaftale er den overordnede målsætning med den foreslåede lov at sikre de bedst mulige vilkår for udvikling, udbredelse og udnyttelse af nye muligheder for kommunikation, særligt radiokommunikation. Loven skal medvirke til at sikre brugerne hurtig adgang til et bredt, varieret og billigt udbud af telenet og teletjenester ved at fremme mulighederne for hurtig etablering af trådløs telekommunikation.

Midlerne til at fremme de nævnte målsætninger er navnlig en aktiv, objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset frekvensadministration. Frekvensadministrationen skal fremme reel konkurrence og effektiv frekvensudnyttelse samt tilgodese hensynet til bredere samfundsmæssige kom-

munikationsbehov. Dette kan eksempelvis være sikring af velfungerende og tidssvarende radiokommunikationssystemer til nød- og sikkerhedstjenester. Det kan endvidere være opfyldelse af mediepolitiske målsætninger i forbindelse med afsættelse af radiofrekvenser til radio- og tv-formål.

Hvor det er nødvendigt at prioritere mellem hensynet til reel konkurrence og hensynet til effektiv frekvensudnyttelse, er udgangspunktet, at hensynet til konkurrencen prioriteres højest. Kun hvor radiofrekvenserne er så begrænsede, at udstedelse af tilladelser til flere forskellige tilladelsesindehavere vil gøre det umuligt at sikre alle brugere adgang til de pågældende tjenester, vil frekvenseffektivitet i overensstemmelse med Rammedirektivet vægtes tungest. Der kan således forekomme situationer, hvor der er så få radiofrekvenser til rådighed, at en opsplitning på flere udbydere af de pågældende radiofrekvenser vil medføre, at kapaciteten bliver så begrænset, at den pågældende tjeneste ikke kan udbydes med de funktionaliteter, som brugerne efterspørger, eller at opbygningen af net på grundlag af en opdeling af radiofrekvenserne vil blive så bekostelig, at tjenesten reelt ikke vil blive kommercielt tilgængelig for brugerne.

Hvor der gør sig særlige hensyn til samfundsmæssige kommunikationsbehov gældende, skal der vælges den udstedelsesmetode, der er bedst egnet til at tilgodese disse behov. Der kan for eksempel være tale om sikring af velfungerende og tidssvarende radiokommunikationssystemer til nød- og sikkerhedstjenester, som bør have forrang for målsætningerne om at fremme konkurrence og frekvenseffektivitet, hvor disse hensyn er modstridende. Kolliderer ønsket om at fremme en konkurrencedrevet markedsudvikling med bredere samfundsmæssige behov, vil de sidstnævnte således have forrang.

Målsætningen i den telepolitiske aftale om at fremme en markedsudvikling, der fører til innovation og vækst og giver forbrugerne de bedste og billigste tjenester, fremmes i nærværende lovforslag, i og med at en effektiv frekvensadministration vil medvirke til, at brugerne sikres en hurtigere adgang til nye tjenester og teknologier, samtidig med at en effektiv udstedelse af tilladelser til at drive mobilkommunikation og anden radiokommunikation indebærer, at konkurrencen på markedet styrkes.

Målsætningen om opstilling af klare politiske målsætninger for frekvensadministrationen, som ligeledes er beskrevet i den telepolitiske aftale, fremmes ved de foreslåede regler om et frekvenspolitisk rammemandat.

De ovenfor nævnte målsætninger danner grundlaget for de beslutninger, der træffes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og IT- og Telestyrelsen i henhold til loven. Det gælder både i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelser og i forbindelse med konkrete afgørelser i henhold til loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Varetagelsen af de nævnte målsætninger og hensyn skal ske inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser på frekvensområdet, herunder samarbejdet i ITU og NATO.

1.2 Direktivpakken

1.2.1 Rammedirektivet

Rammedirektivet fastsætter de overordnede bestemmelser om de nationale tilsynsmyndigheder og disses opgaver. Endvidere indeholder direktivet bestemmelser om gennemskuelighed og høring samt en række definitioner, der også anvendes i de specifikke direktiver.

Det fremgår af direktivets betragtninger, at radiofrekvenser er en altafgørende ressource for radiobaserede elektroniske kommunikationstjenester. Det fremgår endvidere, at i det omfang, de anvendes til sådanne tjenester, bør de derfor i medfør af artikel 8 afsættes og udstedes af de nationale tilsynsmyndigheder under iagttagelse af en række harmoniserede mål og principper.

Disse mål og principper er afspejlet i den beskrivelse af lovforslagets målsætninger, som fremgår af afsnit C.1.1, for så vidt angår den del, der relaterer sig til radiofrekvensområdet. Det betyder, at lovforslaget i overensstemmelse med direktivet skal fremme konkurrence og effektiv frekvensudnyttelse samt tilgodegøre hensynet til bredere samfundsmæssige kommunikationsbehov. Dette skal ske gennem en aktiv, objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset frekvensadministration.

Af direktivets betragtninger fremgår det videre, at allokering og udstedelse af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser skal forvaltes så effektivt som muligt. Overdragelse af tilladelser kan være et virkningsfuldt middel til at opnå en mere effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne, når blot der er tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til at beskytte samfundsinteresser, navnlig sikkerhed for åbenhed om og reguleringsfastsat overvågning af sådanne overdragelser.

I forlængelse af det ovenfor nævnte er det i afsnit C.1.1 om lovforslagets målsætninger beskrevet, at frekvenseffektivitet vægtes tungere end konkurrence, når radiofrekvenserne er så begrænsede, at udstedelse

af tilladelser til flere forskellige tilladelsesindehavere vil gøre det umuligt at sikre alle brugere adgang til de pågældende tjenester. Samtidig foreslås frekvenslovens regler om overdragelse af tilladelser ændret således, at overdragelse af tilladelser er muligt, så længe det ikke påvirker konkurrencen negativt.

I direktivets artikel 6 om høring og transparens pålægges de nationale tilsynsmyndigheder at høre berørte parter inden vedtagelsen af væsentlige foranstaltninger. Samtidig er der en særlig høringsprocedure i forbindelse med bestemmelserne om frekvensadministration.

Det fremgår af almindelige forvaltningsretlige principper, at IT- og Telestyrelsen, inden der træffes afgørelse i sager, hører de berørte parter. For så vidt angår afgørelser, der berører en bredere kreds af parter – f.eks. i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelser, herunder udstedelse af frekvensplanen – vil IT- og Telestyrelsen høre de for sagen relevante parter.

1.2.2 Tilladelsesdirektivet

Det overordnede sigte med Tilladelsesdirektivet er at sikre, at de offentlige tilladelsessystemer er fleksible og svarer til udviklingen inden for telekommunikationsområdet. Udgangspunktet er, at der alene kan stilles krav om tilladelse, hvis der er tale om udnyttelse af knappe ressourcer som f.eks. radiofrekvenser. Derudover kan der være behov for fastsættelse af vilkår og krav for, hvordan radiofrekvenser anvendes. Tilladelsesdirektivets regler angiver udtømmende hvilke vilkår, medlemsstaterne kan fastsætte ved udstedelse af tilladelser.

Den foreslåede hjemmel for IT- og Telestyrelsen til at undtage frekvensanvendelse fra kravet om tilladelse sikrer sammen med de forskellige metoder til udstedelse af tilladelser den nødvendige fleksibilitet i tilladelsessystemet. Ved fastsættelse af vilkår og begrænsninger for frekvensanvendelse vil IT- og Telestyrelsen være begrænset af en række faktorer, herunder de begrænsninger Tilladelsesdirektivet udstikker.

Af Tilladelsesdirektivet fremgår det videre, at hvis der sker en begrænsning af antallet af tilladelser til anvendelse af radiofrekvenser, skal der følges en nærmere skitseret procedure. I den forbindelse er det væsentligt, at der blandt andet skal gives alle interesserede parter lejlighed til at tilkendegive deres holdning til begrænsninger af antallet af tilladelser, ligesom beslutningen herom skal offentliggøres med begrundelse.

Udgangspunktet for den danske frekvensadministration er et først-til-mølle princip, hvorefter ansøgninger behandles og imødekommes i den rækkefølge,

hvori de indkommer. Hvis der ikke er tilstrækkelige radiofrekvenser, sker udstedelse af tilladelser efter offentligt udbud eller auktion. I den forbindelse vil der på flere stadier i forløbet ske en høring af de relevante parter, herunder i forbindelse med udstedelse af den bekendtgørelse, der danner grundlaget for gennemførelse af et offentligt udbud eller afholdelse af en auktion.

2. Indhold

De gældende regler i mobilloven og frekvensloven integreres. Den foreslåede sammenlægning indebærer, at der ikke længere vil være en mobiltilladelse og en frekvenstilladelse, men kun én samlet tilladelse.

Derudover indeholder lovforslaget en sammenkrivning af reglerne om tilsyn, klagereglerne samt sanktions- og straffebestemmelserne.

I det følgende gennemgås lovforslagets hovedindhold.

2.1 Lovens anvendelsesområde

Den foreslåede lov har samme anvendelsesområde som frekvensloven og mobilloven. Endvidere er det specifikt angivet, at loven finder anvendelse på alle former for forstyrrelser, det vil sige både elektromagnetiske forstyrrelser og forstyrrelser af frekvensmæssig karakter. Dette er nyt i forhold til de gældende regler, hvorefter elektromagnetiske forstyrrelser er reguleret i R&TTE-loven.

2.2 Frekvenspolitisk rammemandat

De overordnede målsætninger og prioriteringer i frekvensadministrationen har stor betydning for udviklingen af videnssamfundet, for borgernes adgang til netværkssamfundet og for virksomhedernes udviklingsmuligheder. Der skal foretages en afvejning af, hvilke tjenester der er væsentlige at få stillet til rådighed, og hvilke hensyn der særligt skal lægges vægt på f.eks. vedrørende konkurrence, priser og teknologier. Herudover kan der opstå behov for at udfase ældre tjenester for at skabe plads til nye.

Efter de gældende regler træffer ministeren for videnskab, teknologi og udvikling afgørelser vedrørende tilrettelæggelsen af frekvensadministrationen, herunder anvendelse af frekvensadministrative metoder og udstedelse af frekvensplanen. Forud for ministerens beslutning foretager IT- og Telestyrelsen en række undersøgelser og forelægger resultatet heraf for ministeren i form af forslag til frekvensadministrative metoder. Ved anvendelsen af frekvensadministrative metoder udsteder ministeren for videnskab, teknologi og udvikling de nødvendige bekendtgørelser, og her-

efter gennemfører IT- og Telestyrelsen den frekvensadministrative metode. I nogle tilfælde vil IT- og Telestyrelsen på baggrund af ministerens bekendtgørelse skulle udstede endnu en bekendtgørelse. Disse ganske mange sagsskridt har i praksis vist sig at udgøre en kompliceret beslutningsproces, som betyder, at det har taget uhensigtsmæssigt lang tid at få afsat radiofrekvenser til nye radiotjenester.

Med henblik på at gennemføre en mere smidig og hurtigere frekvensadministration indeholder lovforslaget en ændring af kompetencefordelingen mellem ministeren og IT- og Telestyrelsen. Det er af stor betydning, at de overordnede målsætninger og prioriteringer i frekvensadministrationen fastlægges på politisk niveau, mens IT- og Telestyrelsen varetager den faglige administrative udmøntning heraf. Med IT- og Telestyrelsens årlige udkast til et frekvenspolitisk rammemandat vil der være skabt et nyt og godt fagligt fundament for de politiske drøftelser og dermed et instrument, der styrker den overordnede politiske indflydelse på den danske frekvenspolitik. Det er i den telepolitiske principaftale fra 1999 forudsat, at drøftelser af denne karakter føres i forligskredsen.

Endvidere indebærer det frekvenspolitiske rammemandat en øget fleksibilitet i IT- og Telestyrelsens frekvensadministration, hvilket også er en målsætning, der er indeholdt i principaftalen, samtidig med at rammerne for IT- og Telestyrelsens arbejde klart angives.

Det foreslås, at kompetencefordelingen kommer til at fremgå af det nævnte frekvenspolitiske rammemandat, der i bekendtgørelsesform vil indeholde en fastsættelse af strategien for det kommende års danske frekvenspolitik, målsætningerne på radiofrekvensområdet samt angive i form af fokusområder nærmere inden for hvilke områder, IT- og Telestyrelsen særligt skal arbejde. Fokusområderne kan relatere sig direkte til f.eks. indførelsen af nye teknologier eller systemer, men kan også relatere sig til allerede eksisterende teknologier eller systemer.

Det frekvenspolitiske rammemandat indeholder således en beskrivelse af, hvilke målsætninger IT- og Telestyrelsen skal arbejde hen imod, og inden for hvilke rammer, IT- og Telestyrelsen har råderum til i videst muligt omfang at følge de fastlagte målsætninger i situationer, hvor der forekommer ændrede forudsætninger eller forhold. Det frekvenspolitiske rammemandat udstikker med andre ord rammerne for IT- og Telestyrelsens administrative udmøntning af de politisk truffede beslutninger.

Et frekvenspolitisk rammemandat fastsættes med et flerårigt sigte. IT- og Telestyrelsens årlige forslag kan derfor indeholde en anbefaling om at videreføre det

allerede gældende frekvenspolitiske rammemandat. Et frekvenspolitisk rammemandat gælder derfor, indtil det erstattes af et nyt, hvorved der tages højde for de situationer, hvor det ikke er muligt eller nødvendigt at fastsætte et nyt frekvenspolitisk rammemandat.

2.3 Frekvensplan

Efter de gældende regler udsteder ministeren for videnskab, teknologi og udvikling frekvensplanen. Dette foreslås ændret, så det fremover er IT- og Telestyrelsen, der inden for rammerne af det frekvenspolitiske rammemandat udsteder frekvensplanen. Formålet hermed er at gennemføre en mere smidig procedure til indførelse af nye allokeringer eller ændringer i eksisterende allokeringer med henblik på indførelse af nye tjenester.

I frekvensplanen fastsættes rammerne for, til hvilke tjenester der kan gives tilladelse fra og med frekvensplanens ikrafttræden. Frekvensplanen udgør en oversigt, der kan anvendes til at aflæse, hvilke former for frekvensanvendelse IT- og Telestyrelsen for tiden og fremover kan udstede tilladelser til. Frekvensplanen udgør en oversigt over beslutninger truffet internationalt, i det omfang disse er tiltrådt fra dansk side, samt beslutninger truffet i den nationale frekvensadministration.

For så vidt angår fastsættelsen af de overordnede rammer for adgangen til at udnytte radiofrekvenser til radio- og tv-formål, finder disponering sted på baggrund af mediepolitiske aftaler samt i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

2.4 Udstedelse af tilladelser, fastsættelse af vilkår og frekvensadministrative metoder

Lovforslaget regulerer i kapitel 3 IT- og Telestyrelsens udstedelse af tilladelser. I kapitel 4 er reguleret, hvilke vilkår der skal gælde for tilladelserne.

2.4.1 Udstedelse af tilladelser

Det overordnede princip for den danske frekvensadministration er i overensstemmelse med principperne i Tilladelsesdirektivet fortsat, at der skal være fri og ubegrænset adgang til radiofrekvenser. I det omfang, der er ledige radiofrekvenser, sker udstedelse af tilladelser efterhånden som ansøgninger herom modtages. Såfremt flere ansøgninger omhandler samme konkrete radiofrekvenser, uden at der i øvrigt er frekvensknaphed, vil den først indkomne ansøgning få den pågældende tilladelse (først-til-mølle princippet). I tilfælde af samtidig modtagelse af flere ansøgninger til én tilladelse udstedes denne efter lodtrækning. På radio- og tv-området sker udstedelse af tilladelser auto-

matisk, hvis ansøgeren kan dokumentere at have adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Princippet om først-til-mølle anvendes, hvor ansøgningerne umiddelbart kan efterkommes, idet der er rigelige radiofrekvenser i det pågældende radiofrekvensbånd. Hermed sikres, at radiofrekvenser hurtigt og enkelt kan bringes i anvendelse. Metoden er derimod ikke egnet, hvor radiofrekvenserne er knappe. I sådanne situationer indebærer princippet en nærliggende risiko for utilsigtet diskriminering. Lovforslaget foreskriver i disse situationer i stedet anvendelse af offentligt udbud eller auktion som metode til at udstede tilladelser. Det er ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, der beslutter, hvorledes tilladelserne skal udstedes. Dette sker efter inddragelse af relevante parter. Af den telepolitiske aftale fremgår det endvidere, at forligskredsen vil blive inddraget i forbindelse med beslutninger af større politisk rækkevidde.

Metoderne offentligt udbud og auktion sikrer den mest effektive anvendelse af de knappe ressourcer.

Ved gennemførelse af offentligt udbud opstilles der kriterier, som der lægges vægt på ved evalueringen af tilbudene. Det kan for eksempel være krav om udbygning og dækning, udbud af nye tjenester, priser herfor m.v. Udbudet vindes af de tilbudsgivere, der bedst vil være i stand til at leve op til de fastsatte kriterier. Tilladelser udstedes således til de parter, der kommer med de mest attraktive bindende tilbud om, hvordan de efterfølgende vil udnytte de af tilladelsen omhandlede radiofrekvenser.

Ved afholdelse af auktion er det afgørende ikke en vurdering af, hvem der bedst vil kunne leve op til fastsatte kriterier, men derimod hvem der er villig til at betale mest for at opnå en tilladelse. Et selskab, som er villig til at byde mest for en tilladelse, må også forventes af ville udvikle gode, innovative og attraktive tjenester og sikre en hurtig udbygning og stor dækning. Det vil være nødvendigt for at give omsætning, så investeringerne hurtigst muligt kan hentes hjem.

Begge metoder har til formål at sikre, at udstedelsen af tilladelser sker på et objektivt, gennemsigtigt, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset grundlag.

Med lovforslaget indføres og sideordnes auktion med offentlige udbud som metode til at udstede tilladelser. Lovforslaget indeholder på dette punkt en væsentlig ændring i forhold til frekvenslovens og mobillovens regler. I dette lovforslag betegner begrebet auktion, at udvælgelseskriteriet i forbindelse med udstedelse af tilladelser er, hvilke beløb de interesserede

parter er villige til at betale for at få tilladelserne (pengeauktion).

I september 2001 blev der afholdt auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet. Herved blev auktionsformen afprøvet som metode til at udstede tilladelser i Danmark.

3G-markedet er endnu ikke en realitet, og det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at afgøre, om alle målsætningerne med auktionen vil blive opfyldt. En evaluering af den danske auktion på nuværende tidspunkt giver dog en række indikationer af, at resultatet har skabt et hensigtsmæssigt fundament for, at målsætningerne kan opfyldes. Dette skal ses i lyset af, at auktionsdesignet ved udstedelsen af 3G-tilladelserne betød, at alle de udbudte tilladelser blev udstedt, og at en ny aktør kom ind på det danske marked til gavn for konkurrencen og dermed målsætningen om de bedste og billigste teletjenester. Den telepolitiske målsætning vedrørende effektiv frekvensanvendelse blev opfyldt, idet 3G-tilladelserne er udstedt til de selskaber, som har haft den højeste værdiansættelse af dem. Der var herudover tale om en objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende proces, hvor alle seriøse budgivere har haft en mulighed for at deltage.

På baggrund af de ovennævnte erfaringer foreslås det, at udstedelse af tilladelser også fremover skal kunne ske efter auktion. Ikke alene tilladelser til mobilkommunikationsformål men også tilladelser til andre formål foreslås fremover at ville kunne udstedes efter auktion.

Forudsætningen for at anvende auktion er, at auktionen i den konkrete situation skønnes at være den bedst egnede metode til opfyldelse af de telepolitiske målsætninger. Det lader sig ikke på forhånd beskrive hvilke slags tjenester eller net, der vil kunne være tale om, men både landsdækkende og regionale tjenester vil være omfattet af den kompetence, ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har til at fastsætte regler om auktion. Det vil bero på en konkret beslutning, som ministeren tager fra gang til gang. En sådan beslutning vil blandt andet kunne være baseret på en analyse af forholdene på og konkurrencesituationen i det pågældende marked samt på de erfaringer, der på det pågældende tidspunkt kan drages af 3G-auktionens virkning.

Fremtidige valg af auktion som udstedelsesmetode skal være begrundet i et ønske om at forfølge det telepolitiske formål om at fremme en markedsudvikling, der fører til innovation og vækst. Inden for dette overordnede formål vil udstedelse af tilladelser efter auktion skulle ske på en objektiv, gennemsigtig, ikke-dis-

kriminierende og forholdsmæssigt afpasset måde, med henblik på:

- at fremme konkurrence på det pågældende marked,
- at opnå en effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne, samt
- under hensyn til ovenstående tillige at opnå en markedsbaseret pris for tilladelserne.

2.4.2 Fastsættelse af vilkår

I forbindelse med udstedelse af tilladelser fastlægges IT- og Telestyrelsen, hvilke vilkår der skal gælde for tilladelserne. IT- og Telestyrelsen er ved fastsættelse af vilkår begrænset af en række forhold, herunder de begrænsninger, der ligger i Tilladelsesdirektivet og i lovforslagets målsætninger som angivet i afsnit C.1.1.

For alle tilladelser, uanset om tilladelserne udstedes efter først-til-mølle princippet eller efter offentligt udbud eller auktion, kan IT- og Telestyrelsen fastsætte vilkår, som sikrer, at der sker en hensigtsmæssig anvendelse af de pågældende radiofrekvenser, og at der ikke sker forstyrrelse af andres frekvensanvendelse.

Forud for gennemførelsen af et offentligt udbud kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om, hvilke minimumskrav der skal gælde for tilladelserne. Herudover konkurrerer tilbudsgiverne på at indgive tilbud, der bedst muligt opfylder de fastsatte bedømmelseskriterier. Disse kriterier vil som tidligere blandt andet kunne omfatte produkter, priser og dækning. IT- og Telestyrelsen fastsætter herefter vilkår i overensstemmelse med minimumskravene og tilbudenes øvrige indhold.

Forud for afholdelsen af en auktion kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte, hvilke minimumskrav vinderne af auktionen vil blive underlagt i forbindelse med IT- og Telestyrelsens udstedelse af tilladelserne. IT- og Telestyrelsen fastsætter herefter vilkår i overensstemmelse med minimumskravene.

Når der er tale om radiofrekvenser til offentlige teletjenester, er det vigtigt at sikre, at slutbrugerne får adgang til tjenesten, og at der så vidt muligt er konkurrence mellem udbydere. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt at fastsætte minimumsvilkår, f.eks. med hensyn til dækning, for at tilgodese disse brugerhensyn. Minimumsvilkårene fastsættes konkret i forhold til brugen af de specifikke radiofrekvenser.

2.4.3 Frekvensadministrative metoder

I situationer med frekvensknaphed, hvor der ikke skal udstedes tilladelser, anviser lovforslaget en række alternative metoder til frekvensadministration.

F. t. I. om radiofrekvenser

Metoderne er

- overgang til mere frekvenseffektive udnyttelsesmetoder,
- begrænsninger i anvendelsen af de udstedte tilladelser,
- omfordeling af de udstedte tilladelser, og
- inddragelse af de udstedte tilladelser.

Med lovforslaget tilsigtes ikke ændringer i anvendelsen af de frekvensadministrative metoder. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at foretage ændringer i den vurdering, der skal foretages, når det skal afgøres, hvilken eller hvilke af de frekvensadministrative metoder der er bedst egnede i et konkret tilfælde. Der indføres ikke nye frekvensadministrative metoder.

Formålet med anvendelse af en frekvensadministrativ metode er at sikre løsning af et konstateret frekvensknaphedsproblem, hvorved der samlet vil ske en mere effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne.

IT- og Telestyrelsen træffer beslutning om iværksættelse af en eller flere frekvensadministrative metoder. Det sker typisk på baggrund af høring af relevante parter.

Der er ikke i lovforslaget opstillet en egentlig prioriteret rækkefølge af metoderne, idet deres egnethed og virkning må vurderes konkret for de enkelte områder, som måtte blive berørt af frekvensknaphed. Til grund for valg af metode skal dog altid ligge et proportionalitetsprincip, således at en mere indgribende metode eller kombination af metoder alene må finde anvendelse, hvor det efter en samlet vurdering konstateres, at denne vil være bedst egnede i den konkrete situation.

Lovforslaget indeholder en ændring i kompetencefordelingen mellem ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og IT- og Telestyrelsen, idet det foreslås, at det fremover er IT- og Telestyrelsen, der beslutter, om der kan anses at være frekvensknaphed på et bestemt område, ligesom IT- og Telestyrelsen – inden for rammerne af det frekvenspolitiske rammemandat – træffer afgørelse om anvendelse af de frekvensadministrative metoder.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en række tidskrævende sagsskridt frem og tilbage mellem ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og IT- og Telestyrelsen undgås, hvorved der vil ske en tidsmæssig besparelse med deraf følgende hurtigere indførelse af blandt andet nye systemer og teknologier i Danmark. IT- og Telestyrelsen vil således hurtigere i dialog med relevante parter kunne gribe ind på områder, hvor efterspørgslen efter radiofrekvenser vokser så

meget, at brugerne risikerer ikke at kunne få tilgodeset deres radiofrekvensbehov.

2.5 Radio- og tv-området

Efter de gældende regler er det et krav for at kunne sende jordbaseret radio- og tv, at man efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed har adgang til at udøve programvirksomhed, og at man har en frekvenstilladelse, der udstedes af IT- og Telestyrelsen med hjemmel i frekvensloven.

Regeringen har som mål, at dette dobbelt-tilladelses-system afskaffes. Formålet hermed vil være at skabe et enklere og mere brugervenligt system, hvor der kun kræves én tilladelse. En sådan model vil kræve ændringer i såvel loven om radio- og fjernsynsvirksomhed som frekvensloven.

Regeringen har til hensigt at fremlægge et oplæg til en ny mediepolitik i foråret 2002 med henblik på indgåelse af en ny flerårig aftale. Et nyt ét-tilladelses-system skal varetage både de telepolitiske og de mediepolitiske hensyn og skal derfor udformes i lyset af de rammer, den kommende mediepolitik sætter. Derfor vil der blive nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal opstille modeller for et ét-tilladelses-system. På baggrund af udvalgsarbejdet vil der blive udarbejdet forslag til de lovændringer, der er nødvendige for at indføre et ét-tilladelses-system. Et lovforslag herom forventes at kunne fremsættes i Folketingsåret 2002/2003.

For imidlertid allerede nu at afhjælpe u hensigtsmæssigheder i spillet mellem de to nævnte regelsæt foreslås en bestemmelse, der indebærer, at en tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser til radio- eller tv-formål automatisk bortfalder, hvis tilladelsesindehaveren ikke længere har adgang til at udøve programvirksomhed efter loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Samtidig sikres IT- og Telestyrelsen adgang til, efter forhandling med kulturministeren, at fastsætte vilkår, der udspringer af mediepolitiske hensyn. Endelig præciseres det, at de frekvensadministrative metoder kan anvendes ud fra mediepolitiske hensyn efter en forhandling mellem kulturministeren og IT- og Telestyrelsen.

2.6 Øvrige ændringer

Lovforslaget indeholder en række mindre ændringer vedrørende den tidsmæssige procedure for udstedelse af frekvensplanen, en opstilling af kriterier for frekvensknaphedsbegrebet og en præcisering af IT- og Telestyrelsens tilsynsbeføjelser. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser for en nærmere beskrivelse heraf.

Efter frekvensloven udarbejder IT- og Telestyrelsen hvert år en oversigt over ledige radiofrekvensressourcer pr. 31. december. Dette dækker imidlertid ikke brugernes behov for oplysninger om frekvensmæssige forhold, idet oversigten over ledige ressourcer alene er et øjebliksbillede af, hvad der kan gives tilladelse til. Reglerne herom er derfor ikke videreført. I stedet har IT- og Telestyrelsen oprettet en tilladelsesdatabase – tilladelsesregistret – og etableret en interaktiv frekvensplan. Begge dele fremgår af IT- og Telestyrelsens hjemmeside, hvor også elektroniske ansøgningsblanketter findes. De aktuelle behov for indblik i den danske frekvensadministration er dermed dækket.

2.7 Ændring af 3G-loven

Ophævelsen af frekvensloven og mobilloven med dette lovforslag indebærer, at det er nødvendigt at foretage konsekvensændringer i 3G-loven, idet 3G-loven indeholder en række henvisninger til bestemmelser i de to love. I 3G-loven angives det, at en række bestemmelser fra mobilloven og frekvensloven finder tilsvarende anvendelse på 3G-tilladelserne.

Den foreslåede ændring indebærer ikke nogen ændring i retsstillingen for indehavere af 3G-tilladelser. Formålet er alene, at IT- og Telestyrelsen kan administrere alle udstedte tilladelser efter reglerne i nærværende lovforslag.

D. Lovens administrative, økonomiske, erhvervs- og miljømæssige konsekvenser.

Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amter

På frekvensområdet indebærer lovforslaget en mere præcis fastlæggelse af kompetenceområderne for henholdsvis ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og IT- og Telestyrelsen. I det omfang forsvarrets frekvensanvendelse forudsætter en tilladelse, og ikke blot beror på en aftale, kan det i begrænset omfang indebære administrative konsekvenser for forsvaret.

Herudover vurderes forslaget ikke at have administrative konsekvenser for staten, ligesom der ikke vil være administrative konsekvenser for amter eller kommuner.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner. I det omfang, hjemlen til at afholde auktion udnyttes, vil det imidlertid have en positiv økonomisk effekt for staten. I det omfang forsvarrets frekvensanvendelse forudsætter en tilladelse, og ikke blot beror på en aftale, vil det

indebære økonomiske konsekvenser for forsvaret i form af betaling af frekvensafgifter.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget indeholder regler, der gennemfører en hurtigere og smidigere administration af de frekvenspolitiske initiativer m.v., hvilket må forventes ligeledes at have en positiv effekt på erhvervslivet generelt.

I det omfang, hjemlen til at afholde auktion udnyttes, vil det umiddelbart være forbundet med omkostninger for de, der opnår en tilladelse efter en auktion. Men sammenlignes med et offentligt udbud, hvor det vindende tilbud kan indebære store krav til udbygning m.v., er det ikke på forhånd givet, at effekten er negativ.

Lovforslaget indebærer ikke i øvrigt administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

I samråd med Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Administrative Lettelser er det vurderet, at det vil være unødigt byrdefuldt for virksomhederne at deltage i en panelundersøgelse af lovforslagets administrative konsekvenser. Det skyldes blandt andet, at forslaget alene udstikker rammerne for et offentligt udbud eller en auktion, i de tilfælde hvor frekvensressourcerne er knappe. Lovforslaget indeholder på dette punkt ikke i sig selv administrative konsekvenser. Disse vil således først kunne bedømmes i forbindelse med en konkret udmøntning af bemyndigelsen til at afholde udbud eller auktion.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

E. Forholdet til EU-retten

Frekvensloven tilsigtede at gennemføre

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1999 (EF-Tidende 1997 nr. L 117, side 15) om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser til teletjenester (Licensdirektivet).
- Dele af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 128/1999/EF af 14. december 1998 (EF-Tidende 1999 nr. L 17, side 1) om koordineret indførelse af et mobilt og trådløst kommunikationssystem (UMTS) af tredje generation i Det Europæiske Fællesskab (UMTS-beslutningen).

Mobilloven tilsigtede at gennemføre:

- Dele af Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 (EF-Tidende 1996 nr. L 20, side 59) om ændring af direktiv 90/338/EØF, for så vidt angår mobil- og personkommunikation.
- Dele af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 128/1999/EF af 14. december 1998 (EF-Tidende 1999 nr. L 17, side 1) om koordineret indførelse af et mobilt og trådløst kommunikationssystem (UMTS) af tredje generation i Det Europæiske Fællesskab (UMTS-beslutningen).

Ved Folketingets vedtagelse af 3G-loven og de i medfør heraf fastsatte regler blev UMTS-beslutningen endeligt gennemført i dansk ret.

Nærværende lovforslag viderefører gennemførelsen af disse retsakter, i det omfang de ikke er ophævet eller erstattet af nye direktiver i medfør af direktivpakken fra EU, der blev vedtaget den 14. februar 2002.

Direktivpakken

EU-reguleringen på teleområdet er med den nye direktivpakke blevet revideret gennemgribende. Den 14. februar 2002 blev en regelsamling fra Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende fire direktiver og én beslutning vedtaget. Lovforslaget tilsigter at gennemføre dele af to af direktiverne, Rammedirektivet og Tilladelsesdirektivet. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen under B.2.

F. Internationale forhold i øvrigt

Radiobølger overskrider landegrænser. For at forhindre forstyrrelser mellem forskellige radiotjenester er samarbejde på tværs af landegrænser derfor nødvendigt. Endvidere kræver den stigende harmonisering af forskellige radiosystemer mellem landene, at der til stadighed skabes internationale løsninger på radiokommunikationsområdet.

På globalt plan finder samarbejdet sted i Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU). I ITU-regi er der udarbejdet et internationalt regelsæt kaldet Det Internationale Radioreglement. Radioreglementet indeholder de overordnede internationale regler indenfor radiofrekvensforvaltning. ITU afholder hvert andet/tredje år en verdensomspændende radiokonference (WRC), og på disse radiokonferencer revideres blandt andet Radioreglementet. Hertil kommer afholdelse af regionale konferencer (RRC) samt konferencer i den europæiske region f.eks. på radio- og tv-området.

Radioreglementet indeholder blandt andet den internationale frekvensplan. Heri er angivet, hvilke ra-

diofrekvenser der kan anvendes i de forskellige tjenester (f.eks. mobile tjenester, men også faste tjenester, satellittjenester m.v.), men derimod ikke nærmere om til hvilke radiosystemer (f.eks. GSM og UMTS) der kan/skal anvendes hvilke radiofrekvenser.

ITU's grundlæggende regelsæt, der revideres hvert fjerde år, er indeholdt i en konstitution og en konvention, som Danmark har tiltrådt. Den seneste konvention og konstitution blev vedtaget i 1998. Dette grundlæggende regelsæt komplementeres af Radioreglementet og er bindende for alle ITU medlemmerne, aktuelt i alt 189 lande. For at det grundlæggende regelsæt og Radioreglementet kan få virkning her i landet, skal det gennemføres ved lov eller bekendtgørelser.

I Europa foregår planlægningen af de verdensomspændende og regionale radiokonferencer i The Electronic Communications Committee (ECC), der varetager de europæiske interesser på radiokommunikationsområdet. ECC hører under The European Conference of Postal and Telecommunications Administrations (CEPT), der i dag har post- og teledministrationer fra 44 europæiske lande som medlemmer. ECC har på radioområdet fire permanente arbejdsgrupper, hvoraf den ene, Conference Preparatory Group (CPG), forestår udarbejdelsen af fælles europæiske forslag til de verdensomspændende og regionale radiokonferencer.

En ECC-beslutning opfattes som en folkeretlig bindende aftale, der pålægger landene at afsætte de identificerede radiofrekvenser til den bestemte tjeneste.

For så vidt angår forsvarets anvendelse af radiofrekvenser, finder det internationale samarbejde sted i North Atlantic Treaty Organisation (NATO). Den danske frekvensanvendelse baserer sig i den forbindelse på NATO's overordnede frekvensaftale – NATO Joint Frequency Agreement.

På tilsvarende vis vil der i frekvensadministrationen skulle tages hensyn til relevante beslutninger truffet i blandt andet International Civil Aviation Organisation (ICAO) og International Maritime Organisation (IMO).

Som det fremgår af det ovennævnte, er frekvensadministration ikke udelukkende et nationalt anliggende. De regler, som herefter bliver fastsat i den nationale frekvensplan, er således et resultat af de internationale beslutninger, som Danmark er forpligtet til at følge. IT- og Telestyrelsens deltagelse i det internationale frekvenssamarbejde sker på baggrund af mandater herom udstedt af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

G. Høring

I forbindelse med udarbejdelsen af nærværende lovforslag er relevante parter blevet inddraget i form af to seminarer. På det første af disse i juni måned 2001 blev centrale emner i lovforslaget præsenteret og drøftet. På det andet seminar i februar måned 2002 blev et samlet udkast til lovforslaget præsenteret forud for den egentlige høring over forslaget.

Udkast til dette lovforslag har været udsendt i høring hos Advokatrådet, Amsrådsforeningen i Danmark, Andersens Management International, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banestyrelsen, Beredskabsstyrelsen, Boligselskabernes Landsforening, Brancheorganisationen for Forbruger Elektronik, Center for Teleinformation (DTU), Christian Rovsing A/S, DanCell A/S, Danmarks Lokal-TV forening, Danmarks Radio, Danmarks Rederiforening, Dansk Dataforening, Dansk Elektronik, Dansk El-Forbund, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Dansk Wireless Access Forum, Danske Energiselskabers Forening, Danske Uddannelsesmedier, Datatilsynet, De Samvirkende Invalideorganisationer, debitel, Demokratisk Lokalstation, Den Kristne Producent Komite, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Handelskammer, Dragsted & Helmer, Elinstallatøernes Landsforening, Erhvervs- og Boligstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FAEM, FDA, Finansministeriet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Fischer og Lorenz, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsikring & Pension, Forsvarskommandoen, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Færøernes Landstyre, Føroya Tele, Global Connect, Global One, GN Store Nord, Grønlands Hjemmestyre, Handelskartellet i Danmark, HK/Service, IASTAR Danmark, IT-Brancheorganisationen, Juridisk Institut, Justitsministeriet, KL, Komm, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, L.M. Ericsson, Landbrugsrådet, Landsforeningen EDR, Landsorga-

nisationen i Danmark, LTV, McKinsey & Company, Medie- og Tilskudssekretariatet, Miljøministeriet, Mobiltelebranchen, Motorola A/S, Nokia Networks, Orange, PA Consulting Group, Philips Telekommunikation, Plessner Svane Grønbrog, PMR-brugerne i Danmark, PMR-Industrien i Danmark, Powercom, Radio- og TV-nævnet, Realkreditrådet, Repræsentantskabet ved Tele Danmark Landsdelsrådet for Jylland, Samarbejdsforum for Danske Lyttere og Seerorganisationer, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, Sekretariatet for Telebrugernævnet og Teleklagenævnet, Service-900 Nævnet, Siemens Transmissionssystemer, Skatteministeriet, Socialministeriet, Sonofon A/S, Statens Luftfartsvæsen, Statsministeriet, Stofa, SuperTEL Danmark, Søfartsstyrelsen, TDC, Tele2, Tele Danmarks Kunders Landsråd, TELE Greenland A/S, Tele 1 Europe A/S, Telekommunikationsforbundet, Telekommunikationsindustrien, Tele-Punkt Søborg, Telestyrelsen, Telia A/S, TV 2, Udenrigsministeriet, Værkstedssammenslutningen, Wirefree Services Denmark, World com, Zone System A/S og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

H. Lovovervågning

Lovforslaget er omfattet af forsøgsordningen om lovovervågning. Det er i den

forbindelse hensigten at evaluere lovens effekt efter en 3-årig periode.

Det vil ske ved at udarbejde en redegørelse til Folketingets

Forskningsudvalg. Redegørelsen vil være baseret på en høring af de parter,

der er hørt i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse. Redegørelsen vil

fokusere på, om de væsentligste intentioner med lovforslaget, herunder

navnlig at frekvensadministrationen skal fungere mere smidigt og effektivt

end hidtil, er blevet opfyldt.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amter	Der sker en mere præcis fastlæggelse af kompetencen mellem Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og IT- og Telestyrelsen.	I det omfang forsvarrets frekvensanvendelse forudsætter en tilladelse, og ikke blot beror på en aftale, kan det indebære administrative og økonomiske konsekvenser for forsvarret.
Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget forventes at medføre en hurtigere og smidigere administration på frekvensområdet, bl.a. ved udstedelse af tilladelser, hvilket vil have en positiv effekt for erhvervslivet.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Loven indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.</p> <p>Loven indeholder endvidere regler, der viderefører gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 128/1999/EF af 14. december 1998 (EF-Tidende 1999 L 17, side 1) om koordineret indførelse af et mobilt og trådløst kommunikationssystem (UMTS) af tredje generation i Det Europæiske Fællesskab.</p>	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse omfatter loven af frekvensanvendelse, herunder udstedelse af tilladelser og den efterfølgende administration af disse tilladelser. Loven omfatter både frekvensanvendelse i forbindelse med telenet og teletjenester og frekvensanvendelse, der ikke er omfattet af dette begreb, herunder frekvensanvendelse, der finder sted i forbindelse med forbrugerelektronik, medicinsk udstyr som f.eks. pacemakere, industrielt udstyr som f.eks. mikrobølgeanlæg og lignende.

Modtagning af radiosignaler er specifikt nævnt med det formål at sikre IT- og Telestyrelsens adgang til at fastsætte regler om tavshedspligt. Lovforslaget omfatter således også de tilfælde, hvor der er tale om modtagning af radiosignaler med radioudstyr, der alene er indrettet til modtagning og derfor ikke anvender radiofrekvenser i lovens forstand. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 19 (tavshedspligt).

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 1a i frekvensloven og § 1 i mobilloven, idet anvendelsesområdet er uændret.

Til stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse forenkles og sammenlægges bestemmelserne i frekvensloven henholdsvis R&TTE-loven om IT- og Telestyrelsens tilsyn med forstyrrelser af frekvensanvendelsen og forstyrrelser forårsaget af apparater. Den foreslåede sammenlægning skyldes, at der for den forstyrrede ikke er forskel på, om det forstyrrende fænomen stammer fra frekvensanvendelse eller fra et andet elektromagnetisk fænomen. En sammenlægning af tilsynsbestemmelserne ved forstyrrelser betyder, at der ikke gøres forskel på, om det forstyrrede er frekvensanvendelse eller apparater. Tilsynsbestemmelserne ved forstyrrelse af apparater var tidligere omfattet af EMC-lovgivningen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets bestemmelser om tilsyn.

Til stk. 3

Definitionen på radiofrekvenser er en gennemførelse af den definition, som er fastsat i ITU's konstitution, som Danmark har tiltrådt. Den foreslåede afgrænsning indebærer, at anvendelse af elektromagnetiske bølger i frekvensområdet over 3000 GHz, f.eks. synligt lys, infrarødt og ultraviolet lys samt røntgenbølger, ikke er omfattet af loven. Almindelig elektricitet, som f.eks. lysnettet, er kabelbåret og udbreder sig ikke som bøl-

ger uden kunstig afskærmning. Almindelig elektricitet er derfor heller ikke omfattet af loven.

Til § 2

Formålet med det frekvenspolitiske rammemandat er at fastslå inden for hvilke rammer, IT- og Telestyrelsen kan forberede, træffe og gennemføre beslutninger på frekvensområdet og derved sikre et skarpere skel mellem telepolitikken og den telefaglige administration.

Forud for fastsættelse af et frekvenspolitisk rammemandat forelægger IT- og Telestyrelsen et forslag til indholdet af det frekvenspolitiske rammemandat for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter høring af relevante parter. Med IT- og Telestyrelsens årlige udkast til et frekvenspolitisk rammemandat vil der være skabt et nyt og godt fagligt fundament for politiske drøftelser. Det er i den telepolitiske aftale forudsat, at drøftelser af denne karakter føres i forligskredsen.

Et udkast til et frekvenspolitisk rammemandat vil ligeledes blive sendt i høring hos relevante parter med henblik på eventuelle justeringer. På baggrund heraf fastsætter ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i bekendtgørelsesform det endelige frekvenspolitiske rammemandat. Fastsættelsen af det frekvenspolitiske rammemandat sker endvidere i overensstemmelse med målsætningerne som angivet i lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. de almindelige bemærkninger C.1.

Det frekvenspolitiske rammemandat udgør strategien for den danske frekvenspolitik, indeholder målsætningerne på frekvensområdet og angiver i form af fokusområder nærmere inden for hvilke områder, IT- og Telestyrelsen skal arbejde. Fokusområderne kan relatere sig direkte til f.eks. indførelsen af nye teknologier eller systemer, men kan også relatere sig til allerede eksisterende teknologier eller systemer.

Det frekvenspolitiske rammemandat indeholder en beskrivelse af, hvilke målsætninger IT- og Telestyrelsen skal arbejde hen imod, og inden for hvilke rammer, IT- og Telestyrelsen har råderum til at følge de fastlagte målsætninger i situationer, hvor der forekommer ændrede forudsætninger eller forhold.

Det frekvenspolitiske rammemandat angiver den overordnede prioritering af forskellige radiotjenester, således at mandatet beskriver den fremtidige indbyrdes prioritering af radiotjenester, såsom f.eks. mobile tjenester, faste tjenester og radio og tv. Det frekvenspolitiske rammemandat udstikker således rammerne for IT- og Telestyrelsens administrative udmøntning af de politiske trufne beslutninger.

Det frekvenspolitiske rammemandat udgør dermed et bindende grundlag for IT- og Telestyrelsens administration af radiofrekvensområdet. IT- og Telestyrelsen vil på baggrund af det frekvenspolitiske rammemandat træffe beslutninger for frekvensadministrationen. Det gælder blandt andet beslutninger i relation til udstedelse af frekvensplanen og beslutninger om anvendelse af frekvensadministrative metoder.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan således ikke træffe beslutninger i relation til den konkrete udformning af frekvensplanen eller træffe beslutninger om anvendelse af konkrete frekvensadministrative metoder. Ligeledes vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling heller ikke i det frekvenspolitiske rammemandat kunne udstikke præcise anvisninger til IT- og Telestyrelsen om at træffe bestemte konkrete beslutninger. Det frekvenspolitiske rammemandat skal således være overordnet og må ikke indeholde præcise instrukser, men skal dog alligevel være så konkret beskrevet, at det kan danne grundlag for IT- og Telestyrelsens administration af lovgivningen.

Det frekvenspolitiske rammemandat vil ikke indeholde et konkret mandat for IT- og Telestyrelsens internationale arbejde. Et sådant mandat vil derfor blive givet ved siden af det frekvenspolitiske rammemandat.

Dette indebærer, at det frekvenspolitiske rammemandat efter den foreslåede bestemmelse eksempelvis kan indeholde retningslinier for IT- og Telestyrelsen om nationalt at arbejde for en bedre udnyttelse af radiofrekvenserne afsat til en given tjeneste, mens mandatet for det internationale arbejde kan indeholde mandat til at arbejde for afsættelse af yderligere radiofrekvenser til den pågældende tjeneste.

Som anført i stk. 3 skal IT- og Telestyrelsen senest den 1. november forelægge ministeren for videnskab, teknologi og udvikling et forslag til frekvenspolitisk rammemandat. På den baggrund kan der fastsættes et frekvenspolitisk rammemandat for det følgende kalenderår.

Et frekvenspolitisk rammemandat fastsættes med et flerårigt sigte for derved at skabe stabilitet i frekvensadministrationen. IT- og Telestyrelsens årlige forslag kan derfor indeholde en anbefaling om at videreføre det allerede gældende frekvenspolitiske rammemandat. Der kan vise sig behov for med kortere varsel at have den fleksibilitet, der ligger i at kunne foretage ændringer, tilføjelser, rettelser m.v. til det gældende frekvenspolitiske rammemandat, herunder i forbindelse med gennemførelse af internationale beslutninger m.v. på radiofrekvensområdet.

Et frekvenspolitisk rammemandat gælder, indtil det erstattes af et nyt, hvorved der tages højde for de situationer, hvor det ikke er muligt eller nødvendigt at fastsætte et nyt frekvenspolitisk rammemandat.

Hvis der opstår behov for at prioritere anderledes end tidligere fastsat i det frekvenspolitiske rammemandat, vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kunne foretage tilføjelser til eller ændringer af det allerede fastsatte frekvenspolitiske rammemandat. Det kan ske på baggrund af et forslag fra IT- og Telestyrelsen.

Til § 3

Formålet med frekvensplanen er i samlet form at give oplysninger om den fastlagte anvendelse af de enkelte dele af frekvensplanen og eventuelle tidsmæssige rammer for denne anvendelse, herunder oplysning om fastlagte fremtidige ændringer i frekvensplanen og eventuelle tidsrammer for sådanne ændringer. Frekvensplanen skal herudover afspejle de beslutninger, der måtte være truffet på grundlag af bestemmelserne om udstedelse af tilladelser til frekvensanvendelse, jf. §§ 4-8, og bestemmelserne om frekvensadministrative metoder i §§ 22-25.

Frekvensplanen udgør på den baggrund en oversigt over rammerne for anvendelse og indbyrdes prioritering af de samlede radiofrekvenser. Ved fastsættelse af frekvensplanen sker der således en prioritering dels af hvilke anvendelser, de pågældende radiofrekvenser afsættes til, og dels af omfanget af de radiofrekvenser, der afsættes til en given anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse pålægger IT- og Telestyrelsen at udarbejde og udstede en frekvensplan. Det skal ske i bekendtgørelsesform.

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til ved fastsættelsen af frekvensplanen at fastsætte anvendelsesbegrænsninger for de enkelte dele af frekvensplanen. Anvendelsesbegrænsninger fastsættes med det formål at opnå en bedre udnyttelse af de til en anvendelse afsatte radiofrekvenser.

Fastsættelse af bestemmelser om anvendelsesbegrænsning kan eksempelvis være indførelse af tidsmæssige rammer for, hvor længe en given del af radiofrekvensspektret kan anvendes til en eller flere tjenester, bestemmelser om at bestemte radiofrekvenser alene må anvendes til etablering af radioinfrastruktur til brug for forsøg og udvikling af nye teknologier og tjenester, samt anvendelsesbegrænsninger, der omhandler selve tjenesten, som radiofrekvenserne kan anvendes til.

Frekvensplanen vil være af så stort omfang, at det er uhensigtsmæssigt at offentliggøre denne i Lovti-

dende. Frekvensplanen udstedt efter frekvensloven er således i medfør af anordning nr. 930 af 10. december 1999 undtaget fra kravet om optagelse i Lovtidende. Det er også hensigten ved kongelig anordning at undtage frekvensplaner udstedt efter den foreslåede bestemmelse fra offentliggørelse i Lovtidende. I praksis sikres brugerne af frekvensplanen stor gennemsligtighed ved at IT- og Telestyrelsen opretholder en elektronisk interaktiv frekvensplan, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit C.2.6.

Det er hensigten, at relevante parter gennem de fastlagte procedurer inddrages i den fremtidige frekvensallokering og -anvendelse. De relevante parter vil ved høringer blive inddraget i fastsættelsesproceduren og ændringer af frekvensplanen i samme omfang som hidtil, således at de inddrages i beslutningerne ud fra deres praktiske kendskab til behov og problemer.

IT- og Telestyrelsen skal søge at fastsætte frekvensplanen med et længere fremtidigt sigte. Hermed tilstræbes det at sikre en vis kontinuitet og langsigtethed i planlægningen for derved at give markedsaktørerne de bedste muligheder for at planlægge investeringer og aktiviteter ud fra kendte forudsætninger. Imidlertid er den internationale regulatoriske udvikling på radio-kommunikationsområdet samt udviklingen på de kommercielle telemarkeder forbundet med så store ubekendte faktorer, at det næppe er muligt at anlægge en længere tidshorisont end 3-5 år.

Inden for rammerne af det frekvenspolitiske rammemandat vil IT- og Telestyrelsen løbende kunne sikre den rette prioritering mellem såvel nye som eksisterende tjenester, således at der i videst muligt omfang bliver adgang til at indføre nye tjenester samtidig med, at frekvensknaphed undgås for eksisterende tjenester. IT- og Telestyrelsen kan således ændre frekvensplanen, når der er behov for det og dermed bidrage til at sikre den nødvendige fremadrettede og smidige fastsættelse af rammerne for den samlede danske frekvensallokering og -anvendelse.

Udstedelse af en ny eller en ændring af den eksisterende frekvensplan medfører ikke i sig selv, at allerede udstedte tilladelser bortfalder. Der kan derfor være tilladelsesindehavere, der anvender radiofrekvenser i henhold til tilladelser udstedt i overensstemmelse med en tidligere frekvensplan.

Til stk. 2

IT- og Telestyrelsens fastsættelse af frekvensplanen skal ske inden for rammerne af det frekvenspolitiske rammemandat, på grundlag af det internationale frekvenssamarbejde og samarbejdet i EU, samt på

grundlag af administrative forskrifter udstedt i medfør af denne lov.

For så vidt angår det internationale frekvenssamarbejde omfatter dette både samarbejdet i ITU, CEPT, undergrupper herunder samt samarbejdet i NATO, ICAO og IMO.

Til § 4

Bestemmelsen er en videreførelse af principperne om udstedelse af tilladelser i §§ 11-14 i frekvensloven, idet bestemmelserne om forsvarets frekvensanvendelse dog er ændret, jf. stk. 3 og bemærkningerne hertil.

Sammenhængen mellem udstedelsen af tilladelser og frekvensplanen fremgår dog ikke længere af bestemmelsen, da det følger af den foreslåede § 3, at udstedelse af tilladelser skal fremgå af frekvensplanen.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår det grundlæggende princip om, at frekvensanvendelse forudsætter tilladelse hertil fra IT- og Telestyrelsen.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 13 i frekvensloven om IT- og Telestyrelsens adgang til at undtage frekvensanvendelse fra kravet om tilladelse.

Frekvenslovens § 13 er udmøntet i bekendtgørelse nr. 235 af 30. marts 2000 om frekvensanvendelse m.v. uden individuel tilladelse, hvori visse typer frekvensanvendelse er undtaget fra kravet om tilladelse.

IT- og Telestyrelsen fastsætter sådanne regler, når der er stor sandsynlighed for, at de pågældende radiofrekvenser i lang tid fremover vil blive anvendt til samme formål og på samme betingelser, og når der ikke er behov for at udstede tilladelser på grund af lille risiko for at forstyrre anden frekvensanvendelse.

Når frekvensanvendelsen er forbundet med ganske få forstyrrelser, beror dette ofte på en international harmonisering af den pågældende frekvensanvendelse.

IT- og Telestyrelsen kan eksempelvis fastsætte regler om at undtage frekvensanvendelse med laveffekt udstyr, herunder visse former for medicinsk udstyr fra kravet om tilladelse, da denne form for frekvensanvendelse er forbundet med ganske få forstyrrelser. Ligeledes kan frekvensanvendelse, der er under kontrol af et netværk, undtages fra kravet om tilladelse. Dette gælder eksempelvis frekvensanvendelsen i terminaler til brug i GSM, TETRA og FWA.

IT- og Telestyrelsen kan fastsætte begrænsninger for anvendelsen, eksempelvis begrænsninger svarende til de forhold, der er nævnt i den foreslåede § 11.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny i forhold til frekvenslovens § 12, stk. 1, nr. 3, og § 12, stk. 3, hvorefter hele forsvarets frekvensanvendelse er undtaget fra tilladelseskravet.

Formålet med bestemmelsen er, at forsvarets anvendelse af radiofrekvenser, der i frekvensplanen er afsat eksklusivt til forsvarets anvendelse, efter drøftelser mellem IT- og Telestyrelsen og forsvaret kan ske uden de sædvanlige vilkår for frekvensanvendelse. Dette indebærer, at forsvarets frekvensanvendelse i disse radiofrekvensbånd fritages fra de almindelige krav om tilladelse og betaling af afgifter.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at forsvarets anvendelse af radiofrekvenser, der i frekvensplanen er afsat til både civile og militære formål efter drøftelser mellem IT- og Telestyrelsen og forsvaret tillige kan ske uden de sædvanlige vilkår for frekvensanvendelse, jf. afsnittet ovenfor. Dette kan f.eks. være radiofrekvenser afsat til radar, luftfartskommunikation og maritim kommunikation.

Forsvarets frekvensanvendelse vil derfor som hovedregel fortsat blive undtaget fra tilladelseskravet.

Forsvaret kan i særlige tilfælde anvende radiofrekvenser, der i frekvensplanen er afsat til civile formål. Dette sker efter drøftelse mellem IT- og Telestyrelsen og forsvaret under fastsættelse af vilkår for denne anvendelse.

Hvor forsvarets frekvensanvendelse bliver undtaget fra tilladelseskravet, kan IT- og Telestyrelsen efter bestemmelsen samtidig med undtagelsen i bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om, hvordan radiofrekvenser afsættes til forsvarets anvendelse, regler om periodisk oplysning om ændringer i forsvarets behov for og konkrete anvendelse af radiofrekvenser samt regler om fastsættelse af vilkår for forsvarets frekvensanvendelse.

Desuden kan IT- og Telestyrelsen fastsætte regler om, at i tilfælde hvor udenlandske styrker kommer til Danmark i kortere perioder, kan frekvensanvendelsen ske uden tilladelse.

Forsvarets brug af radioudstyr kan efter R&TTE-loven undtages fra de gældende krav til radioudstyr.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af tilladelsesfritagelsen i § 12, stk. 1, nr. 1 og 2, i frekvensloven for visse typer af radiomodtagere. Bestemmelsen indeholder dog en udvidelse af

tilladelsesfritagelsen i forhold til frekvensloven, idet den foreslåede bestemmelse fritager frekvensanvendelsen i alle radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning, herunder også i radiomodtagere i kommunikationssystemer, hvori der også indgår radiosendere. Fritagelsen af frekvensanvendelsen i radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning, fra krav om tilladelse er begrundet i, at radiomodtagere ikke anvender radiofrekvenser på en sådan måde, at der er behov for, at IT- og Telestyrelsen skal regulere selve frekvensanvendelsen, for eksempel af hensyn til forstyrrelse af andre brugere af radiofrekvenser.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen viderefører det overordnede princip om, at tilladelser udstedes efterhånden som ansøgninger herom modtages. Ansøgningerne bliver behandlet i den rækkefølge, hvori de indkommer til IT- og Telestyrelsen. Såfremt flere ansøgninger omhandler samme konkrete radiofrekvensressource, uden at der i øvrigt er frekvensknaphed, vil IT- og Telestyrelsen udstede tilladelse til den ansøger, hvis ansøgning er modtaget først (først-til-mølle princippet). I tilfælde af samtidig modtagelse af flere ansøgninger til én tilladelse udstedes tilladelsen efter lodtrækning.

På radio- og tv-området indebærer først-til-mølle princippet, at udstedelse af tilladelser sker automatisk, hvis ansøgeren kan dokumentere at have adgang til at udføre programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. den foreslåede § 32.

På områder, hvor der ikke er frekvensknaphed, vil der typisk ikke være anledning til for IT- og Telestyrelsen at efterprøve ansøgerens formål med den ønskede frekvensanvendelse eller i øvrigt evne og vilje til at udnytte tilladelsen. Imidlertid kan IT- og Telestyrelsen afvise at udstede en tilladelse, hvis IT- og Telestyrelsen efter den foreslåede § 28 kunne tilbagekalde den pågældende tilladelse. IT- og Telestyrelsen vil som hidtil i forbindelse med udstedelse af tilladelser i øvrigt skulle sikre en effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne.

Til stk. 2

Med bestemmelsen lovfæstes den eksisterende praksis på området. Formålet hermed er at sikre IT- og Telestyrelsen tilstrækkeligt råderum til undersøgelse af, om der foreligger frekvensknaphed, forinden IT- og Telestyrelsen beslutter at udstede tilladelser i de pågældende radiofrekvensbånd. Der kan således være behov for at undersøge, om IT- og Telestyrelsen skal udstede tilladelser efter reglerne i stk. 1, eller om IT-

og Telestyrelsen grundet frekvensknaphed skal indstille til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, at der træffes beslutning om gennemførelse af offentligt udbud eller afholdelse af auktion. En indstilling til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling eller overvejelser herom hindrer ikke, at IT- og Telestyrelsen vil kunne udstede tilladelser med en begrænset varighed. En sådan tilladelse varighed kan eksempelvis afhænge af tidspunktet for gennemførelse af et offentligt udbud eller afholdelse af en auktion, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 16.

Til stk. 3

Begrebet frekvensknaphed bruges dels i forbindelse med udstedelse af tilladelser efter offentligt udbud og auktion og dels i forbindelse med anvendelse af de frekvensadministrative metoder. Vurderingen af, om der foreligger frekvensknaphed, foretages for begge situationer efter den her foreslåede bestemmelse. For så vidt angår forholdet til frekvensadministrative metoder henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 21.

Konstatering af frekvensknaphed vil kunne ske ved, at IT- og Telestyrelsen ikke kan imødekomme den efterspørgsel, der er på tilladelser til et givent frekvensområde (aktuel frekvensknaphed).

IT- og Telestyrelsens undersøgelse af, om der foreligger frekvensknaphed eller ej, vil som hovedregel tage udgangspunkt i en høring af relevante parter om ønsker og forventninger til fremtidige behov for radiofrekvenser. Herved får relevante parter også mulighed for at kommentere både de kriterier, der lægges til grund for den konkrete vurdering af frekvensknaphed, og de data, fakta og forhold, som danner grundlag for vurderingen.

På baggrund af en høring over relevante parter efterspørgsel efter radiofrekvenser, vil IT- og Telestyrelsen efter en analyse og vurdering heraf kunne konstatere, om den samlede efterspørgsel på radiofrekvenser inden for et kortere tidsrum ikke vil kunne imødekommes (fremtidig frekvensknaphed).

Vurderingen af den eventuelle fremtidige frekvensknaphed vil være behæftet med en vis usikkerhed, idet f.eks. udenlandske interessenter, herunder potentielle tilladelsesindehavere, ikke nødvendigvis har mulighed for at ytre sig i en høring af den danske telebranche. Dertil kommer, at de danske interessenter, som høres, ikke er bundet af deres høringssvar.

Det er imidlertid afgørende, at IT- og Telestyrelsen også kan reagere i situationer med fremtidig frekvensknaphed, idet frekvensadministrationen ellers ikke vil leve op til relevante parter ønsker.

Frekvensknapheden vurderes i forhold til først-til-mølle situationen. Det betyder, at der stadig kan være frekvensknaphed, selvom der i forbindelse med gennemførelse af offentligt udbud eller afholdelse af auktion kommer færre tilbud eller lige nøjagtig det antal tilbud, som der er tilladelser.

Årsagen hertil er, at hvis tilladelse efterfølgende blev udbudt som almindelige først-til-mølle tilladelser, må det forventes, at flere ville være interesserede i tilladelse, og at der derfor fortsat kunne være frekvensknaphed.

Frekvensknaphed betyder derfor også, at IT- og Telestyrelsen hverken har eller forventer at have mulighed for at imødekomme de indgivne ansøgninger om tilladelser til frekvensanvendelse. Således vil det ikke være muligt at efterkomme den samlede efterspørgsel efter tilladelser til et givent radiofrekvensbånd, der er afsat til en konkret anvendelse, som denne er defineret i frekvensplanen.

Selvom der er stor efterspørgsel efter radiofrekvenser til en konkret anvendelse, kan der være ledige radiofrekvenser til andre former for anvendelse, ingen er interesserede i at anvende.

IT- og Telestyrelsen kan imidlertid ikke uden videre tage ikke-anvendte radiofrekvenser i anvendelse, alene fordi der er stor efterspørgsel efter andre radiofrekvenser. Det vil være i strid med såvel den internationale som den danske frekvensallokering fastsat i frekvensplanen. Ofte vil det også være svært eller praktisk umuligt at få udstyr, der kan anvende andre radiofrekvenser end de, der internationalt er afsat til formålet.

Omvendt er der ikke frekvensknaphed i en situation, hvor en ansøger ønsker en konkret radiofrekvens, som allerede er i anvendelse, hvis IT- og Telestyrelsen kan anvise en anden umiddelbar substituerbar radiofrekvens.

Frekvensknaphed behøver ikke at vedrøre en frekvensanvendelse i hele landet. Der kan således være frekvensknaphed i geografisk afgrænsede områder af landet, hvorfor offentligt udbud og auktion henholdsvis de frekvensadministrative metoder kan anvendes i geografisk afgrænsede områder. Lokal frekvensknaphed vil formentlig især kunne opstå i storbyområder.

Tilsvarende kan der også være frekvensknaphed i dele af de til en bestemt anvendelse afsatte radiofrekvenser, idet ikke alle radiofrekvenser afsat til en konkret anvendelse er lige attraktive og dermed lige søgte af brugerne. Offentligt udbud og auktion samt de frekvensadministrative metoder vil således kunne omfatte nogle af de til en konkret anvendelse afsatte radiofrekvenser.

Da ansøgerne på radio- og tv-området skal dokumentere at have adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. den foreslåede § 32, vil den overordnede disponering af radiofrekvenserne ske i Kulturministeriets regi. Der vil således på forhånd ske en afgrænsning af antallet af ansøgere. Det vil derfor heller ikke blive aktuelt efter dette lovforslag at udstede tilladelser på radio- og tv-området efter offentligt udbud eller auktion.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af princippet i frekvenslovens § 6 om, at der ikke udstedes tilladelser efter først-til-mølle princippet, hvis der er frekvensknaphed, men at der i stedet gennemføres et offentligt udbud. Som nævnt indebærer lovforslaget imidlertid den ændring, at auktion indføres og sideordnes med offentligt udbud som metode til at udstede tilladelser.

Til stk. 1

Med bestemmelsen foreslås det, at det er IT- og Telestyrelsen, der vurderer og konstaterer, hvorvidt der er frekvensknaphed, i modsætning til efter de gældende regler, hvor ministeren for videnskab, teknologi og udvikling foretager denne vurdering. Efter bestemmelsen indstiller IT- og Telestyrelsen - i situationer, hvor der skal udstedes nye tilladelser - til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, at ministeren træffer beslutning med henblik på at løse det konstaterede knaphedsproblem.

I situationer, hvor der konstateres frekvensknaphed for radiofrekvenser, hvortil der allerede er udstedt tilladelser, anvendes i stedet frekvensadministrative metoder efter §§ 22-25.

IT- og Telestyrelsens indstilling til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling om at gennemføre et offentligt udbud eller afholde en auktion tager efter lovforslaget udgangspunkt i, om der er frekvensknaphed.

Til stk. 2

Det er en politisk beslutning at afgøre hvilken metode, der er bedst egnet til at løse knaphedssituationen. Beslutningen er derfor henlagt til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Det ligger også indenfor bestemmelsens rammer, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan beslutte, at der ikke skal gennemføres offentligt udbud eller afholdes auktion i en situation, hvor IT- og Telestyrelsen har konstateret frekvensknaphed, eller at der alene skal gennemføres offentligt udbud eller afholdes auktion over nogle af de radiofrekvenser, som IT- og Telestyrelsens indstilling omhandler.

En sådan beslutning kan blandt andet træffes ud fra hensynet til, at radiofrekvenserne i det pågældende radiofrekvensbånd allerede er planlagt afsat til en anden konkret anvendelse, end den frekvensknapheden vedrører.

Hvis ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vælger ikke at gennemføre offentligt udbud eller afholde auktion, vil IT- og Telestyrelsen kunne udstede tilladelserne efter princippet om først-til-mølle.

Hvorvidt offentligt udbud eller auktion er bedst egnet som metode til at udstede tilladelser, beror på en vurdering af den konkrete knaphedssituation. Den valgte metode skal inden for de overordnede formål sikre, at der opnås en effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne. Typisk skal den valgte metode endvidere sikre effektiv konkurrence. Afvejningen med udgangspunkt i de telepolitiske målsætninger skal foretages i hvert enkelt tilfælde.

Metoderne offentligt udbud og auktion er sideordnede i den forstand, at der ikke generelt er foretaget en prioritering mellem dem.

Til stk. 2, nr. 1

Et offentligt udbud af tilladelser indebærer, at de interesserede tilbudsgivere på grundlag af deres respektive tilbud konkurrerer om at få tilladelserne.

Afgørende for, hvem tilladelserne udstedes til, er de afgivne tilbud og disses indhold med hensyn til de fastsatte evalueringskriterier, f.eks. kvaliteten af og prisen for de tjenester, som det er hensigten at udbyde på grundlag af de pågældende radiofrekvenser samt f.eks. den tilbudte dækning.

Offentligt udbud har efter de gældende regler været anvendt i forbindelse med udstedelse af tilladelser til FWA, 2G og TETRA.

Til stk. 2, nr. 2

Som nævnt i de almindelige bemærkninger afsnit C.2.4.1, foreslås det at indføre auktion som metode til at udstede tilladelser.

Forudsætningen for at anvende auktion er, at auktionen i den konkrete situation skønnes at være den bedste måde til at nå de telepolitiske mål. Det lader sig ikke på forhånd beskrive hvilke slags tjenester eller net, der vil kunne være tale om, men både landsdækkende og regionale tjenester vil være omfattet af ministerens kompetence til at fastsætte regler om auktion.

Indtægterne fra en auktion er en indtægt til staten, som vil blive optaget på bevillingslov og statsregnskab som salg af et aktiv (tilladelsen). Dette svarer til beslutningen i Eurostat (jf. Eurostat news release nr. 81 af 14. juli 2000), som indebærer, at indtægter ved auktion over tilladelser i nationalregnskabet skal be-

tragtes som salg af et ikke-finansielt aktiv (tilladelsen), dog kan der i særlige tilfælde - hvis tilladelsesperioden er kort, eller hvis betalingen ikke er fastlagt for hele tilladelsesperioden - være tale om en lejeindtægt for brug af et ikke-finansielt aktiv (radiofrekvenserne).

Auktion har været anvendt ved udstedelse af tilladelser til 3. generations mobilnet.

Til stk. 3

Bestemmelsen rummer den overordnede hjemmel for IT- og Telestyrelsen til at udstede tilladelser på grundlag af et gennemført offentligt udbud eller en afholdt auktion. For så vidt angår offentligt udbud anses dette også for at være gennemført i de tilfælde, hvor der ikke til grund for IT- og Telestyrelsens udstedelse af tilladelser er sket en evaluering af indkomne tilbud. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis der er indkommet færre end eller samme antal tilbud, som det antal tilladelser, der er udbudt, jf. § 7, stk. 2. Også i disse tilfælde sker IT- og Telestyrelsens udstedelse efter den her foreslåede bestemmelse.

Tilladelser udstedes under forudsætning af den kommende tilladelsesindehavers evne og vilje til at udnytte tilladelsen, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 1.

Til § 7

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling udsteder i medfør af den foreslåede bestemmelse en bekendtgørelse om gennemførelse af det pågældende offentlige udbud. Ministeren kan regulere alle relevante forhold vedrørende det offentlige udbud.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter kun regler for ét konkret offentligt udbud. Eventuelle overskydende tilladelser efter gennemførelsen af udbudet vil på et senere tidspunkt kunne udstedes efter reglerne i §§ 4-8.

Hvis der ikke er tilbudsgivere til de udbudte tilladelser, vil det offentlige udbud blive indstillet, og tilladelserne vil også i denne situation kunne udstedes efter §§ 4-8 på et senere tidspunkt.

Opregningen af områder, hvor ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler, er ikke udtømmende, og ministeren for videnskab, teknologi og udvikling er derfor ikke bundet eller begrænset af de opregnede eksempler. Eksemplerne baserer sig i høj grad på erfaringer fra tidligere gennemførte offentlige udbud og fra afholdelse af auktion over 3G-tilladelserne. Lovforslagets bestemmelser om fastsættelse af regler for offentligt udbud og auktion er således i stort omfang gjort parallelle. Således kan erfaringerne fra såvel tidligere gennemførte of-

fentlige udbud som afholdte auktioner inddrages ved ministerens udstedelse af regler både efter § 7 og efter § 8.

Fastsættelsen af disse regler skal ske på et objektivt, gennemsigtigt, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset grundlag.

Det forudsættes, at der foretages en høring blandt relevante parter over et udkast til bekendtgørelsen, hvori de nærmere regler for det enkelte udbud er fastsat, forinden bekendtgørelsen udstedes.

Frekvenslovens § 6, stk. 4, nr. 2, og mobillovens § 9, stk. 2, nr. 2, hvorefter der i forbindelse med et offentligt udbud kan fastsættes nærmere regler for det overordnede formål, foreslås ikke videreført. Baggrunden herfor er, at de overordnede politiske mål med anvendelsen af radiofrekvenser fastlægges i det årlige frekvenspolitiske rammemandat. Se i den forbindelse de almindelige bemærkninger, afsnit C.2.2.

Til stk. 1, nr. 1

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, hvilke radiofrekvenser og hvor mange tilladelser der er omfattet af det offentlige udbud, herunder f.eks. om kun dele af de til en anvendelse afsatte radiofrekvenser skal være omfattet.

Til stk. 1, nr. 2

Lovforslaget indebærer en ændring af de gældende regler, hvorefter regler om varighed og fornyelse fastsættes af IT- og Telestyrelsen for alle typer af tilladelser. Kompetencen hertil foreslås overflyttet til ministeren for videnskab, teknologi og udvikling for så vidt angår varighed og fornyelse af tilladelser udstedt efter offentligt udbud og auktion, jf. den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 2. Hjemlen for IT- og Telestyrelsen til at fastsætte regler om varighed og fornyelse for øvrige tilladelser findes i de foreslåede §§ 16 og 17.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at alle regler, der er relevante for det offentlige udbud, bør fastsættes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling forud for gennemførelsen heraf. Da tilladelsernes varighed kan have stor betydning for, om de pågældende tilladelser ud fra en forretningsmæssig vurdering er attraktive at byde på, er det vigtigt, at reglerne herom fastsættes forud for det offentlige udbud.

Tilladelsernes varighed bør stå i forhold til, at der i tilladelsen fastsættes vilkår af forskellig karakter, eksempelvis om udbygning af infrastruktur, priser eller tjenesteudbud, således at tilladelsens varighed er afpasset efter, hvor byrdefulde disse krav er.

Ligeledes kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om fornyelse af de udstedte tilladelser. Formålet hermed er at give mulig-

hed for at skabe nogle forenklede procedurer for fornyelsen. Reglerne kan endvidere omhandle varigheden af de således fornyede tilladelser, der ikke nødvendigvis skal have samme længde som den oprindelige varighed.

Til stk. 1, nr. 3

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om udbudsformen. F.eks. kan et offentligt udbud tilrettelægges således, at der afholdes en interessetilkendegivelsesrunde forud for udbudet.

En interessetilkendegivelsesrunde giver blandt andet mulighed for afklaring af tvivlsspørgsmål i relation til udbudsmaterialet. En interessetilkendegivelsesrunde kan endvidere skabe et grundlag for at revurdere, om beslutninger truffet om udbudsformen og de enkelte tilladelsers frekvensmæssige størrelse (og dermed antallet af tilladelser) er de rette til at fremme de telepolitiske målsætninger.

Som et andet eksempel kan nævnes, at der forud for et offentligt udbud kan afholdes en høring af mere uformel karakter end en egentlig interessetilkendegivelsesrunde.

Der kan endvidere for eksempel fastsættes regler om rammerne for udformningen af udbudsmaterialet samt om IT- og Telestyrelsens gennemførelse af udbudet, herunder blandt andet en tidsplan for gennemførelsen.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan ligeledes fastsætte regler om forudsætninger for deltagelse i udbudet. Ved offentlige udbud afholdt efter de gældende regler har interessetilkendegivelsesrunden f.eks. været en forudsætning for deltagelse i det offentlige udbud.

De gældende regler om ministerens adgang til at fastsætte regler om udbudsformen m.v. findes i frekvenslovens § 6, stk. 3 og 4, og mobillovens § 9, stk. 2.

Til stk. 1, nr. 4

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om minimumskrav. Sådanne krav kan fastsættes, hvor det skønnes, at de er nødvendige til sikring af telepolitiske hensyn, som ikke sikres af konkurrencen i sig selv, dog således at tilladelsesindehavernes forretningsmuligheder ikke begrænses unødigt.

Minimumskravene er ikke krav, der opstilles som forudsætning for at kunne deltage i et offentligt udbud. Forudsætninger for deltagelse i et offentligt udbud i form af prækvalifikationskrav vil kunne fastsættes som en del af udbudsformen som omhandlet i stk. 1, nr. 3. Minimumskravene vil efterfølgende blive

fastsat som et vilkår for tilladelserne, jf. den foreslåede § 12. Kravene vil på forhånd være fastlagte, så de bydende forud for udbudets gennemførelse kender de vilkår, der som minimum vil gælde ved den efterfølgende anvendelse af den enkelte tilladelse.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan endvidere fastsætte minimumskrav for tilladelserne med henblik på at opfylde de bredere samfundsmæssige behov, der er omtalt i de almindelige bemærkninger, afsnit C.

Minimumskrav kan f.eks. vedrøre krav om produkter, krav fastsat med henblik på at tilgodese hensynet til kommunikation på tværs af landegrænser, krav fastsat med henblik på at sikre en vis geografisk og befolkningsmæssig dækning, herunder eventuelle tidsplaner for at opnå en sådan dækning, kvalitetskrav til produkter eller tekniske produktkrav. Kravene kan derudover relatere sig til tilbudsgiverens økonomiske og tekniske forudsætninger for at udnytte de af tilladelsen omfattede radiofrekvenser, herunder sandsynliggørelse af, at tilbudet kan efterleves.

De gældende regler om ministerens adgang til at fastsætte regler om minimumskrav findes i frekvenslovens § 6, stk. 4, og mobillovens § 9, stk. 2.

Til stk. 1, nr. 5

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte evalueringskriterierne for vurderingen af de indkomne tilbud blandt andet med henblik på at tilgodese både almindelige telepolitiske formål og at sikre brugerne de bedste og billigste tjenester og særlige formål som f.eks. kommunikationen på tværs af landegrænser i Øresundsregionen eller bredere samfundsmæssige behov.

Med henblik på at tilgodese de nævnte formål kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling f.eks. fastsætte regler om, at der ved evalueringen af tilbudene skal lægges vægt på tilbudsgivers udbud af ydelser til slutbrugere, kvaliteten af udbudet og prisen herfor. Kravene kan derudover relatere sig til tilbudsgiverens økonomiske og tekniske forudsætninger for at udnytte de af tilladelsen omfattede radiofrekvenser, herunder sandsynliggørelse af, at tilbudet kan efterleves.

Andre eksempler er, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at der ved evalueringen af tilbudene skal lægges vægt på tilbudsgivers udbud af samtrafik- og roamingprodukter til andre udbydere af telenet og teletjenester, herunder kvaliteten af udbudet og prisen herfor.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan tillige fastsætte nærmere regler for indbyrdes

sammenligning af tilbud, f.eks. i form af regler om evalueringsmetodik, herunder vægtning af givne evalueringskriterier.

Et yderligere eksempel er, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil kunne fastsætte regler om den tekniske indretning og kvalitet af telenet, herunder eventuelle tidsplaner for at opnå en nærmere fastsat geografisk eller befolkningsmæssig dækning.

Reglerne vil også kunne indeholde en nærmere regulering af, i hvilket omfang det kan tillægges betydning, at tilladelsesindehavere, der allerede på udbudstidspunktet har fået udstedt tilladelser og har opbygget net af samme type, som udbudet vedrører, afgiver tilbud, der også omfatter trafik i disse eksisterende net.

De gældende regler om ministerens adgang til at fastsætte regler om de kriterier, der kan tillægges vægt ved vurdering af tilbud, herunder sammenligning af tilbud, findes i frekvenslovens § 6, stk. 4, nr. 3-6, henholdsvis mobillovens § 9, stk. 2, nr. 3-6.

Til stk. 1, nr. 6

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om fordelingen af tilladelserne eksempelvis omhandlende de tilfælde, hvor flere tilbudsgivere har prioriteret den samme frekvensportion højest.

I de tilfælde, hvor der er flere tilbudsgivere, end der er tilladelser, vil fordelingen af tilladelserne typisk ske efter den rækkefølge, hvori tilbudsgiverne rangeres på baggrund af evalueringen, jf. stk. 1, nr. 5.

Er der færre eller samme antal tilbud som tilladelser, foretager IT- og Telestyrelsen ingen evaluering af tilbudene, jf. stk. 2. Dette indebærer, at der ikke foreligger en rangordning af tilbudene, der kan lægges til grund for fordelingen af tilladelserne i tilfælde af, at flere tilbudsgivere ønsker samme tilladelse. I sådanne tilfælde kan ministeren f.eks. beslutte, at fordelingen skal ske ved lodtrækning.

Der findes ingen tilsvarende bestemmelse i de gældende regler.

Til stk. 1, nr. 7

På baggrund af erfaringerne med afholdelse af auktionen over tilladelser til 3. generations mobilsystemer kan det ikke udelukkes, at der også i forbindelse med gennemførelse af offentligt udbud kan være behov for at opstille regler for tilbudsgivernes adfærd.

Derfor kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler for tilbudsgivernes eventuelle konkurrencebegrænsende adfærd i et offentligt udbud, herunder regler om aftaler, samarbejder og videregivelse af oplysninger, der begrænser eller har til formål at begrænse konkurrencen i forbindelse med

det offentlige udbud. Tilbudsgiverne kan forpligtes til ikke at udvise konkurrencebegrænsende adfærd. Hvis tilbudsgiverne hindrer konkurrencen gennem aftaler, samarbejder eller videregivelse af oplysninger, vil det offentlige udbud ikke føre til en hensigtsmæssig fordeling af tilladelserne.

Det er ikke hensigten hermed at introducere ny konkurrenceregulering af teleområdet. Selskaberne er for, under og efter det offentlige udbud underlagt den generelle konkurrencelovgivning og konkurrencereguleringen i IT- og Telestyrelsen på samme måde som andre beslutninger i forbindelse med gennemførelse af udbudet.

De regler, der fastsættes, vil som udgangspunkt alene vedrøre forhold under det offentlige udbud. Der kan dog være enkelte undtagelser, hvor reglerne vedrører forhold før eller efter gennemførelse af udbudet, for eksempel hvis samordning af bud opdages efter udstedelsen af tilladelserne, eller i tilfælde af visse eksklusive leveringsaftaler, der allerede eksisterer, inden udbudet går i gang.

Der kan blandt andet fastsættes regler om, at tilbudsgiverne ikke må deltage i nogen former for tilbudskarteller. Dette omfatter for eksempel aftaler indgået mellem tilbudsgiverne, som vedrører en samordning af de tilbud, der indgives i forbindelse med det offentlige udbud. Som andre eksempler kan nævnes aftaler mellem tilbudsgiverne eller mellem tilbudsgiverne og tredjemand om fordeling af tilladelser eller om ensidig eller gensidig udlevering af forretningsmæssige oplysninger, som er af betydning for udbudet, og som normalt betragtes som fortrolige.

Tilbudskarteller er ikke blot aftaler, der indgås udelukkende mellem virksomheder, der aktuelt fremsætter tilbud ved det offentlige udbud, men også aftaler, der omfatter andre virksomheder, herunder virksomheder, der potentielt ville kunne have fremsat tilbud ved udbudet. Afgørende er, om der er tale om et samarbejde vedrørende tilbud, der har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen i forbindelse med gennemførelse af det offentlige udbud.

Reglerne kan også omfatte samarbejder, der opstår i løbet af gennemførelsen af det offentlige udbud som følge af eksempelvis fusioner, virksomhedsopkøb eller anden form for interessefællesskab.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at tilbudsgiverne ikke deltager i nogen form for vertikal aftale med en udstyrsleverandør eller en softwareudbyder, som begrænser leverandørens eller tilbudsgiverens direkte eller indirekte samarbejde med andre tilbudsgivere. En sådan regel vil have til hensigt at sikre,

at en virksomhed, der ønsker at deltage i det offentlige udbud, ikke udelukkes herfra eller bortvises, fordi andre virksomheder har indgået eksklusive leveringsaftaler eller lignende med udstyrsleverandører eller softwareudbydere, som effektivt lukker markedet og forhindrer førstnævnte virksomhed i at indgå fornødne aftaler om levering af udstyr eller software. Der kan som betingelse for deltagelse stilles krav, der går videre end konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler.

Tilsvarende vil der kunne fastsættes regler mod ensidig udlevering af oplysninger, der har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen i forbindelse med det offentlige udbud. Som eksempel kan nævnes oplysninger om en tilbudsgivers forretningsplan. Der kan konkret foreskrives en række hemmeligholdelses- og fortrolighedsforpligtelser.

Der findes ingen tilsvarende bestemmelser i frekvensloven eller mobilloven, men en tilsvarende bestemmelse findes i 3G-loven.

Til stk. 1, nr. 8

Med henblik på at sikre, at reglerne for et offentligt udbud overholdes, kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bestemme, at overtrædelse af de fastsatte regler sanktioneres. Særligt er det vigtigt at sikre, at regler om tilbudsgivernes adfærd, vil kunne sanktioneres, også hvis forholdet opdages efterfølgende, den foreslåede bestemmelse skal derfor særligt ses i sammenhæng med stk. 1, nr. 7.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling vil eksempelvis kunne fastsætte regler om foranstaltninger, der kan iværksættes over for tilbudsgiverne ved brud på de fastsatte regler. Sådanne foranstaltninger vil kunne være udelukkelse fra fortsat deltagelse i det offentlige udbud. Endvidere kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om tilbagekaldelse af allerede udstedte tilladelser, bod og erstatning.

Der findes ingen tilsvarende bestemmelser i frekvensloven eller mobilloven, men en tilsvarende bestemmelse findes i 3G-loven.

Til stk. 1, nr. 9

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan efter lovforslaget fastsætte regler om, at tilladelser udstedt efter offentligt udbud i en nærmere afgrænset periode skal være fredet for anvendelse af de frekvensadministrative metoder.

Baggrunden for bestemmelsen er, at tilladelsesindehaverne, hvor tilladelserne er udstedt efter offentligt udbud, har forpligtet sig på en række vilkår om udbygning og dækning inden for en nærmere angivet

årrække. Der kan derfor være behov for at give en øget sikkerhed for, at de ikke umiddelbart herefter mister tilladelsen eller får pålagt særlige begrænsninger som følge af anvendelsen af en frekvensadministrativ metode.

Der findes ingen tilsvarende bestemmelse i frekvensloven eller mobilloven, men det er for 3G-tilladelserne fastsat, at de frekvensadministrative metoder ikke kan finde anvendelse i en vis periode.

Til stk. 1, nr. 10

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan for eksempel fastsætte regler om, af hvem der kan opkræves betaling for omkostninger, som IT- og Telestyrelsen afholder i forbindelse med det offentlige udbud. Det vil eksempelvis være selskaber, der har fået udstedt en tilladelse på baggrund af en udbudsforretning, men det kan også være andre, der har deltaget i det offentlige udbud. Det skal bemærkes, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om betaling for det offentlige udbud, uanset om evaluering gennemføres, eller om udbudet fører til udstedelse af tilladelser.

Baggrunden herfor er, at det bør bero på en konkret vurdering, hvorvidt det alene er vinderne af det offentlige udbud, der skal betale for omkostningerne ved gennemførelse af det offentlige udbud, eller om også andre deltagere i udbudet skal tilpligtes denne betaling. Særligt vil det bero på en vurdering af det konkrete offentlige udbud, hvorvidt det vil være formålstjenligt at sikre seriositeten i deltagelsen ved eksempelvis også at lade deltagere i interessetilkendegivelsesrunden betale for omkostningerne.

Der kan f.eks. fastsættes regler om, at der kan opkræves betaling hos en tilbudsgiver, der har indgivet et tilbud, og som, efter udpegningen af tilladelsesindehavere har fundet sted, trækker sit tilbud tilbage.

Som efter de gældende regler vil det kunne fastsættes, at omkostningerne til udbudsmaterialet og til gennemførelse af en interessetilkendegivelsesrunde er dækket af betalingen.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at IT- og Telestyrelsen opkræver gebyr for dele af omkostningerne til udbudsmaterialet og for indgivelse af tilbud. Hvis ministeren fastsætter sådanne regler, skal de opkrævede gebyrer fradrages de samlede omkostninger for gennemførelse af udbudet.

Skulle den situation opstå, at et offentligt udbud forløber således, at der ikke i medfør af de fastsatte regler kan opkræves betaling, der dækker omkostningerne, skal omkostningerne dækkes på linie med IT- og Te-

lestyrelsens øvrige omkostninger ved administration af denne lov, jf. også bemærkningerne til § 48.

De gældende regler om betaling for IT- og Telestyrelsens omkostninger i forbindelse med gennemførelse af offentlige udbud findes i frekvenslovens § 37, stk. 2, og § 39 og mobillovens § 18 og § 18a. En tilsvarende bestemmelse findes i 3G-loven.

Til stk. 1, nr. 11

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om sikkerhedsstillelse i form af depositum, herunder forrentning.

Formålet med at kunne fastsætte krav om betaling af depositum er blandt andet at sikre, at der kun deltager seriøse tilbudsgivere i det offentlige udbud, og at eventuelle erstatningskrav effektivt kan inddrives.

Der findes ikke tilsvarende bestemmelser i frekvensloven og mobilloven, men tilsvarende er fastsat i 3G-loven.

Til stk. 2

Er der færre end eller samme antal tilbud som det antal tilladelser, der er afsat til gennemførelsen af det offentlige udbud, udsteder IT- og Telestyrelsen umiddelbart tilladelser til den eller de tilbudsgivere, der opfylder forudsætningerne for deltagelsen i udbudet. Det offentlige udbud anses for at være gennemført, selv om IT- og Telestyrelsen ikke foretager en evaluering af de indkomne tilbud. Hvis flere tilbudsgivere ønsker den samme tilladelse, foretages fordelingen af tilladelserne i medfør af regler fastsat herom, jf. bemærkningerne til stk. 1, nr. 6.

IT- og Telestyrelsens mulighed for at fastsætte vilkår i sådanne situationer fremgår af reglerne i §§ 11 og 12 og afhænger af antallet af bydende.

Tilladelser udstedes under forudsætning af, at de for tilladelsen fastsatte vilkår forventes overholdt. Det betyder, at IT- og Telestyrelsen på den baggrund kan undlade at udstede en tilladelse efter offentligt udbud.

Til § 8

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter i medfør af den foreslåede bestemmelse de nærmere regler for afholdelse af auktion. Ministeren kan regulere alle relevante forhold vedrørende auktionen.

Bestemmelsen rummer mulighed for, at der fastsættes regler om at afholde en offentligretlig auktion over tilladelserne. Derudover kan der fastsættes regler om, at auktionen afholdes på et aftaleretligt grundlag, jf. stk. 2.

Hvorvidt den ene model vælges fremfor den anden beror på ministerens vurdering af hvilken model, der

er bedst egnet til at løse den tilgrundliggende situation med frekvensknaphed.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter kun regler for én konkret auktion. Eventuelle overskydende tilladelser efter afholdelse af auktionen vil på et senere tidspunkt kunne udstedes efter reglerne i §§ 4-8.

Hvis der ikke er budgivere til de udbudte tilladelser, vil auktionen blive indstillet, og tilladelserne vil også i denne situation kunne udstedes efter §§ 4-8 på et senere tidspunkt.

Opregningen af områder, hvor ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler, er ikke udtømmende, og ministeren for videnskab, teknologi og udvikling er derfor ikke bundet eller begrænset af de opregnede eksempler. Eksemplerne baserer sig i høj grad på erfaringer fra tidligere gennemførte offentlige udbud og fra afholdelse af auktion over 3G-tilladelser.

Fastsættelsen af disse regler skal ske på et objektivt, gennemsigtigt, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset grundlag.

Det forudsættes, at der foretages en høring blandt relevante parter over et udkast til bekendtgørelsen, hvori de nærmere regler for den enkelte auktion er fastsat, forinden bekendtgørelsen udstedes.

Til stk. 1, nr. 1

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 1. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 1, nr. 2

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 2. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 1, nr. 3

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om auktionsformen. Ved 3G-auktionen blev der anvendt en auktion med lukkede bud, hvor hver budgiver fortroligt indgav et bindende og endeligt bud. Der findes mange andre former for auktion. Hvilken konkret auktionsform, der bør anvendes i det enkelte tilfælde, beror på en nøje afvejning af fordele og ulemper ved de enkelte auktionsformer i forhold til de specielle forhold, der karakteriserer det pågældende frekvensområde, de dertil hørende konkrete tjenester og det marked, som den konkrete auktion retter sig mod.

De overvejende hensyn for valget vil være, at auktionen foregår på en objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde, og at de overordnede telepolitiske målsætninger opfyldes.

F. t. l. om radiofrekvenser

Ministeren kan for eksempel fastsætte regler om, hvorvidt auktionen skal have en eller flere runder, om tilladelserne skal auktioneres enkeltvis eller simultant, og om afgivne bud skal være fortrolige eller tilgængelige for alle deltagere m.v.

Der kan også fastsættes regler om rammerne for udformningen af auktionsmaterialet.

Derudover kan der fastsættes regler om afholdelsen af auktionen, herunder blandt andet en tidsplan for auktionens afholdelse, og regler om mulighed for at afbyrde eller udskyde auktionen eller lade auktionen gå om.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan desuden fastsætte regler om, hvilke forudsætninger budgiverne skal opfylde for at kunne deltage i auktionen. Det kan eventuelt ske ved, at der fastsættes regler om, at der skal foretages en vurdering af, hvorvidt budgiverne opfylder forudsætningerne for at deltage i auktionen. I en sådan vurdering vil blandt andet kunne indgå, om der er et sådant sammenfald imellem to eller flere budgiveres ejerkreds eller på anden måde et interessesammenfald, at det kan hindre konkurrencen. Endvidere kan det indgå, om der kan stilles dokumentation for, at de potentielle budgivere har finansiell styrke til at deltage i auktionen.

Som led i fastsættelsen af regler om, hvem der kan deltage i auktionen, kan det blive foreskrevet, at grupper af virksomheder skal etablere deres samarbejde i form af et selvstændigt selskab, da indsigt med ejerskab af eller deltagelse i joint ventures i praksis kan være meget vanskelig.

Til stk. 1, nr. 4

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 4. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Minimumskravene vil som i forbindelse med et offentligt udbud blive fastsat som et vilkår for tilladelserne, jf. den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 2. Kravene vil være fastlagt på forhånd, så budgiverne forud for auktionen afholdelse kender de vilkår, der vil gælde ved den efterfølgende anvendelse af den enkelte tilladelse. Udover at der for tilladelsen kan fastsættes minimumsvilkår, vil der endvidere skulle betales for erhvervelsen af en tilladelse ved auktion. Dette adskiller sig fra et offentligt udbud, hvor der i tilladelserne fastsættes vilkår udover minimumsvilkårene.

Til stk. 1, nr. 5

Indholdet svarer delvist til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 11. Der kan fastsættes regler om sikkerhedsstillelse f.eks. i form af bankgaranti og/eller depositum, herunder forrentning af depositummet. Formålet

med at fastsætte sådanne krav er blandt andet at sikre, at der kun deltager seriøse budgivere i auktionen, at eventuelle erstatningskrav og/eller konventionalbod effektivt kan inddrives, og at der tilvejebringes sikkerhed for, at budsummen bliver betalt. Det kan fastsættes, at kravet til bankgarantien og/eller depositummet for at sikre formålet med sikkerhedsstillelsen kan sættes op i takt med stigende bud i løbet af auktionen.

Til stk. 1, nr. 6

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte en mindstepris for tilladelserne. Det vil kunne medvirke til at sikre, at de pågældende radiofrekvenser udnyttes så effektivt som muligt af tilladelsesindehaverne. Endvidere kan fastsættelse af en mindstepris udgøre et adgangskrav for potentielle budgivere. Hvis mindsteprisen fastsættes for lavt, er det sandsynligt, at der vil deltage flere budgivere, som vil undervurdere tilladelsernes værdi, og som derfor vil udgå af auktionen på et tidligt tidspunkt. For disse budgivere vil de afholdte omkostninger til forberedelse af og deltagelse i auktionen således være spildt.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om de mindstebeløb, et bud må lyde på, herunder regler om ændring af minimumsbudsummen fra runde til runde. Regler om en minimumsbudsum vil kunne bidrage til at sikre, at auktionen ikke tager for lang tid at afvikle.

Til stk. 1, nr. 7

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 6. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 1, nr. 8

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan forud for auktionen fastlægge de nærmere betalingsbetingelser for de beløb, som vinderne af auktionen skal betale, herunder eventuel bankgaranti og/eller renter i tilfælde af, at der forfalder betaling, efter at tilladelserne er udstedt. Ligeledes kan konsekvenser ved manglende betaling fastsættes, hvilket eksempelvis kan være renter og eventuelt fortabelse af tilladelserne.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan tillige fastsætte regler om, at en tilladelsesindehaver, der ønsker at tilbagelevere en tilladelse, kan gøre dette mod at betale en del af tilladelsesprisen. Ligeledes vil der kunne fastsættes regler om, at der i forbindelse med en eventuel tilbagelevering, der finder sted efter, at tilladelsesprisen er betalt, ikke sker tilbagebetaling.

Til stk. 1, nr. 9

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 7. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 1, nr. 10

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 8. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 1, nr. 11

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 9. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 1, nr. 12

Indholdet svarer til den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 10. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til stk. 2

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan beslutte, at auktionen skal afholdes i privatretligt regi på et aftaleretligt grundlag. Auktionen over tilladelser til 3. generations mobilnet blev afholdt på et sådant aftaleretligt grundlag. Den konkrete auktionsmodel kan adskille sig fra den model, der kendes fra 3G-auktionen.

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan således fastsætte regler om, at der til grund for auktionen skal være en auktionsaftale. Aftalen indgås mellem IT- og Telestyrelsen og de bydende. Der kan derved etableres et aftaleretligt grundlag mellem staten som udbyder af tilladelse og de interesserede bydende om forløbet af auktionen.

Til stk. 2, nr. 1

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte nærmere regler om aftalens indhold.

Til stk. 2, nr. 2

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om foranstaltninger, der kan iværksættes over for de bydende ved brud på de fastsatte regler. I den forbindelse vil der kunne fastsættes regler om erstatning og sanktioner i form af bortvisning, bod, og/eller tilbagekaldelse af en udstedt tilladelse uden tilbagebetaling af betalingen for tilladelsen. Boden m.v. vil kunne være af meget betydelig størrelse. I forbindelse med 3G-auktionen kunne IT- og Telestyrelsen i nogle tilfælde pålægge budgiverne en konventionalbod på 200.000.000 kroner. Der kan endvidere indgå bestemmelser om lovvalg, værneting og/eller voldgift.

Til stk. 2, nr. 3

For at sikre, at de, til hvem tilladelse udstedes ved en auktion, kan handle i tillid til, at de kan anvende

de tilladelsen i den fastsatte periode, åbnes der i lighed med 3G-loven mulighed for, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om, at budgiverne i auktionsvilkårene fraskriver sig retten til at anlægge sag ved domstolene om andet end en økonomisk erstatning. Hermed kan budgiverne forud for auktionen tiltræde, at der ikke efterfølgende kan anlægges sag med påstand om, at auktionen skal gå om eller om naturalopfyldelse. Et sådan vilkår må vurderes at være i alle budgiveres interesse, da det skaber sikkerhed for dem, der måtte vinde auktionen.

Til § 9

IT- og Telestyrelsen skal efter bestemmelsen fastsætte regler om oprettelse af ventelister til udstedelse af en tilladelse til anvendelse af en konkret radiofrekvens efter § 5, stk. 1.

Bestemmelsen er en ændring i forhold til § 2, stk. 7, i frekvensloven, idet ventelister efter den foreslåede bestemmelse kun kan anvendes i tilfælde, hvor der ikke er frekvensknaphed, f.eks. fordi anmodningen vil kunne imødekommes indenfor kortere tid, eller hvor der er andre ledige radiofrekvenser til rådighed indenfor den tjeneste og de radiofrekvenser, som ansøgeren ønsker adgang til. Dette kan f.eks. være i tilfælde, hvor ansøgeren ønsker tilladelse til at anvende en bestemt radiofrekvens, som allerede er i anvendelse.

IT- og Telestyrelsen kan blandt andet fastsætte regler om tildeling af pladser på en venteliste, om hvordan tilladelser udstedes efter ventelisten, om ventelistens ophør ved frekvensknaphed, om offentliggørelse af ventelisten og om hvornår en radiofrekvens anses for ledig, herunder forholdet til en tilladelsesindehavers fornyelse af en tilladelse.

Da ansøgerne på radio- og tv-området skal dokumentere at have adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. den foreslåede § 32, vil den overordnede disponering af radiofrekvenserne ske i Kulturministeriets regi. Der vil således på forhånd ske en afgrænsning af antallet af ansøgere. Det vil derfor ikke blive aktuelt at anvende ventelister på radio- og tv-området.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 20 i frekvensloven om udstedelse af forsøgstilladelser, idet det dog understreges, at tilladelser også kan bruges i forbindelse med udvikling af såvel nye tjenester og systemer som nyt radioudstyr.

Hvis forsøgs- og udviklingsvirksomheden indebærer spredning af radio- eller billedprogrammer til al-

menheden, forudsætter dette tilladelse i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. § 32.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en tilføjelse i forhold til bestemmelsen i frekvensloven. Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for forsøg med andre teknologier eller tjenester end de, der er mulighed for i medfør af frekvensplanen.

Den frekvensanvendelse, der fremgår af frekvensplanen, er i alle tilfælde primær i forhold til forsøg og udvikling, herunder vil den i frekvensplanen fastsatte anvendelse have forrang i tilfælde af forstyrrelser. Udstedelse af en tilladelse til forsøg og udvikling forudsætter, at der ikke herved opstår eller forventes at ville opstå frekvensknaphed for den i frekvensplanen afsatte tjeneste i det ansøgte radiofrekvensbånd.

Ansøgninger om forsøgs- og udviklingstilladelser, som ikke er i overensstemmelse med frekvensplanen, vil blive nøje vurderet. En del af denne vurdering vil være en bedømmelse af risikoen for forstyrrelser samt disse forstyrrelser eventuelle konsekvenser. Sikkerhedsmæssige hensyn vil blive varetaget gennem denne vurdering, ligesom relevante parter vil blive hørt i forbindelse med behandling af ansøgningen.

Udstedelse af tilladelse til forsøg og udvikling indebærer ikke nogen sikkerhed for, at der i en senere frekvensplan afsættes radiofrekvenser i det pågældende radiofrekvensbånd til en tjeneste svarende til den, der er omfattet af forsøgs- og udviklingstilladelsen.

Til stk. 3

Formålet med at fastsætte vilkår for disse tilladelser er at undgå uacceptable forstyrrelser. De nærmere vilkår vil afhænge af den konkrete ansøgning og forsøgets formål. Vilkårene kan derfor ikke angives udtømmende.

IT- og Telestyrelsen kan blandt andet fastsætte vilkår som nævnt i den foreslåede § 11. Herudover kan der være behov for at fastsætte særlige vilkår, således at en eventuel forstyrrelse kan spores tilbage til udstyret, samt vilkår om bortfald/tilbagekaldelse af tilladelsen, såfremt der konstateres en forstyrrelse.

Afhensyn til andre radiofrekvensbrugere vil IT- og Telestyrelsen udstede tilladelsen med vilkår således, at tilladelsen er tilpasset forsøgets formål. IT- og Telestyrelsen kan i den forbindelse kræve dokumentation for forsøgets indhold og omfang.

Til stk. 4

Beskyttelse mod forstyrrelse er et grundlæggende princip. Den foreslåede bestemmelse giver derfor IT- og Telestyrelsen mulighed for straks at ændre de fast-

satte vilkår med henblik på at hindre eller standse uacceptable forstyrrelser forårsaget af forsøg. I modsætning til fastsættelse af nye vilkår efter § 15, stk. 2, kan ændring af vilkår efter den her foreslåede bestemmelse ske, uden at der først er konstateret en forstyrrelse.

Til stk. 5

Radiofrekvenser til forsøg og udvikling forudsættes afsat, hvor IT- og Telestyrelsen vurderer, at der er eller inden for kortere tid vil opstå et behov for adgang til forsøg og udvikling i et sådant omfang, at det vil være hensigtsmæssigt at afsætte specifikke radiofrekvenser til dette formål.

Til stk. 6

Efter den foreslåede bestemmelse kan IT- og Telestyrelsen fastsætte nærmere regler for anvendelse af disse radiofrekvenser samt vilkårene herfor. Der fastsættes altid vilkår til sikring imod uacceptabel forstyrrelse. IT- og Telestyrelsen kan gøre anvendelse af specifikke radiofrekvenser tilladelsesfri.

Til § 11

Fastsættelsen af vilkår i tilladelser tager udgangspunkt i, at der som efter de gældende regler er en række grundvilkår, som kan fastsættes uafhængig af den anvendte tildelingsmetode. For vilkår, der fastsættes på baggrund af offentligt udbud eller auktion, henvises til de foreslåede §§ 12-14.

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 14, stk. 1 og 2, i frekvensloven og § 11, stk. 1, i mobilloven, idet ikke alle de opregnede vilkår i frekvensloven og mobilloven er fundet aktuelle at videreføre eller fremgår af andre regler i lovforslaget eller anden lovgivning.

Opregningen af de vilkår, som IT- og Telestyrelsen kan fastsætte, er ikke udtømmende.

De fastsatte vilkår skal begrænses til det strengt nødvendige og skal være objektivt begrundede set i forhold til den konkrete anvendelse, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede.

Derudover er IT- og Telestyrelsens fastsættelse af vilkår begrænset af lovens målsætninger som anført i de almindelige bemærkninger afsnit C.1. og af de overordnede rammer som fastsat i det frekvenspolitiske rammemandat.

Endvidere er IT- og Telestyrelsen begrænset af Tilladelsesdirektivets opregning af mulige vilkår for tilladelser. Denne opregning af mulige vilkår omfatter blandt andet vilkår af teknisk karakter samt vilkår med henblik på at hindre uacceptable forstyrrelser.

Endelig er IT- og Telestyrelsen begrænset af R&TTE-direktivet, hvori det er anført, at radioudstyr

frit kan bruges, hvis det overholder de væsentlige krav. Begrænsninger i brugen af radioudstyr må alene ske ud fra hensynet til en effektiv og korrekt brug af radiofrekvenserne, hensynet til hindring af uacceptable forstyrrelser og hensynet til den offentlige sundhed.

Bestemmelsen fastslår, at vilkårene fastsættes ved udstedelse af tilladelsen. Fastsættelsen af nye vilkår er reguleret i den foreslåede § 15. Fastsættelse af vilkår for anvendelse af radiofrekvenser uden tilladelse er reguleret i den foreslåede § 4, stk. 2.

Til § 12

Til stk. 1

Når IT- og Telestyrelsen udsteder tilladelser efter offentligt udbud, fastsættes der, udover vilkår som nævnt i den foreslåede § 11, endvidere vilkår på baggrund af de afgivne tilbud og vilkår svarende til minimumskravene. Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af frekvenslovens § 14a, stk. 1, og mobillovens § 11, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen sikrer, at de fastsatte vilkår direkte afspejler efterspørgslen efter de pågældende radiofrekvenser. Hvor der er en mindre efterspørgsel end det udbudte antal tilladelser, kan IT- og Telestyrelsen udover vilkårene i § 11 alene fastsætte vilkår i overensstemmelse med de for det pågældende offentlige udbud fastsatte minimumskrav.

Baggrunden for bestemmelsen er, at tilbudsgiverne i et offentligt udbud afgiver tilbud ud fra den forudsætning, at de skal konkurrere om de udbudte tilladelser. Hvis der er færre tilbud, end der er tilladelser, er der ikke konkurrence om de udbudte tilladelser. Derfor vil IT- og Telestyrelsen i sådanne situationer alene kræve opfyldelse af de for det pågældende offentlige udbud fastsatte minimumskrav og af vilkår som nævnt i § 11.

I modsætning hertil vil der efter lovforslaget blive fastsat vilkår på baggrund af de afgivne tilbud, hvor antallet af indgivne tilbud tilsvarende antallet af udbudte tilladelser. Denne ændring af reglerne er begrundet i, at der, selvom der ikke er konkurrence om tilladelserne i den konkrete udbudssituation, omvendt ikke er resterende tilladelser til fremtidige interessenter.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 6a, stk. 5, i frekvensloven og mobillovens § 9a, stk. 5, dog således at der alene kan ske en lempelse i tilfælde, hvor der indkommer færre tilbud, end der er tilladel-

ser, og således at der alene kan ske lempelse af vilkår til de minimumskrav, der var gældende for det oprindelige offentlige udbud. Da der efter § 12, stk. 1, nr. 2, fastsættes tilladelsesvilkår på baggrund af de indgivne tilbud, hvor antallet af tilladelser tilsvarende det modtagne antal tilbud, kan der således ikke længere ske lempelse i eksisterende tilladelser til samme tjeneste eller system.

Formålet med reglen er at sikre de samme konkurrencebetingelser for nye og gamle tilladelsesindehavere. De, der allerede har en tilladelse, skal kunne få nedsat vilkårene til de minimumsvilkår, der var fastsat for de (gamle) tilladelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede stk. 2, hvorefter nye tilladelser udstedes på minimumsvilkår, hvis der er færre tilbudsgivere end antallet af tilladelser, der er udbudt.

I en situation, hvor der kan ske lempelse efter bestemmelsen, vil IT- og Telestyrelsen orientere de eksisterende tilladelsesindehavere om muligheden herfor.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke vedrører lempelse af vilkår fastsat på baggrund af en tidligere afholdt auktion, da der ved auktioner udover minimumsvilkår alene fastsættes vilkår om betaling for tilladelse.

Til § 13

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af frekvenslovens § 14a, stk. 2-4, og mobillovens § 11, stk. 2-4, idet der dog er foretaget nogle sproglige justeringer, der sikrer overensstemmelse med de øvrige bestemmelser om offentligt udbud.

Til § 14

IT- og Telestyrelsen kan i forbindelse med udstedelse af tilladelser efter en auktion udover vilkår som nævnt i den foreslåede § 11 endvidere fastsætte vilkår i overensstemmelse med de for auktionen fastsatte minimumskrav. Det betyder, at minimumskrav for auktionen efterfølgende vil blive gjort til vilkår for tilladelse, herunder f.eks. vilkår om betaling af auktionsbeløb, dækningskrav m.v.

Til § 15

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 15 i frekvensloven og § 5, stk. 3, i mobilloven, hvorefter IT- og Telestyrelsen med et års varsel kan ændre vilkårene for tilladelsen. IT- og Telestyrelsen er efter den foreslåede bestemmelse imidlertid ikke længere begrænset af, at tilladelse skal have en længere varighed end 5 år, hvilket er et krav efter de gældende reg-

ler. Årsagen til den foreslåede ændring er, at de hensyn, der ligger til grund for en eventuel ændring af vilkårene, gør sig gældende for alle tilladelser uanset varighed. Det kan f.eks. dreje sig om gennemførelse af krav med baggrund i internationale beslutninger m.v.

Alle eksisterende tilladelser udstedt efter den gældende mobillov, frekvenslov eller tidligere lovgivning har en varighed på over 5 år. IT- og Telestyrelsen vil derfor efter den gældende mobillov og frekvenslov med et års varsel kunne ændre vilkårene for alle eksisterende tilladelser, og de eksisterende tilladelsesindehavere stilles således ikke dårligere efter den foreslåede ændring.

IT- og Telestyrelsen kan som hidtil med bestemmelsen skærpe gældende vilkår og fastsætte helt nye vilkår. IT- og Telestyrelsen kan alene ændre vilkårene i objektivt begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse kan IT- og Telestyrelsen uden varsel fastsætte nye vilkår for tilladelsen, såfremt den pågældende tilladelsesindehaver har fået et påbud efter § 39 med henblik på at standse uacceptable forstyrrelser. Herved sikres der en højere grad af gennemsigtighed for en tilladelsesindehaver, der har fået et påbud, idet den pågældende vil få udstedt en ny tilladelse indeholdende blandt andet vilkår i overensstemmelse med det afgivne påbud.

Til § 16

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 2a og § 16 i frekvensloven og § 5, stk. 1, i mobilloven og giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til at fastsætte regler om varigheder af de enkelte kategorier af tilladelser, herunder tilladelser til forsøg og udvikling. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte varighed for tilladelser udstedt efter offentligt udbud eller auktion, jf. § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, i modsætning til reglerne i frekvensloven og mobilloven, hvor IT- og Telestyrelsen fastsætter disse regler.

I forhold til § 2a i frekvensloven om udstedelse af midlertidige tilladelser er kompetencen til at fastsætte reglerne flyttet fra ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til IT- og Telestyrelsen, hvilket dog ikke gælder ved offentligt udbud og auktion. Årsagen her til er, at der mellem reglerne om varighed og reglerne om udstedelse af frekvensplanen er så nær en sammenhæng, at kompetencen bør ligge samme sted på begge områder.

Den fastsatte varighed kan tage udgangspunkt i en konkret tidsperiode, f.eks. 5 eller 10 år. Derudover vil

varigheden kunne fastsættes efter den fremtidige anvendelse af radiofrekvenser, således at et radiofrekvensbånd på et bestemt tidspunkt vil kunne blive ledigt til anden anvendelse. Varigheden kan endvidere tage udgangspunkt i bortfald ved en nærmere beskrevet begivenheds indtræden. Desuden kan varigheden tage udgangspunkt i bortfald på et nærmere beskrevet tidspunkt. Endelig kan der være tale om en kombination af flere bortfaldsmåder.

Varigheden kan endvidere tage udgangspunkt i en konkret tidsperiode. IT- og Telestyrelsen kan i den forbindelse f.eks. tage udgangspunkt i omkostningerne ved etablering af systemer, som de udstedte tilladelser kan anvendes til, eller den forventede levetid for en teknologi. Udgangspunktet for tilladelsernes varighed vil som efter den gældende praksis efter frekvensloven være 5 eller 10 år, men vil i konkrete tilfælde kunne gøres længere eller kortere.

Den konkrete tidsperiode vil kunne tilknyttes en bestemt teknologi eller knytte sig til den fremtidige anvendelse, som givne radiofrekvenser er afsat til. Hvor en tilladelses varighed tilknyttes en bestemt teknologi, vil det skulle vurderes, hvor store omkostninger der er forbundet med at etablere teknologien, samt hvor lang levetid udstyr til den pågældende teknologi må forventes at have.

Fastsættelse af varigheden med udgangspunkt i bortfald ved en nærmere defineret begivenheds indtræden eller på et nærmere defineret tidspunkt er særlig aktuelt f.eks. i forbindelse med undersøgelse af, om der inden for givne dele af frekvensplanen er frekvensknaphed. Baggrunden herfor er, at IT- og Telestyrelsen i sådanne tilfælde kan have behov for allerede på et tidligt tidspunkt at analysere, om der efterfølgende skal ske en ændring af den hidtidige disponering, reservere ikke anvendte ressourcer til en fremtidig anvendelse eller om der skal iværksættes frekvensadministrative metoder.

Det kan endvidere være aktuelt i forbindelse med gennemførelse af ændringer af den hidtidige disponering eller anvendelse af enkelte radiofrekvenser eller med henblik på at reservere ikke-anvendte radiofrekvenser til en nærmere angivet fremtidig anvendelse. Det sidste er særlig aktuelt i situationer, hvor de pågældende radiofrekvenser endnu ikke er åbnet op for en konkret anvendelse, men f.eks. afventer beslutning herom på et kommende WRC eller RRC.

Det kan derudover være aktuelt i forbindelse med iværksættelse af frekvensadministrative metoder, gennemførelse af offentligt udbud eller afholdelse af auktion. Formålet hermed er, at radiofrekvenserne ikke ligger uudnyttet hen i den periode, iværksættel-

sen af de frekvensadministrative metoder, udbudsforretningen eller auktionen står på.

For så vidt angår tilladelser til forsøg og udvikling, kan IT- og Telestyrelsen fastsætte varigheden helt ned til enkelte dage. Formålet med en tilladelse til forsøg og udvikling tilsiger da også, at tilladelse typisk ikke udstedes med en varighed på over 1 år. Varigheden afhænger af tilladelsens formål, men vil af hensyn til frekvensplanlægningen ofte være begrænset af den til enhver tid gældende frekvensplans forventede gyldighedsperiode.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af § 17, stk. 1 og 3, i frekvensloven og fastslår det princip, at fornyelse af alle kategorier af tilladelser som udgangspunkt alene kan ske, når behandling af en ansøgning herom har resulteret i en ny tilladelse. For en række tilladelsestyper gør det sig imidlertid gældende, at fornyelse af disse er uproblematisk, eller at der er tale om radiofrekvenser afsat til formål, som forventes ikke at ville blive ændret inden for en længere årrække. Bestemmelsen fastslår derfor i stk. 2, at IT- og Telestyrelsen har hjemmel til at fastsætte forenklede procedurer for fornyelse af sådanne tilladelser.

For så vidt angår fornyelse af tilladelser udstedt på baggrund af et offentligt udbud eller en auktion kan ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler herom efter § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1.

Til § 18

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 7 i mobilloven og er en ændring af reglerne om overdragelse i § 18 i frekvensloven.

Den gældende regel i frekvensloven tillader kun overdragelse af tilladelser inden for en concern eller inden for en lukket brugergruppe. En sådan bestemmelse er derfor ikke hensigtsmæssig i de mange tilfælde, hvor virksomheder, der anvender radiofrekvenser som led i deres forretning, men uden at udbyde telenet og teletjenester, ønsker at fusionere med andre virksomheder, ønsker at overdrage dele af virksomheden til en anden virksomhed eller lignende.

Overtagelse af tilladelsesindehaverens virksomhed kan også ske indirekte gennem overdragelse af aktier, anpartar eller andre ejerinteresser. Den foreslåede bestemmelse omfatter derfor også samlede overdragelser af en sådan karakter og af et sådant omfang, at det på grundlag af en konkret vurdering, blandt andet på basis af det pågældende selskabs vedtægter og samlede ejerforhold, vil medføre ændringer med hensyn til den bestemmende indflydelse i selskabet.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at overdragelse alene kan ske, hvis IT- og Telestyrelsen forinden godkender overdragelsen. Forud for direkte såvel som indirekte overdragelser skal anmodning om godkendelse heraf således fremsendes til IT- og Telestyrelsen. IT- og Telestyrelsen vil herefter foretage vurderingen af, hvorvidt overdragelsen af tilladelsen eller aktier, anpartar eller andre ejerinteresser kan godkendes.

På de områder, hvor en overdragelse ikke vil begrænse konkurrencen for trådløse kommunikationstjenester, kan IT- og Telestyrelsen uden nærmere prøvelse godkende overdragelsen.

På områder, hvor tilladelsesindehaveren anvender radiofrekvenserne til at udbyde telenet og teletjenester, vil IT- og Telestyrelsen i forbindelse med vurdering af en anmodning om overdragelse lægge vægt på, hvorvidt konkurrencen på det relevante marked begrænses.

Herunder vil IT- og Telestyrelsen lægge vægt på, at der ikke sker en uhenigtsmæssig koncentration af aktørerne på det relevante marked. Der kan f.eks. være tale om, at enkelte selskaber får afgørende indflydelse på flere tilladelser med den følge, at konkurrencen svækkes.

Bestemmelsen tilsigter således at undgå en uhenigtsmæssig koncentration af markedet. En sådan uhenigtsmæssig koncentration kan f.eks. forekomme ved direkte eller indirekte begrænsning af det reelle antal markedsaktører på det relevante marked.

Ved overdragelse af en tilladelse følger alle rettigheder og forpligtelser med fra den oprindelige tilladelsesindehaver til den nye tilladelsesindehaver.

I forbindelse med IT- og Telestyrelsens godkendelse af en overdragelse vil der typisk ikke være anledning til for IT- og Telestyrelsen at foretage undersøgelser af, om den nye tilladelsesindehaver har vilje og evne til at udnytte tilladelsen. Imidlertid kan IT- og Telestyrelsen nægte at godkende en overdragelse, hvis IT- og Telestyrelsen efter den foreslåede § 28 vil kunne tilbagekalde den pågældende tilladelse.

I forbindelse med en overdragelse af en tilladelse vil de omhandlede radiofrekvenser ikke blive ledige. IT- og Telestyrelsen vil derfor ikke kunne give tilladelse til de pågældende radiofrekvenser til en, som står på en venteliste efter den foreslåede § 9.

For så vidt angår tilladelser på radio- og tv-området forudsætter en tilladelse efter nærværende regler, at ansøgeren har adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. den foreslåede § 32. Tilladelser efter nærværende regler vil derfor alene kunne overdrages i det omfang,

dette er i overensstemmelse med vedkommendes adgang til efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed at udøve programvirksomhed.

Til § 19

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 36 i frekvensloven, idet bestemmelsen dog præciserer, at tavshedspligt kan fastsættes for frekvensanvendelse og modtagning af radiosignaler generelt og ikke specifikt til brugere af radioanlæg.

Til § 20

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 26 i frekvensloven. Bestemmelsen foreslås omformuleret, således at forbudet dels vedrører anvendelse af radiofrekvenser og dels omfatter såvel radio- som fjernsynsprogrammer. Den tidligere formulering var rettet mod brug af udstyr og omtalte kun radiospredning.

Bestemmelsen baserer sig på Europarådets overenskomst fra 1965 om forhindring af radiospredningsudsendelser fra stationer uden for nationalt territorium (ratificeret af Danmark i 1967), CEPT anbefalingerne T/R 51 01 og 02 samt ITUs anbefaling nr. 9 fra 1979 om samme emne. Overenskomsten er tiltrådt af 18 europæiske lande. Bestemmelsen er således en implementering af en international forpligtelse.

Bestemmelsen begrænser ikke udsendelse af radio- og fjernsynsprogrammer fra satellitter, idet anvendelse af satellitter reguleres internationalt.

Til § 21

Til stk. 1 og 2

Bestemmelserne er en delvis videreførelse af § 5 i frekvensloven, idet det som noget nyt foreslås, at det er IT- og Telestyrelsen, der har kompetencen til at forberede, beslutte og gennemføre de frekvensadministrative metoder. Når IT- og Telestyrelsen konstaterer, at der inden for en given kategori af radiofrekvenser er frekvensknaphed, kan de i lovforslaget anviste frekvensadministrative metoder anvendes til administration af radiofrekvenserne hver for sig eller i kombination. Vurderingen af frekvensknaphed sker i henhold til den foreslåede § 5, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne dertil, hvoraf det blandt andet fremgår, at IT- og Telestyrelsens undersøgelse af, om der foreligger frekvensknaphed, som hovedregel vil tage udgangspunkt i en høring af relevante parter om ønsker og forventninger til fremtidige behov for radiofrekvenser.

Beslutning om gennemførelse af frekvensadministrative metoder skal ske i overensstemmelse med det frekvenspolitiske rammemandat, lovforslagets mål-

sætninger samt i øvrigt på klare, objektive, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede vilkår. Det sidste kriterium følger også af EU-reglerne og skal medvirke til sikring af brugernes retsgarantier.

Ved beslutning om hvilke frekvensadministrative metoder, der skal finde anvendelse, gælder det almindelige proportionalitetsprincip. Således skal der til enhver tid ske anvendelse af den eller de i det konkrete tilfælde mindst indgribende frekvensadministrative metoder, som er egnede til at løse den konstaterede frekvensknaphedssituation. Nogle knaphedssituationer kan løses ved, at en enkelt metode benyttes alene, mens andre kræver en kombineret anvendelse af flere metoder. Metodernes egnethed på de enkelte radiofrekvenser vil herudover variere afhængigt af radiofrekvensbånd og de dertil knyttede tjenester. Det er derfor ikke muligt at opstille en generel prioriteret rækkefølge af hvilke af de frekvensadministrative metoder, der først bør bringes i anvendelse.

Valg af metode afhænger samtidig af, hvor akut behovet for at regulere radiofrekvensernes anvendelse er. Ved aktuel frekvensknaphed kan administrativ omfordeling være den mest egnede frekvensadministrative metode. I situationer, hvor der ønskes resultater på længere sigt, som f.eks. en gradvis udfasning af gamle tjenester, kan krav om overgang til mere frekvenseffektive udnyttelsesmetoder eller begrænsninger i anvendelsen af de udstedte tilladelser være de bedst egnede metoder.

Også i situationer hvor der ikke stilles krav om tilladelse, kan gennemførelsen af frekvensadministrative metoder ske med direkte virkning overfor brugerne via skærper i en bekendtgørelse. Der vil således ikke ske en henvendelse til hver enkelt bruger, idet IT- og Telestyrelsen ikke på forhånd kender brugerne.

Virkingen overfor brugerne kan også ske indirekte ved, at IT- og Telestyrelsen retter krav til en tilladelsesindehaver. Sådanne skærpede krav til en tilladelsesindehaver, der driver et net, kan bevirke, at visse brugerterminaler ikke længere vil kunne bruges.

Til stk. 3

Situationer med frekvensknaphed kan opstå såvel på landsplan som i geografisk afgrænsede områder. Lokal frekvensknaphed vil formentlig især opstå i storbyområder. Sigtet med bestemmelsen er derfor at sikre hjemmel til at foretage en geografisk differentiering, således at en eller flere frekvensadministrative metoder kan anvendes i geografisk afgrænsede områder.

Det er en forudsætning, at den eller de valgte metoders anvendelse ikke medfører en forvriddning af kon-

kurrencen mellem konkurrerende tjenester eller systemer, der betjener samme gruppe af brugere.

Til stk. 4

Der kan opstå tilfælde, hvor der er afsat flere radiofrekvenser til en tjeneste eller et system, men hvor ikke alle de afsatte bånd er lige attraktive og dermed lige søgte af brugerne. Der kan derfor opstå den situation, at det alene er i nogle af de til en anvendelse afsatte radiofrekvenser, der er frekvensknaphed. I en sådan situation er det væsentligt, at det alene er de radiofrekvenser, hvori der er frekvensknaphed, der omfattes af en frekvensadministrativ metode, og ikke alle de til den pågældende anvendelse afsatte radiofrekvenser. På den måde sikres det, at iværksættelse af en frekvensadministrativ metode i videst mulige omfang kun omfatter de direkte berørte.

Til §§ 22-25

Bortset fra at kompetencen til at træffe beslutning om iværksættelse af frekvensadministrative metoder foreslås overført til IT- og Telestyrelsen, er der tale om en indholdsmæssig videreførelse af §§ 7-10 i frekvensloven. Dog er det i bestemmelserne præciseret, at de frekvensadministrative metoder alene kan tages i anvendelse overfor tilladelsesindehavere. Hvis IT- og Telestyrelsen vurderer, at der er behov for tilsvarende begrænsninger i den øvrige frekvensanvendelse, sker dette enten i form af en ændring af frekvensplanen eller i form af en ændring af den bekendtgørelse, der undtager den pågældende frekvensanvendelse fra kravet om tilladelse.

Til § 26

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 19 i frekvensloven og § 6 i mobilloven, idet bestemmelsen foreslås ændret således, at den ikke længere omfatter betalingsstandsning.

Formålet med en betalingsstandsning er at prøve mulighederne for at undgå konkurs. Den nuværende bestemmelse kan modvirke disse bestræbelser. En tilbagekaldelse af en tilladelse under en betalingsstandsning kan betyde, at virksomheden ikke har mulighed for at fortsætte driften, såfremt virksomheden helt eller delvist baserer sin aktivitet på anvendelse af radiofrekvenser. Af denne årsag fjernes muligheden for tilbagekaldelse af tilladelsen ved betalingsstandsning.

Der foreslås yderligere den ændring, at tilladelsen ved tilladelsesindehaverens likvidation eller konkurs ikke længere skal tilbagekaldes af IT- og Telestyrelsen, men at den bortfalder uden videre ved begivenhedens indtræden. Bortfald kræver i modsætning til til-

bagekaldelse ikke, at IT- og Telestyrelsen skal foretage et skøn.

Til § 27

Efter den foreslåede bestemmelse kan IT- og Telestyrelsen, såfremt en tilladelsesindehaver ikke betaler forfaldne frekvensafgifter, tilbagekalde den pågældende tilladelse. Efter de gældende regler er betaling af frekvensafgifter et vilkår for tilladelsen, hvis manglende overholdelse kan bevirke, at tilladelsen tilbagekaldes. Reglen skilles med forslaget ud fra de øvrige typer vilkårsovertrædelser, da der ikke er tale om et vilkår, der fastsættes i selve tilladelserne, men er en betingelse, der er gældende for alle tilladelser.

Til § 28

Efter den foreslåede bestemmelse, hvis anvendelsesområde er indsnævret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i § 28, stk. 5-6, i frekvensloven og § 14, stk. 5, i mobilloven, kan IT- og Telestyrelsen tilbagekalde en tilladelse ved grove og gentagne overtrædelser af loven og de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår for tilladelsen.

Formålet med denne indsnævring til grove og gentagne overtrædelser er at sikre en klarere retstilstand for tilladelsesindehaverne.

Hvor der ikke foreligger frekvensknaphed, udstedes tilladelser efter først-til-mølle princippet, jf. § 5, stk. 1, og bemærkningerne hertil, og tilladelsesindehaveren kan derfor – under forudsætning af, at vilkårene dokumenteres overholdt – få udstedt en ny tilladelse.

Til § 29

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde en bestået prøve er en forudsætning for anvendelse af radiofrekvenser. Andet led af bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 20, stk. 1, i frekvensloven. IT- og Telestyrelsen kan efter bestemmelsen fastsætte regler om indholdet af prøver samt aflæggelse og gyldighed af disse.

IT- og Telestyrelsen kan efter § 53, stk. 2, fastsætte regler om sanktioner for anvendelse af radiofrekvenser uden at have bestået foreskrevne prøver.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at sikre fleksibilitet i forbindelse med prøveafholdelsen. Det er således ikke et krav, at en forudsat prøve skal afholdes af IT- og Telestyrelsen.

Bestemmelsen er særlig aktuel for så vidt angår morseprøver i amatør-radio- og amatør-radio-satellit-tjenesten. Morseprøver afholdes allerede i dag i Foreningen af Eksperimenterende Danske Radioamøtører. Med regler udstedt i medfør af denne bestemmelse vil IT- og Telestyrelsen kunne anerkende disse prøver på linie med prøver afholdt af IT- og Telestyrelsen selv.

Bestemmelsen hjemler endvidere IT- og Telestyrelsen adgang til at anerkende certifikater udstedt af udenlandske myndigheder.

Ved anerkendelse af prøver afholdt af private skal IT- og Telestyrelsen vurdere, om prøveafholdelsen og selve prøvens indhold lever op til de krav, IT- og Telestyrelsen har fastsat for prøver afholdt i IT- og Telestyrelsens regi. For så vidt angår prøver afholdt af andre offentlige myndigheder eller af udenlandske myndigheder er der tale om samme internationale baggrund, idet regler herom beror på dels Det Internationale Radioreglement og dels på internationale beslutninger fra ITU og CEPT. Der er som udgangspunkt derfor ikke behov for samme efterprøvelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen, der er en delvis videreførelse af § 22, stk. 2, i frekvensloven, giver IT- og Telestyrelsen adgang til at fravige prøveformen for handicappede personsers aflæggelse af prøver. Bestemmelsen præciserer, at IT- og Telestyrelsen ikke kan fastsætte regler, der muliggør dispensation fra prøvernes indhold.

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse giver IT- og Telestyrelsen adgang til at fastsætte regler om udstedelse og brug af kaldesignaler. Kaldesignaler bruges i forbindelse med frekvensanvendelse i eksempelvis maritime radiotjenester, luftfartsradiotjenester og amatør-radio- og amatør-radio-satellit-tjenesten.

Udstedelse af kaldesignaler og andre identifikationsnumre i forbindelse med frekvensanvendelse sker i overensstemmelse med relevante bestemmelser i Det Internationale Radioreglement om afsætning af kaldesignalerier og andre identifikationsnumre. Afsætningen fra international side sker til hele Rigsfællesskabet, herunder også Færøerne og Grønland, som en samlet afsætning af nærmere angivne kaldesignal- og identifikationsnummerserier. Brug af kaldesignaler og andre identifikationsnumre på Færøerne og i Grønland er reguleret i regler fastsat af det færøske lands- ting henholdsvis af ministeren for videnskab, teknolo-

gi og udvikling, mens brugen i Danmark efter den foreslåede bestemmelse reguleres af regler fastsat af IT- og Telestyrelsen.

Da fastsættelse af regler for brugen af de samme kaldesignal- og identifikationsnummerserier sker af tre forskellige myndigheder, forudsætter fastsættelsen en indbyrdes overensstemmelse i forhold til den internationale afsætning. De involverede myndigheder må derfor forud for fastsættelse af de pågældende regler foretage en indbyrdes koordinering. Det gælder særligt i relation til spørgsmålet om, hvilke tjenester de forskellige serier kan bruges til, og inden for hvilke dele af Rigsfællesskabet de forskellige serier kan bruges.

Til § 31

På radio- og tv-området gør der sig særlige forhold gældende, idet området er reguleret dels af reglerne i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed dels af reglerne på frekvensområdet. Mens lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, der henhører under Kulturministeriet, regulerer adgangen til at udøve programvirksomhed, regulerer nærværende regler anvendelse af radiofrekvenser. Tilladelse efter begge regelsæt er en forudsætning for at udsende radio- og tv-programmer.

Reglerne i §§ 32 og 33 omfatter radiofrekvenser, der i frekvensplanen er afsat til radio- og tv-formål. De pågældende radiofrekvenser kan også være afsat til andre formål, men reglerne i §§ 32 og 33 regulerer alene anvendelse heraf i det omfang, de anvendes til radio- og tv-formål.

Udøvelse af programvirksomhed forudsætter adgang hertil i medfør af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Tilladelse til landsdækkende og regional programvirksomhed samt til programvirksomhed ved hjælp af satellit- og kabelanlæg udstedes af Radio- og tv-nævnet. Tilladelse til lokal programvirksomhed udstedes af de lokale radio- og tv-nævn.

Tilladelser efter denne lov udstedes af IT- og Telestyrelsen. Tilladelserne udstedes på baggrund af ansøgerens adgang til efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed at udsende programvirksomhed, som er en forudsætning for at få en tilladelse efter denne lov.

Som udgangspunkt udstedes tilladelser efter denne lov for hver sendeposition til den enkelte radio- eller tv-station. Hvis der efter radio- og fjernsynsloven er givet adgang for flere radio- eller tv-stationer til at udøve programvirksomhed på samme radiofrekvens i samme lokalområde, vil det være nødvendigt for de pågældende at ansøge IT- og Telestyrelsen om en tilladelse efter denne lov i fællesskab.

Til § 32

Som anført ovenfor under bemærkningerne til § 31 er det en forudsætning for at IT- og Telestyrelsen kan udstede en tilladelse efter denne lov, at ansøgeren allerede har adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Det betyder, at en ansøger ikke kan få udstedt en tilladelse efter denne lov, forinden ansøgeren har adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at en tilladelsesindehaver mister sin tilladelse efter denne lov, såfremt tilladelsesindehaveren ikke længere – uanset af hvilken årsag – har adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Tilladelsen efter denne lov bortfalder uden videre, når tilladelsesindehaveren ikke længere har adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, når adgangen til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed alene er inddraget for en tidsbegrænset periode.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at tilladelser efter denne lov ikke har en selvstændig varighed. Gyldigheden af tilladelsen er alene afhængig af, at tilladelsesindehaveren samtidig har adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Der er derfor heller ikke tale om, at tilladelser på radio- og tv-området udløber og derefter skal fornyes.

Tilladelser efter denne lov vil altid blive udstedt i medfør af § 5, stk. 1. Da ansøgerne på radio- og tv-området skal dokumentere at have adgang til at udøve programvirksomhed efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, vil den overordnede disponering af radiofrekvenserne ske i Kulturministeriets regi. Der vil således på forhånd ske en afgrænsning af antallet af ansøgere. Det vil derfor heller ikke blive aktuelt efter dette lovforslag at udstede tilladelser på radio- og tv-området efter gennemførelse af offentligt udbud eller afholdelse af auktion.

Til § 33

Til stk. 1

Det foreslås, at IT- og Telestyrelsen efter forhandling med kulturministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, som bunder i mediepolitiske hensyn, uden at vilkåret kan begrundes i lovforslagets målsætninger om fremme af konkurrence og sikring af en effektiv frekvensudnyttelse m.v. i øvrigt.

Det betyder, at IT- og Telestyrelsen i tilladelser på lokal radio- og tv-området f.eks. kan fastsætte vilkår om begrænsninger i den maksimalt udstrålede effekt, fordi det mediepolitisk er bestemt, at lokal radio og tv ikke må nå videre end sit eget lokal-område. Dette gælder, selvom der ikke ud fra en frekvensteknisk betragtning eller af forstyrrelshensyn er en særlig begrundelse herfor.

Til stk. 2

Tilladelser på radio- og tv-området vil som alle øvrige tilladelser kunne gøres til genstand for anvendelse af frekvensadministrative metoder. Den foreslåede bestemmelse præciserer, at anvendelse af de frekvensadministrative metoder kan ske på baggrund af mediepolitiske hensyn. Bestemmelsen indebærer, at forudsætningen om frekvensknaphed kan vige for mediepolitiske hensyn på radio- og tv-området.

Beslutning om anvendelse af frekvensadministrative metoder på radio- og tv-området forudsætter, at det sker på baggrund af en forhandling herom mellem kulturministeren og IT- og Telestyrelsen.

Denne forhandling mellem kulturministeren og IT- og Telestyrelsen skal blandt andet omfatte, efter hvilke retningslinier metoderne skal gennemføres, herunder f.eks. retningslinier om kriterierne for anvendelse af metoderne. På baggrund heraf iværksætter IT- og Telestyrelsen en eller flere frekvensadministrative metoder og fastsætter eventuelt regler for anvendelse af metoderne.

IT- og Telestyrelsen kan derudover kun iværksætte frekvensadministrative metoder, hvis det ud fra snævre frekvenstekniske forudsætninger vil føre til en bedre opfyldelse af lovens målsætninger om blandt andet frekvenseffektivitet, konkurrence og opfyldelse af bredere samfundsmæssige behov.

Til § 34

For at sikre vigtig radiokommunikation i tilfælde af krise og krig samt katastrofer og andre ekstraordinære situationer i fredstid foreslås det i denne bestemmelse at give ministeren for videnskab, teknologi og udvikling adgang til at fastsætte regler om anvendelse af radiofrekvenser i helt særlige situationer. Sådanne regler kan f.eks. være, at en bestemt frekvensanvendelse kan ske uden tilladelse, eller at sædvanlige krav, om at foreskrevne prøver skal være bestået, suspenderes. Bestemmelsen er et supplement til reglerne om teleberedskab i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Til § 35

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 27, stk. 1, i frekvensloven, idet bestemmelsen dog præciserer, at forbudet retter sig mod frekvensanvendelse og ikke mod brugen af radioudstyr som efter frekvensloven. Brug af radioudstyr er reguleret af reglerne i R&TTE-loven.

Bestemmelsen giver mulighed for at forbyde brugen af sendeanlæg i helt særlige tilfælde, mens adgangen til at modtage radiosignaler beskyttes. Adgangen til at modtage radiosignaler kan kun ophæves ved lov.

Til § 36

Bestemmelsen er en videreførelse af § 28, stk. 2, i frekvensloven.

Til § 37

Bestemmelsen, der er en sammenlægning af reglerne på frekvensområdet og mobilområdet, viderefører IT- og Telestyrelsens adgang til at få økonomiske, statistiske, frekvensmæssige og øvrige oplysninger, som skønnes nødvendige for at kunne udarbejde rapporter, statistisk materiale m.v. I forhold til de gældende regler på frekvensområdet er bestemmelsen udvidet til at omfatte alle tilladelsesindehavere og ikke kun tilladelsesindehavere, der udbyder telenet og teletjenester.

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af § 28, stk. 1, i frekvensloven.

Til § 39

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 28, stk. 3, i frekvensloven og § 19 i R&TTE-loven, som med dette lovforslag ophæves, jf. den foreslåede § 58, nr. 9. Bestemmelsen præciserer hvilke påbud, IT- og Telestyrelsen kan give, og hvilke beføjelser, IT- og Telestyrelsen har i forbindelse med tilsyn med loven.

Formålet med bestemmelsen er at samle reglerne om IT- og Telestyrelsens tilsynsbeføjelser i forbindelse med overtrædelser af loven, de i medfør heraf fastsatte regler og de i tilladelsen fastsatte vilkår og i forbindelse med forstyrrelser, hvad enten der er tale om forstyrrelser af frekvensanvendelse eller af apparater, og hvad enten årsagen til forstyrrelsen er frekvensanvendelse eller andre former for elektromagnetiske fænomener (EMC-støj).

Til stk. 1

Efter bestemmelsen kan IT- og Telestyrelsen udstede påbud til ejeren eller brugeren af apparater. Ved ap-

parater forstås i overensstemmelse med R&TTE-lovgivningen radio- og teleterminaludstyr samt andre apparater, udstyr eller anlæg, der indeholder elektriske eller elektroniske komponenter, som kan fremkalde forstyrrelser, eller hvis funktion kan blive påvirket af sådanne forstyrrelser.

Tilsynet med EMC-støj som forstyrrelseskilde og med apparater som det forstyrrede udstyr foreslås dermed flyttet fra R&TTE-loven til denne lov. Årsagen hertil er, at det i forstyrrelsestilfælde ikke umiddelbart er muligt at afgøre, om forstyrrelseskilden er EMC-støj eller radiostøj, og at der ikke er nogen forskel på, om det er et EMC-apparat eller frekvensanvendelse, der forstyrres.

Som konsekvens heraf vil R&TTE-loven herefter alene omfatte tilsyn med markedsføring af radio- og teleterminaludstyr og det generelle tilsyn, som ikke er bundet til en forstyrrelse, og hvor der alene er mulighed for IT- og Telestyrelsen for at udstede et påbud eller foretage politianmeldelse.

Den i bestemmelsen foretagne opregning af de forskellige typer af påbud er udtømmende.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver IT- og Telestyrelsen hjemmel til på stedet at foretage undersøgelser af apparater. At undersøgelsen skal ske på stedet betyder, at IT- og Telestyrelsen er afskåret fra at flytte apparater fysisk, for eksempel til andre lokaliteter. Konfiskation og udtagning af apparater med henblik på gennemførelse af egentlige prøver er opgaver, som IT- og Telestyrelsen i givet fald må overlade til politiet. IT- og Telestyrelsens repræsentanter får ved undersøgelsesadgangen mulighed for at kontrollere apparaters mærkning og til ved måling m.v. på selve apparatet at konstatere, om der foreligger en overtrædelse af loven, de i medfør heraf fastsatte regler eller af de i tilladelsen indeholdte vilkår, og om det pågældende apparat er kilden til den eventuelle forstyrrelse.

Ved forstyrrelse af apparater, der er afgørende for menneskers liv og helbred eller for samfundsmæssig forsyningsvirksomhed, indeholder den foreslåede bestemmelse endvidere en hjemmel for IT- og Telestyrelsen til at afbryde det forstyrrende apparat og i givet fald foretage plombering.

At de pågældende apparaters funktion er afgørende for menneskers liv og helbred eller for samfundsmæssig forsyningsvirksomhed betyder, at bestemmelsen drejer sig om de apparater, der skal fungere for at undgå fare for menneskers liv og helbred eller fare for nedbrud i den offentlige forsyningsvirksomhed. Der kan f.eks. være tale om nød- og sikkerhedstjenesterne,

politiets og forsvarrets kommunikation, togkommunikation, flykommunikation og -navigation, maritim kommunikation og -navigation samt andre systemer, der anvendes i forbindelse med offentlig forsyningsvirksomhed.

Til § 40

Bestemmelsen er en videreførelse af IT- og Telestyrelsens adgang til offentlige og private ejendomme i § 28, stk. 7-10, i frekvensloven og i § 19 i R&TTE-loven, hvis regler om IT- og Telestyrelsens tilsyn i tilfælde af forstyrrelser foreslås koordineret og sammenlagt i de foreslåede bestemmelser.

Efter forslaget vil IT- og Telestyrelsen i medfør af denne bestemmelse i tilfælde af forstyrrelser have adgang til offentlige og private ejendomme uden forudgående retskendelse, hvad enten der er tale om forstyrrelser af frekvensanvendelse eller af apparater, og hvad enten årsagen til forstyrrelsen er frekvensanvendelse eller andre former for elektromagnetiske fænomener (EMC-støj). I tilfælde hvor IT- og Telestyrelsen har fået samtykke fra f.eks. ejendommens ejer til at få adgang til ejendommen, vil indgrebet ikke være tvangsmæssigt og skal derfor ikke forelægges for en dommer.

Til § 41

Den gældende bestemmelse om monitorering i § 30a i frekvensloven fastslår, at IT- og Telestyrelsen kan foretage monitorering "uden retskendelse". I den foreslåede bestemmelse er denne formulering taget ud, da monitorering ikke indebærer indgreb i meddelelseshemmeligheden. Formålet med bestemmelsen er at give IT- og Telestyrelsen mulighed for at foretage en mere intensiv afsøgning af frekvensspektret end den, som er hjemlet direkte i den overordnede tilsynshjemmel i § 38.

I forbindelse med opklaring af konkrete forstyrrelsessager er monitoringshjemlen udvidet til også at omfatte afsøgning af radiofrekvenser med henblik på identifikation af støj hidrørende fra EMC. Dette skyldes, at der for den forstyrrede ikke er nogen forskel på, om det forstyrrende fænomen stammer fra frekvensanvendelse eller fra andre elektromagnetiske fænomener. I forbindelse med støjbekæmpelse er det med andre ord nødvendigt at kunne bruge søgemidlerne i forhold til alle de typer af støj, som kan tænkes at forstyrre radiotjenester.

I relation til overtrædelser af denne lovgivning indgår monitorering alene som et middel til sikring af bevis f.eks. for, at en forstyrrelse kommer fra en bestemt kilde. Det vil blive overladt til politiet at foretage even-

tuelle efterforskningskridt, når overtrædelser af denne lov er konstateret.

Til § 42

Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af § 33 i frekvensloven, men er dog begrænset således, at bestemmelsen alene kan anvendes i forbindelse med prøver (§ 29) og kaldesignaler m.v. (§ 30).

Bestemmelsen giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling hjemmel til at delegeres varetagelsen af visse opgaver, der efter lovforslaget er henlagt til IT- og Telestyrelsen, til andre offentlige myndigheder eller private, herunder delegation af regelfastsættelse til andre offentlige myndigheder. Bestemmelsen er efter frekvensloven udnyttet til at delegeres opgaver vedrørende regelfastsættelse for prøver, afholdelse af prøver og udstedelse af certifikater på luftfartsområdet og på det maritime område til henholdsvis Statens Luftfartsvesen og Søfartsstyrelsen.

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af §§ 31 og 32 i frekvensloven og §§ 14, stk. 3, og 14a i mobilloven.

Til § 44

Bestemmelsen er en sammenskrivning af § 35 i frekvensloven og § 16 i mobilloven, dog er bestemmelserne om Teleklagenævnets adgang til at pålægge tvangsbøder flyttet til kapitlet om sanktions- og straffebestemmelser. Dertil kommer, at der for Teleklagenævnet foreslås indført en adgang til at indhente de nødvendige oplysninger til brug for en klagesagsbehandling.

Til § 45

Bestemmelsen, der svarer til en bestemmelse i 3G-loven, skal sikre, at gennemførelsen af et offentligt udbud eller afholdelsen af en auktion vil kunne ske som planlagt.

De beslutninger, IT- og Telestyrelsen træffer i forbindelse med gennemførelsen af et offentligt udbud eller afholdelsen af en auktion, vil ikke bero på telefaglige vurderinger men på bevismæssige vurderinger. Eksempelvis vil en sanktionering af, at der er indgået aftaler mellem bydende, som begrænser konkurrencen under auktionen, bero på en bevisvurdering af, om der foreligger en sådan aftale. Da der i den forbindelse vil skulle foretages bevisbedømmelser, herunder afholdes afhøringer, foreslås det med bestemmelsen, at afgørelser truffet i forbindelse med gennemførelse af offentligt udbud eller afholdelse af auktion

ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og derfor alene kan indbringes for domstolene.

Til § 46

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af § 15 i mobilloven, dog er bestemmelserne om Telebrugernævnets adgang til at pålægge tvangsbøder flyttet til kapitlet om sanktions- og straffebestemmelser i lighed med, hvad der gør sig gældende for Teleklagenævnet. Dertil kommer, at der også for Telebrugernævnet foreslås indført en adgang til at indhente de nødvendige oplysninger til brug for en klagesags behandling.

Til § 47

Klager over afgørelse truffet af private efter § 29 og § 30 kan påklages til IT- og Telestyrelsen. IT- og Telestyrelsens afgørelse kan herefter indbringes for Teleklagenævnet efter reglerne i § 44.

Til § 48

Bestemmelsen er en indholdsmæssig videreførelse af det gældende regelgrundlag for frekvensafgifter i § 38 i frekvensloven. Dog har adgangen til at opkræve afgifter for at blive optaget på en venteliste ikke været anvendt og foreslås derfor ophævet med lovforslaget.

Størrelsen af frekvensafgifterne fastsættes i finansloven, hvorved alle relevante parter sikres et fuldt gennemsigtigt afgiftssystem.

Der sker endvidere i Telerådsregi årligt en drøftelse af IT- og Telestyrelsens aktivitets- og omkostningsniveau, hvilket medvirker til gennemsigtigheden. Det er ikke med det samtidigt hermed fremsatte forslag om ophævelse af lov om IT- og Telestyrelsen tanken at ændre denne praksis.

Afgifterne kan anvendes til dækning af de administrationsomkostninger, der påløber som led i IT- og Telestyrelsens opgavevaretagelse. IT- og Telestyrelsens opgaver specificeres nærmere i anmærkningerne til de årlige finanslove, hvor også størrelsen af frekvensafgifterne som nævnt fastsættes.

Ved fastsættelse af frekvensafgifterne kan varetagelse af de frekvenspolitiske hensyn om eksempelvis effektiv frekvensanvendelse endvidere indgå. Frekvensafgifterne kan dermed tillige anvendes som et styringsinstrument, der parallelt med reglerne om udstedelse af tilladelser og reglerne om de frekvensadministrative metoder søger at sikre en optimal anvendelse af radiofrekvenserne samtidig med, at de overordnede frekvenspolitiske mål om at fremme en markedsudvikling, der fører til innovation og vækst, bliver fremmet.

Til § 49

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 37 i frekvensloven. Bestemmelsen hjemler ikke længere fastsættelse af gebyrer i forbindelse med gennemførelse af offentligt udbud og afholdelse af auktion, da gebyrer i den forbindelse fastsættes efter den foreslåede § 7, stk. 1, henholdsvis § 8, stk. 1.

Som noget nyt hjemler bestemmelsen adgang for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte gebyrer for udstedelse af kaldesignaler m.v. Dette kan være aktuelt, hvor der ikke i øvrigt er tilladelseskrav, og brugerne derfor ikke får kaldesignaler m.v. i forbindelse med udstedelse af tilladelser. Endvidere hjemler bestemmelsen adgang for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte rykkergebyrer i det omfang, der måtte være administrative udgifter forbundet med manglende betaling af afgifter og gebyrer.

Bestemmelsen giver mulighed for, at de andre offentlige myndigheder eller private, der af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling er bemyndiget til at udføre opgaver i relation til § 29 (prøver) og § 30 (kaldesignaler), kan opkræve gebyrer herfor i det omfang ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har fastsat regler herom i medfør af stk. 1.

Til § 50

Bestemmelsen er en videreførelse af IT- og Telestyrelsens hjemmel i § 28, stk. 4, i frekvensloven og § 14, stk. 4, i mobilloven til at pålægge tvangsbøder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at tvangsbøder alene kan anvendes ved manglende overholdelse af vilkår, der indebærer en særlig pligt for tilladelsesindehaveren til at foretage handlinger. Et sådant vilkår kan eksempelvis være, at et landsdækkende net for mobilkommunikation skal udbygges over en nærmere fastsat periode. Sker udbygningen af nettet ikke inden for den i vilkårene fastsatte periode, vil IT- og Telestyrelsen i medfør af bestemmelsen kunne pålægge tilladelsesindehaveren tvangsbøder. Ligeledes vil manglende opfyldelse af vilkår om betaling af afgifter eller auktionssum kunne medføre, at der pålægges tvangsbøder til gennemtvungelse heraf.

Tvangsbøder kan endvidere anvendes ved manglende afgivelse af oplysninger, som IT- og Telestyrelsen kræver. Bestemmelsen vil ikke finde anvendelse overfor en ansøger om en tilladelse, idet den pågældende ansøger ved manglende afgivelse af oplysninger i stedet vil få afslag på ansøgningen.

Til § 51

Bestemmelsen er en videreførelse af § 35, stk. 5, i frekvensloven og § 16, stk. 2, i mobilloven.

Til § 52

Bestemmelsen er videreførelse af § 15, stk. 3, i mobilloven.

Til § 53

Bestemmelsen er en videreførelse af adgangen i § 42, stk. 1-3, i frekvensloven og § 19 i mobilloven til at straffe overtrædelse af loven og de i medfør heraf fastsatte regler og vilkår med bøder. Som noget nyt foreslås det, at også overtrædelser af EF-forordninger på radiofrekvensområdet sanktioneres med bøde.

Til § 54

Bestemmelsen er en videreførelse af § 42, stk. 4 og 5, i frekvensloven.

Til § 55

Loven forudsættes at skulle træde i kraft den 1. juli 2002.

Til § 56

Samtidig med lovens ikrafttræden ophæves frekvensloven og mobilloven.

Til § 57

Til stk. 1

Det følger af bestemmelsen, at bekendtgørelser udstedt i medfør af mobilloven, frekvensloven og lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil nye bekendtgørelser er udstedt med hjemmel i den her foreslåede lov.

Til stk. 2

Efter bestemmelsen forbliver tilladelser, der er udstedt før lovens ikrafttræden, i kraft, jf. dog stk. 4 og bemærkningerne hertil.

Til stk. 3

Efter de gældende regler vil en indehaver af en tilladelse efter mobilloven (mobiltilladelse) tillige være indehaver af en tilladelse efter frekvensloven eller lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer, (frekvenstilladelse), idet mobiltilladelsen er en tilladelse til etablering og drift af et net, mens frekvenstilladelsen er en tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser. Med lovforslaget afskaffes dette system, der stiller krav om

to tilladelser. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre automatisk bortfald af mobiltilladelsen, såfremt frekvenstilladelsen skulle blive tilbagekaldt eller i øvrigt blive inddraget eller bortfalde. En sådan tilbagekaldelse eller inddragelse kan f.eks. skyldes anvendelse af en frekvensadministrativ metode, eller at tilladelsesindehaveren groft og gentagne gange overtræder vilkår for tilladelsen. Bortfald kan f.eks. skyldes likvidation eller konkurs.

Bestemmelsen viderefører, for så vidt angår sådanne tilladelser udstedt efter de gældende regler, princippet i § 6, stk. 2, i mobilloven, dog således at den foreslåede bestemmelse er en bortfaldsregel, mens den gældende regel er en tilbagekaldelsesregel. Bortfald kræver i modsætning til tilbagekaldelse ikke, at IT- og Telestyrelsen skal foretage et skøn.

Til stk. 4

Bestemmelsen indebærer, at alle lovforslagets bestemmelser, der regulerer tilladelsesforhold, finder anvendelse på alle tidligere udstedte tilladelser efter mobilloven, frekvensloven og lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer. IT- og Telestyrelsen vil kunne anvende frekvensadministrative metoder over for disse tilladelsesindehavere såvel som for øvrige tilladelsesindehavere, ligesom tilladelserne i øvrigt vil kunne blive tilbagekaldt eller bortfalde efter reglerne i denne lov.

Formålet hermed er at skabe et ensartet regelsæt for alle brugere af radiofrekvenser uanset tidspunktet for udstedelsen af den pågældendes tilladelse.

Indehavere af tilladelser udstedt efter mobilloven, frekvensloven eller lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992 med senere ændringer, stilles ikke dårligere efter de foreslåede regler.

Til stk. 5

Bestemmelsen er en videreførelse af § 17, stk. 2, i frekvensloven og § 5, stk. 2, i mobilloven og sikrer, at tilladelser udstedt efter offentligt udbud gennemført i medfør af disse love kan fornyes i overensstemmelse med de gældende regler herfor.

Til § 58

Til nr. 1

Ændringen af overskriften indebærer en præcisering af bestemmelseernes formål, som er at sikre IT- og Telestyrelsen mulighed for at gribe ind overfor brugen af apparater, der ikke på brugstidspunktet opfylder lovens krav om blandt andet overensstemmelse med

kravene i § 5 i R&TTE-loven og om relevant mærkning.

Til nr. 2

De foreslåede ændringer indebærer ingen indholdsmæssige ændringer i de omhandlede bestemmelser, men præciserer blot, hvilke krav der stilles til brugen af apparater. Bestemmelsen indebærer en forpligtelse for brugeren til kun at anskaffe overensstemmelseserklæret og relevant mærket udstyr og til at bruge det erhvervede udstyr rigtigt og i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger. Samtidig ligger der i bestemmelsen en forpligtelse for brugeren til at foretage nødvendig vedligeholdelse af udstyret og til ikke at foretage indgreb i dette, som påvirker udstyrets funktion, så det ikke længere opfylder de væsentlige krav i § 5 i R&TTE-loven.

Til nr. 3

Bestemmelsen foreslås indføjet i R&TTE-loven på linie med den foreslåede § 34.

Til nr. 4-6

De foreslåede ændringer er sproglige justeringer med henblik på en ensartet formulering af bestemmelserne.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsen i R&TTE-lovens § 17, stk. 2, nr. 4, er udvidet til også at omfatte IT- og Telestyrelsens mulighed for efter R&TTE-lovens § 11, stk. 2, at fastsætte regler om forpligtelsen for udbydere af offentlige telenet eller teletjenester til at offentliggøre oplysninger om tekniske specifikationer for grænseflader for det net eller den tjeneste, der udbydes. Forslaget indebærer, at IT- og Telestyrelsen kan udstede påbud til udbydere om at offentliggøre disse grænsefladespecifikationer.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at IT- og Telestyrelsens adgang til at udstede påbud fremgår direkte af § 17, stk. 2, i R&TTE-loven.

Til nr. 9

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den indholdsmæssigt er indarbejdet i den foreslåede § 39 og den foreslåede § 40.

Til § 59

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af, at mobilloven og frekvensloven foreslås ophævet, hvor-

for henvisninger i 3G-loven til disse love erstattes af lovforslagets tilsvarende bestemmelser.

Med ændringen sker der således ingen indholdsmæssige ændringer i regelsættet for de udstedte 3G-tilladelser.

3G-lovens bestemmelser om udstedelse af tilladelser er ikke blevet erstattet af nye bestemmelser. Baggrunden herfor er, at disse regler ikke længere er relevante, da udstedelsen af tilladelserne til 3. generations mobilnet har fundet sted.

Bestemmelsen i mobillovens § 17 og frekvenslovens § 24 om hemmeligholdelse af kommunikation i nettene og pligt til at oplyse om risikoen for uberettiget aflytning foreslås ikke erstattet af nye bestemmelser i lovforslaget. Reglerne herom findes allerede i § 13 i lov nr. 418 af 31. maj 2000 om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet henholdsvis § 31, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1169 af 15. december 2000 om udbud af telenet og teletjenester, der er udstedt i medfør af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Til § 60

Ifølge bestemmelsen gælder loven ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Det færøske landsstyre har den 1. januar 2002 overtaget lovgivnings- og myndighedskompetencen på radiokommunikationsområdet som færøsk særanliggende, hvilket følger af aftale mellem den danske regering og det færøske landsstyre om overdragelse af lovgivnings- og myndighedskompetencen på radiokommunikationsområdet gældende fra 1. januar 2002.

Udvalget vedrørende Teleforhold Danmark – Grønland anbefalede i sin redegørelse om radiokommunikationsområdet i Grønland fra september 1998, at lovgivningen på radiokommunikationsområdet for Grønland blev ajourført i overensstemmelse med den markeds-mæssige, teknologiske og økonomiske udvikling i Grønland. På den baggrund udarbejder Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling og IT- og Telestyrelsen i samarbejde med det grønlandske hjemmestyre et udkast til en ny lovgivning om radiofrekvenser for Grønland. I dette arbejde indgår overvejelserne om at sætte den her foreslåede lov i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Til lovforslag nr. L 193. Skriftlig fremsættelse (4. april 2002)

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling (Helge Sander):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om radiofrekvenser.

(Lovforslag nr. L 193).

Det overordnede formål med loven er at gennemføre anden og sidste del af den revision af telelovgivningen, som er forudsat i den telepolitiske aftale, som et flertal i Folketinget - bestående af Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, Centrum-Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti - indgik den 8. september 1999. Efterfølgende indgik den samme kreds af forligspartier en aftale af 7. oktober 1999 vedrørende iværksættelse af en række nye frekvenspolitiske initiativer, og i forlængelse heraf en tillægsaftale af 28. april 2000 om afprøvning af auktion som metode til udstedelse af tilladelser.

Første del af lovrevisionen blev gennemført med vedtagelsen af lov nr. 418 af 31. maj 2000 om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Nærværende forslag til lov om radiofrekvenser udgør som nævnt anden del af lovrevisionen og indebærer en gennemskrivning og sammenlægning af reglerne om mobil- og frekvensforhold og er altovervejende en videreførelse af de eksisterende regler.

Oprindeligt skulle lovforslaget have været fremsat i folketingssamlingen 2000/01, men blev efter aftale med ordførerne udskudt til efter 3G-auktionen. På baggrund af lov nr. 1266 af 20. december 2000 om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet med tilhørende bekendtgørelse blev auktion i efteråret 2001 afprøvet som metode til udstedelse af tilladelser.

I overensstemmelse med den telepolitiske aftale sikrer lovforslaget blandt andet klare generelle politiske målsætninger for den samlede fre-

kvenspolitik og en ny beslutningsprocedure, så nye frekvensmuligheder hurtigere stilles til rådighed for markedet. Lovforslaget sikrer endvidere en øget kvalitet og et klarere og enklere administrationsgrundlag for IT- og Telestyrelsen. Lovforslaget udgør herudover første del af implementeringen af en ny EU-direktivpakke.

Lovforslaget følger også op på, at tillægsaftalen om auktion forudsætter, at der skal tages stilling til, om auktion skal indføres som et generelt instrument ved udstedelse af tilladelser.

Lovforslaget indeholder således enkelte ny-skabelser:

- 1) Ændring af kompetencefordelingen mellem ministeren for videnskab, teknologi og udvikling og IT- og Telestyrelsen. Der skabes en klarere afgrænsning mellem politiske beslutninger, der træffes af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, og rent telefaglige/tekniske beslutninger, der træffes af IT- og Telestyrelsen. Der indføres et frekvenspolitisk rammemandat, som betyder, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætter de politiske målsætninger og prioriteringer for den danske frekvensadministration, som IT- og Telestyrelsen skal agere inden for. IT- og Telestyrelsen udsteder inden for rammerne heraf frekvensplanen, som er en udmøntning af det frekvenspolitiske rammemandat, det internationale frekvenssamarbejde, herunder samarbejdet i EU, samt beslutninger truffet i den danske frekvensadministration.
- 2) Auktion indføres som generelt instrument og som alternativ til offentligt udbud ved udstedelse af tilladelser til frekvensanvendelse i situationer, hvor ressourcerne er knappe. Dette sker som opfølgning på 3G-auktionen, som har vist, at auktion er egnet som metode til udstedelse af tilladelser. Tilladelser udstedes som hovedregel efter

F. t. l. om radiofrekvenser

først-til-mølle princippet, men når der er mangel på frekvenser, kan ministeren konkret beslutte at anvende enten offentligt udbud eller auktion som metode til udstedelse af tilladelserne. Lovforslagets regler om auktion er baseret på erfaringerne fra 3G-auktionen. Bestemmelsen giver ministeren adgang til at udfærdige konkrete auktionsmodeller passende til en aktuel situation, så de telepolitiske målsætninger tilgodeses.

- 3) Forenkling af tilladelsessystemet, så drift af mobilkommunikation kun kræver én tilladelse. Herved afskaffes det hidtidige dobbelte tilladelsessystem. Fremover bliver der kun en frekvenstilladelse, hvori alle krav til tilladelsesindehaveren samles. Endvidere justeres frekvensreglerne for at sikre bedst mulig koordination mellem frekvensreglerne og radio-tv-reglerne. Det er målet også at afskaffe det dobbelte tilladelsessystem på dette område, men i første omgang afventes den kommende mediepolitik.

Med henblik på en grundig inddragelse af telebranchen og andre relevante parter er der for-

inden den egentlige høring over lovforslaget foretaget en præsentation af forslaget for branchen m.fl. Endvidere er partierne bag den telepolitiske principaftale efter aftale blevet præsenteret for de indkomne høringssvar og deres betydning for lovforslaget. Dette har medført, at lovforslaget tidsmæssigt ikke har kunnet fremsættes inden påske og derfor først fremsættes umiddelbart efter den 1. april. Lovforslaget ønskes på trods heraf behandlet i denne folketingssamling.

Under hensyntagen til at nærværende lovforslag har en nær sammenhæng med visse af de forhold, der er omhandlet i forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. og om ophævelse af lov om Telestyrelsen henstiller jeg til, at det høje Ting kan vedtage nærværende lovforslag samtidig med det ovenfor nævnte.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.